

U S T A W A

z dnia ... 2024 r.

**o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych
ustaw^{1),2)}**

Art. 1. W ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 2 w brzmieniu:
„²⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022 r., str. 1).”;
- 2) w art. 1:
 - a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) zasady i tryb wydawania nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom, nakazów usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usług hostingu oraz nakazów udostępniania informacji o usługobiorcy;”;
 - b) uchyla się pkt 2,
 - c) po pkt 2 dodaje się pkt 2a-2c w brzmieniu:
 - 2a) tryb certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygnięcia sporów;
 - 2b) tryb przyznawania statusu zaufanych podmiotów sygnalizujących;
 - 2c) tryb uzyskiwania dostępu do danych dla zweryfikowanych badaczy;”;
 - d) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 - 7 w brzmieniu:
„4) zadania właściwych organów, o których mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022 r.,

¹ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022 r., str. 1).

² Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, ustawę z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, ustawę z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, ustawę z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz ustawę z dnia 12 lipca 2024 r. - Prawo komunikacji elektronicznej.

str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2065”, oraz koordynatora do spraw usług cyfrowych;

- 5) postępowanie w sprawach naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065;
- 6) odpowiedzialność cywilną za naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 i postępowanie przed sądem;
- 7) administracyjne kary pieniężne za naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.”.

3) w art. 2:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

„1a) dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej – usługodawcę, świadczącego usługę platformy internetowej, w rozumieniu art. 3 lit. i rozporządzenia 2022/2065, lub wyszukiwarki internetowej, w rozumieniu art. 3 lit. j rozporządzenia 2022/2065, wobec której Komisja Europejska przyjęła decyzję, o której mowa w art. 33 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065;

1b) dostawca usługi pośredniej – usługodawcę świadczącego usługę pośrednią;”

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a-2e w brzmieniu:

„2a) interfejs internetowy - oprogramowanie komputerowe, o którym mowa w art. 3 lit. m rozporządzenia 2022/2065;

2b) koordynator do spraw usług cyfrowych - koordynatora do spraw usług cyfrowych, o którym mowa w art. 49 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065;

2c) nielegalne treści - informacje, o których mowa w art. 3 lit. h rozporządzenia 2022/2065;

2d) obrót - kwotę, o której mowa w art. 3 lit. x rozporządzenia 2022/2065;

2e) platforma internetowa – usługę, o której mowa w art. 3 lit. i rozporządzenia 2022/2065;”

c) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) usługa pośrednia - usługę, o której mowa w art. 3 lit. g rozporządzenia 2022/2065;”

d) w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

9) wyszukiwarka internetowa – usługę, o której mowa w art. 3 lit. j rozporządzenia 2022/2065.”;

4) w art. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług komunikacji elektronicznej, z wyłączeniem art. 11a–11d i art. 22a–22zx”;

5) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Nakazy podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom, nakazy usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usług hostingu oraz nakazy udzielenia informacji

Art. 11a. 1. Ten, czyje dobro osobiste zostaje naruszone może złożyć wniosek do Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej „Prezesem UKE”, o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegającego na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, bezprawnie naruszających dobro osobiste.

2. Prokurator, Policja, usługobiorca lub zaufany podmiot sygnalizujący może złożyć wniosek do Prezesa UKE wniosek o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegającego na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich:

- 1) których rozpowszechnianie wyczerpuje znamiona czynu zabronionego lub
- 2) pochwalających lub nawołujących do popełnienia czynu zabronionego.

3. Usługobiorca może złożyć wniosek do Prezesa UKE o wydanie nakazu usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a-d rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usług hostingu na usługobiorcę w ramach mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065 lub na podstawie dobrowolnych czynności sprawdzających, jeżeli ograniczenia zostały nałożone ze względu na fakt, że informacje przekazane przez usługobiorcę stanowią potencjalnie nielegalną treść.

4. Wniosek do Prezesa UKE o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegającego na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści naruszających prawa własności intelektualnej występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich może złożyć:

- 1) ten, czyje prawo własności intelektualnej zostaje naruszone;
- 2) Policja;
- 3) zaufany podmiot sygnalizujący.

5. W przypadku dostawców usług hostingu:

- 1) podmiot, o którym mowa w ust. 1, może złożyć wniosek, o którym mowa w ust. 1;
 - 2) usługobiorca lub zaufany podmiot sygnalizujący może złożyć wniosek, o którym mowa w ust. 2;
 - 3) podmiot, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, lub zaufany podmiot sygnalizujący może złożyć wniosek, o którym mowa w ust. 4
- w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji, o której mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065.

6. Usługobiorca może złożyć wniosek, o którym mowa w ust. 3, w terminie 14 dni od dnia otrzymania przez usługobiorcę uzasadnienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065.

7. W przypadku, gdy dostawca usługi hostingu nie poinformował:

- 1) podmiotu, o którym mowa w ust. 1 lub ust. 4 pkt 1;
 - 2) usługobiorcy;
 - 3) zaufanego podmiotu sygnalizującego
- o swojej decyzji, o której mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065, termin, o którym mowa w ust. 5, biegnie od drugiego dnia następującego po dniu zgłoszenia przez podmiot, o których mowa w ust. 1, usługobiorcę lub zaufany podmiot sygnalizujący nielegalnych treści w ramach mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065.

8. W przypadku, gdy dostawca usługi hostingu nie przekazał usługobiorcy uzasadnienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, termin, o którym mowa w ust. 6, biegnie od drugiego dnia następującego po dniu, w którym dostawca usług pośrednich nałożył ograniczenia na usługobiorcę, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a-d rozporządzenia 2022/2065.

9. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do naruszeń przepisów o ochronie danych osobowych.

10. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do:

- 1) treści o charakterze terrorystycznym, o których mowa w art. 2 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/784 z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie zapobiegania rozpowszechnianiu w internecie treści o charakterze terrorystycznym (Dz. U. UE L 172 z 17.05.2021, str. 79);

2) danych informatycznych mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym lub uprawdopodobniającym popełnienie przestępstwa szpiegostwa, lub określonych usług teleinformatycznych służących lub wykorzystywanych do spowodowania zdarzenia o charakterze terrorystycznym lub uprawdopodobniającego popełnienie przestępstwa szpiegostwa, o których mowa w art. 32c ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2024 r. poz. 812, 1222, 1562 i 1684).

11. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, 2 i 4, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania, nazwę lub firmę wnioskodawcy, jego siedzibę oraz jego przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika, jeśli został ustanowiony;
- 2) wskazanie dostawcy usług pośrednich;
- 3) opis stanu faktycznego będącego podstawą wniosku;
- 4) opis naruszenia;
- 5) informacje umożliwiające identyfikację i dokładne miejsce zamieszczenia nielegalnej treści, takie jak dokładny adres URL lub dokładne adresy URL, lub dodatkowe informacje umożliwiające identyfikację nielegalnych treści, stosownie do rodzaju treści i konkretnego rodzaju usługi;
- 6) podpis wnioskodawcy.

12. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) imię i nazwisko, nazwę lub firmę wnioskodawcy oraz jego przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika, jeśli został ustanowiony;
- 2) wskazanie dostawcy usług pośrednich;
- 3) opis stanu faktycznego będącego podstawą wniosku, w tym wskazanie treści, które dostawca usług pośrednich za nielegalne;
- 4) żądanie usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065;
- 5) podpis wnioskodawcy.

13. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, 2 i 4, podmiot, o którym mowa w ust. 1, usługobiorca lub zaufany podmiot sygnalizujący dołącza również powiadomienie dostawcy usług hostingu o swojej decyzji w odniesieniu do informacji, których dotyczy

zgłoszenie, o którym mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065, jeżeli je otrzymał.

14. Prezes UKE niezwłocznie zawiadamia dostawcę usług pośrednich o wniesionym wniosku, o którym mowa w ust. 1, 2 i 4. Dostawca usług pośrednich przekazuje Prezesowi UKE materiały, którymi dysponuje, dotyczące przedmiotu wniosku, o którym mowa w ust. 1-2 i 4-5, a w przypadku usług hostingu, w szczególności materiały zgromadzone w ramach mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065, w terminie 24 godzin od zawiadomienia o wniesionym wniosku, o którym mowa w ust. 1, pod rygorem utraty prawa do ich powoływania w toku dalszego postępowania. Dowody zgłoszone z naruszeniem tego obowiązku podlegają pominięciu.

15. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, wnioskodawca dołącza uzasadnienie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, jeżeli je otrzymał.

16. Stronami postępowania przed Prezesem UKE są:

- 1) wnioskodawca;
- 2) dostawca usług pośrednich.

17. Postępowanie dowodowe przed Prezesem UKE ograniczone jest do dowodów przekazanych przez wnioskodawcę wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1-4, dowodów przekazanych przez dostawcę usług pośrednich, o których mowa w ust. 14, oraz dowodów możliwych do ustalenia na podstawie materiałów, którymi dysponuje Prezes UKE. Prezes UKE może przeprowadzić dowody z zeznań świadków, przesłuchania stron, opinii biegłych, oraz oględzin w sprawach szczególnie skomplikowanych.

18. Wnioskodawca obowiązany jest przedstawić wszystkie dowody wraz z wniesieniem wniosku, o którym mowa w ust. 1-4, pod rygorem utraty prawa do ich powoływania w toku dalszego postępowania. Dowody zgłoszone z naruszeniem tego obowiązku podlegają pominięciu, chyba że strona uprawdopodobni, iż ich powołanie we wniosku nie było możliwe.

19. Prezes UKE może pominąć dowód zmierzający w sposób oczywisty do przedłużenia postępowania.

20. Wniosek, o którym mowa w ust. 1-4, oparty na tych samych podstawach faktycznych co wniosek wcześniej rozpoznany pozostawia się bez rozpoznania.

21. W wyniku przeprowadzonego postępowania na skutek wniosku, o którym mowa w ust. 1-4, Prezes UKE wydaje decyzję, w której:

- 1) nakazuje uniemożliwienie dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, bezprawnie naruszających dobro osobiste, jeżeli dowody zgromadzone w postępowaniu świadczą o nielegalnej treści;
- 2) nakazuje uniemożliwienie dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, których rozpowszechnianie wyczerpuje znamiona czynu zabronionego, jeżeli dowody zgromadzone w postępowaniu świadczą o nielegalnej treści;
- 3) nakazuje uniemożliwienie dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, naruszających prawa własności intelektualnej, jeżeli stwierdzi, że dowody zgromadzone w postępowaniu świadczą o nielegalnej treści;
- 4) nakazuje usunięcie ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a-d rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usług hostingu na usługobiorcę, jeżeli stwierdzi, że dowody zgromadzone w sprawie nie świadczą o nielegalnej treści, na podstawie której nałożono te ograniczenia;
- 5) odmawia nakazania uniemożliwienia dostępu do treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, jeżeli stwierdzi, że dowody zgromadzone w sprawie nie świadczą o nielegalnej treści;
- 6) odmawia nakazania usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a-d rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usług hostingu na usługobiorcę, jeżeli dowody zgromadzone w postępowaniu świadczą o nielegalnej treści, na podstawie których nałożono te ograniczenia.

22. W decyzji, o której mowa w ust. 21 pkt 1-3, Prezes UKE może określić zakres uniemożliwienia dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, naruszających prawa własności intelektualnej.

23. Decyzja, o której mowa w ust. 21 pkt 1-4, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

24. Prezes UKE wydaje decyzję:

- 1) o której mowa w ust. 21 pkt 1-3 i 5, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku, o którym mowa w ust. 1, 2 i 4;

2) o której mowa w ust. 21 pkt 2 i 5, w terminie 2 dni od dnia wpływu wniosku, o którym mowa w ust. 2, jeżeli wnioskodawcą jest Policja;

3) o której mowa w ust. 21 pkt 4 i 6, w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku, o którym mowa w ust. 3;

4) o której mowa w ust. 21, w terminie 21 dni od dnia wpływu wniosku, o którym mowa w ust. 1-4, w sprawach szczególnie skomplikowanych.

25. Na decyzje Prezesa UKE, o których mowa w ust. 21, wnioskodawcy, dostawcy usług pośrednich lub usługobiorcy, który umieścił nielegalną treść, będącą przedmiotem nakazu przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

26. Termin na wniesienie skargi, o której mowa w ust. 25, dla usługobiorcy, który umieścił nielegalną treść, będącą przedmiotem nakazu, biegnie od dnia przekazania przez dostawcę usług pośrednich informacji, o której mowa w art. 9 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065. W skardze usługobiorca, który przekazał nielegalną treść, będącą przedmiotem nakazu, załącza dowód otrzymania informacji, o której mowa w art. 9 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065.

27. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), z wyłączeniem art. 10, art. 28, art. 31, art. 77 § 1, art. 79, art. 89-98, art. 114-122h oraz art. 217-220 tej ustawy.

28. Do decyzji Prezesa UKE, wydanej na podstawie ust. 21, nie stosuje się art. 61 § 2-6 i art. 152 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, 1705 i 1860).

29. Sąd administracyjny może rozpoznać skargę na decyzję Prezesa UKE w trybie uproszczonym, o ile żadna ze stron nie zażąda przeprowadzenia rozprawy.

Art. 11b. Uprawnienia Policji, o których mowa w art. 11a, przysługują także organom Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Krajowej Administracji Skarbowej, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Żandarmerii Wojskowej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz Inspekcji Handlowej, w zakresie ich właściwości.

Art. 11c. W sprawach określonych w art. 11a Prezes UKE doręcza pisma dostawcom usług pośrednich na adres punktu kontaktowego, w sposób określony w art. 11 rozporządzenia 2022/2065.

Art. 11d. Ilekroć przepisy szczególne regulują nakazy udzielenia informacji w rozumieniu art. 10 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, nakazy te spełniają warunki, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.”;

- 6) uchyla się rozdział 3;
- 7) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Właściwe organy, koordynator do spraw usług cyfrowych i Krajowa Rada do Spraw Usług Cyfrowych

Art. 15a. 1. Właściwymi organami, o których mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, są:

- 1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem UOKiK”:
 - a) w zakresie spraw, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 rozporządzenia 2022/2065,
 - b) innych spraw dotyczących ochrony konsumentów;
 - 2) Prezes UKE – w zakresie spraw określonych w rozporządzeniu 2022/2065, innych niż wskazane w pkt 1
- zwani dalej „właściwymi organami”.

2. Spory o właściwość pomiędzy właściwymi organami w zakresie spraw, o których mowa w ust. 1, rozstrzyga Prezes Rady Ministrów.

3. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed właściwymi organami stosuje się ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

4. Od decyzji właściwego organu stronie nie przysługują środki prawne wzruszenia decyzji przewidziane w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące wznowienia postępowania, uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do postanowień właściwego organu.

6. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do decyzji właściwego organu, o których mowa w rozdziałach 4a-4c.

Art. 15b. Koordynatorem do spraw usług cyfrowych, o którym mowa w art. 49 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065, jest Prezes UKE.

Art. 15c. Prezes UKE, wykonując zadania koordynatora do spraw usług cyfrowych współdziała z Prezesem UOKiK w zakresie określonym w niniejszej ustawie.

Art. 15d. 1. Prezes UKE uczestniczy w posiedzeniach Europejskiej Rady do spraw Usług Cyfrowych.

2. Prezes UOKiK uczestniczy, wspólnie z Prezesem UKE, w posiedzeniu Europejskiej Rady do spraw Usług Cyfrowych, w przypadku, gdy przedmiotem posiedzenia są sprawy będące we właściwości Prezesa UOKiK.

Art. 15e. 1. Prezes UOKiK przekazuje Prezesowi UKE roczną informację, o której mowa w art. 55 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2022/2065, w zakresie spraw określonych w art. 15a ust. 1 pkt 1, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy informacja.

2. Prezes UKE może zwrócić się do Prezesa UOKiK z prośbą o uzupełnienie informacji w terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia jej otrzymania.

Art. 15f. 1. Przy Prezesie UKE działa Krajowa Rada do Spraw Usług Cyfrowych, zwana dalej „Radą”.

2. Rada jest organem opiniodawczo-doradczym Prezesa UKE w zakresie spraw związanych z zapewnieniem bezpiecznego, przewidywalnego i budzącego zaufanie funkcjonowania rynku usług cyfrowych.

3. Do zadań Rady należy:

- 1) przedstawianie propozycji oraz wniosków dotyczących poprawy funkcjonowania pozasądowych organów rozstrzygania sporów i zaufanych podmiotów sygnalizujących oraz dostępu do danych dla zweryfikowanych badaczy;
- 2) wyrażanie opinii w przedmiocie realizacji obowiązków dostawców usług pośrednich wynikających z rozporządzenia 2022/2065;
- 3) wyrażanie opinii w innych sprawach z zakresu funkcjonowania rynku usług cyfrowych.

4. W skład Rady wchodzi:

- 1) Przewodniczący Rady;
- 2) Zastępca Przewodniczącego Rady;
- 3) Sekretarz Rady;
- 4) członkowie Rady w liczbie 10.

5. Przewodniczący Rady, Zastępca Przewodniczącego Rady oraz członkowie Rady są powoływani przez Prezesa UKE spośród kandydatów zgłaszanych przez pozasądowe organy rozstrzygania sporów, zaufane podmioty sygnalizujące, podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4-8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742, z późn. zm.³⁾), organizacje społeczne oraz gospodarcze związane z rynkiem usług cyfrowych.

6. Prezes UKE może odwołać Przewodniczącego Rady, Zastępcę Przewodniczącego Rady lub członka Rady przed upływem jej kadencji na wniosek podmiotu, który zgłosił jego kandydaturę.

7. W miejsce odwołanego Przewodniczącego Rady, Zastępcy Przewodniczącego Rady lub członka Rady Prezes UKE powołuje nowego Przewodniczącego Rady, Zastępcę Przewodniczącego Rady lub członka Rady. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio.

8. Prezes UKE powołuje Sekretarza Rady spośród osób zatrudnionych w urzędzie zapewniającym jego obsługę. Prezes UKE odwołuje Sekretarza Rady.

9. Ta sama osoba może pełnić funkcję Przewodniczącego Rady nie dłużej niż przez dwie kadencje.

10. Kadencja Rady trwa 4 lata.

11. Przewodniczący Rady kieruje pracami Rady oraz reprezentuje Radę na zewnątrz.

12. Obsługę administracyjną Rady zapewnia urząd zapewniający obsługę Prezesa UKE.

13. Wydatki związane z działalnością Rady pokrywa się ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest Prezes UKE.

14. Urząd zapewniający obsługę Prezesa UKE zwraca członkom Rady koszty przejazdów na posiedzenia Rady, na zasadach określonych w przepisach w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

15. Tryb pracy Rady określa regulamin ustalony przez Prezesa UKE.”;

8) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego ustawy zostały ogłoszone w: Dz. U. z 2023 r. poz. 1088, 1234, 1672, 1872 i 2005 oraz z 2024 r. poz. 124 i 227.

„Rozdział 4a

Certyfikacja organów do spraw pozasądowego rozstrzygnięcia sporów

Art. 22a. Certyfikacji, o której mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065, dokonuje Prezes UKE na okres 5 lat, na zasadach określonych w rozporządzeniu 2022/2065.

Art. 22b. 1. Podmiot ubiegający się o certyfikację składa do Prezesa UKE wniossek.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, doręcza się na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo podpisem zaufanym.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę podmiotu ubiegającego się o certyfikację;
- 2) adres siedziby albo adres miejsca prowadzenia działalności gospodarczej podmiotu ubiegającego się o certyfikację;
- 3) adres poczty elektronicznej podmiotu ubiegającego się o certyfikację;
- 4) kategorie spraw, w zakresie których podmiot ubiegający się o certyfikację dysponuje wiedzą ekspercką oraz w zakresie których ubiega się o certyfikację;
- 5) język urzędowy lub języki urzędowe instytucji Unii Europejskiej, w których dany podmiot ubiegający się o certyfikację może rozstrzygać spory.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty zawierające informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065.

6. Przed dokonaniem certyfikacji Prezes UKE zasięga opinii organów administracji publicznej właściwych w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o certyfikację w celu oceny posiadania przez ten podmiot wiedzy w konkretnym obszarze nielegalnych treści lub w odniesieniu do stosowania i egzekwowania warunków korzystania z usług co najmniej jednego rodzaju platformy internetowej.

7. Organ administracji publicznej przedstawia opinię, o której mowa w ust. 6, w terminie 30 dni od dnia doręczenia mu wniosku o jej wydanie.

8. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 7, nie zajmą stanowiska w terminie 30 dni, uznaje się, że wymóg uzyskania stanowiska został spełniony.

9. Prezes UKE rozpatruje wniosek, o którym mowa w ust. 1, w terminie 2 miesięcy od dnia jego złożenia.

10. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie zawiera informacji, o których mowa w ust. 4 pkt 2-5, lub nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 3 lub 5, Prezes UKE wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku wraz z pouczeniem, że jego nieuzupełnienie w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania powoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

11. Prezes UKE zawiadamia podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji o dokonaniu certyfikacji.

12. Dokumentem potwierdzającym certyfikację jest certyfikat wydawany przez Prezesa UKE.

13. Certyfikat, o którym mowa w ust. 12, zawiera:

- 1) oznaczenie podmiotu certyfikowanego;
- 2) nazwę podmiotu dokonującego certyfikacji oraz wskazanie adresu jego siedziby;
- 3) numer lub oznaczenie certyfikatu;
- 4) okres na jaki została dokonana certyfikacja;
- 5) datę wydania certyfikatu i podpis organu dokonującego certyfikacji albo osoby upoważnionej;
- 6) informacje, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia 2022/2065.

14. W okresie na jaki została dokonana certyfikacja, organ pozasądowego rozstrzygnięcia sporów, jest obowiązany spełniać warunki certyfikacji.

15. Prezes UKE przedłuża okres na jaki została dokonana certyfikacja na okres kolejnych 5 lat, jeżeli organ pozasądowego rozstrzygnięcia sporów spełnia warunki, o których mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065.

16. Wniosek o przedłużenie okresu na jaki została dokonana certyfikacja składa się nie później niż 30 dni przed dniem upływu okresu na jaki została dokonana certyfikacja.

17. Wniosek o przedłużenie okresu na jaki została dokonana certyfikacja zawiera dane określone w ust. 4. Do wniosku dołącza się oświadczenie o spełnianiu warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065.

18. Prezes UKE prowadzi i na bieżąco aktualizuje wykaz organów pozasądowych rozstrzygnięcia sporów, którym udzielił certyfikacji, zawierający:

- 1) nazwę organu pozasądowego rozstrzygania sporów wraz z numerem certyfikatu;
- 2) adres siedziby albo adres miejsca prowadzenia działalności gospodarczej organu pozasądowego rozstrzygania sporów;
- 3) adres poczty elektronicznej organu pozasądowego rozstrzygania sporów;
- 4) konkretne sprawy, w zakresie których organ pozasądowego rozstrzygania sporów dysponuje wiedzą ekspercką oraz w zakresie których otrzymał certyfikację;
- 5) język urzędowy lub języki urzędowe instytucji Unii Europejskiej, w których organ pozasądowego rozstrzygania sporów może rozstrzygać spory.

19. Prezes UKE zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu zapewniającego jego obsługę wykaz, o którym w ust. 18.

Art. 22c. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia dokonania certyfikacji, jeżeli podmiot ubiegający się o certyfikację nie spełnia warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22d. 1. Prezes UKE po dokonaniu certyfikacji jest uprawniony, w celu oceny spełniania warunków certyfikacji, do przeprowadzenia czynności sprawdzających dotyczących organu pozasądowego rozstrzygania sporów.

2. Prezes UKE zawiadamia podmiot, o którym mowa w ust. 1, o zamiarze przeprowadzenia czynności sprawdzających.

3. Czynności sprawdzające przeprowadza się nie wcześniej niż po upływie 7 dni i nie później niż przed upływem 30 dni od dnia doręczenia podmiotowi, o którym mowa w ust. 1, zawiadomienia o zamiarze ich przeprowadzenia. Jeżeli czynności sprawdzające nie zostaną rozpoczęte w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, ich przeprowadzenie wymaga ponownego zawiadomienia.

4. Czynności sprawdzające przeprowadza się na podstawie wydanego przez Prezesa UKE imiennego upoważnienia, które zawiera:

- 1) imię i nazwisko osoby przeprowadzającej czynności sprawdzające;
- 2) oznaczenie podmiotu, o którym mowa w ust. 1;
- 3) wskazanie podstawy prawnej przeprowadzenia czynności sprawdzających;
- 4) zakres czynności sprawdzających;
- 5) datę i miejsce jego wystawienia;
- 6) podpis Prezesa UKE albo osoby upoważnionej przez Prezesa UKE do jego wydania.

5. Osoba przeprowadzająca czynności sprawdzające jest uprawniona do:

- 1) wstępu na grunt oraz do obiektów budowlanych, a także do pomieszczeń i lokali znajdujących się w budynkach, w dniach i godzinach pracy podmiotu, o którym mowa w ust. 1;
- 2) wglądu do dokumentów i informacji;
- 3) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień.

6. Czynności sprawdzających dokonuje się w obecności podmiotu, o którym mowa w ust. 1, lub osoby przez niego upoważnionej.

7. Z czynności sprawdzających sporządza się projekt protokołu, który podpisuje Prezes UKE. Projekt protokołu przekazuje się podmiotowi, o którym mowa w ust. 1.

8. Projekt protokołu zawiera w szczególności:

- 1) określenie zakresu czynności sprawdzających;
- 2) oznaczenie podmiotu, o którym mowa w ust. 1;
- 3) datę rozpoczęcia i zakończenia czynności sprawdzających;
- 4) imiona i nazwiska osób wykonujących czynności sprawdzające;
- 5) opis przebiegu czynności sprawdzających;
- 6) ustalenia z przeprowadzonych czynności sprawdzających;
- 7) informację o spełnianiu albo braku spełnianiu warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065.

9. Od otrzymanego projektu protokołu podmiotowi, o którym mowa w ust. 1, przysługuje prawo wniesienia do Prezesa UKE zastrzeżeń, w terminie 14 dni od dnia doręczenia projektu protokołu.

10. W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń, o których mowa w ust. 9, osoba przeprowadzająca czynności sprawdzające dokonuje ich analizy i, w razie potrzeby, podejmuje dodatkowe czynności, a w przypadku stwierdzenia zasadności zastrzeżeń zmienia lub uzupełnia odpowiednią część protokołu.

11. W przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń w całości albo części, Prezes UKE przekazuje podmiotowi, o którym mowa w ust. 1, informacje o tym wraz z uzasadnieniem.

12. Od protokołu nie przysługują środki odwoławcze.

13. Protokół podpisują Prezes UKE oraz podmiot, o którym mowa w ust. 1.

14. O odmowie podpisania protokołu Prezes UKE czyni wzmiankę w protokole.

Art. 22e. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, cofa certyfikację w przypadku stwierdzenia, że organ pozasądowego rozstrzygnięcia sporów nie spełnia już warunków, których mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 22f. Od decyzji Prezesa UKE, o których mowa w art. 22c i art. 22e ust. 1, przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

Art. 22g. 1. Organy pozasądowego rozstrzygnięcia sporów przekazują Prezesowi UKE sprawozdanie, o którym mowa w art. 21 ust. 4 zdanie pierwsze rozporządzenia 2022/2065, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.

2. W terminie 14 dni od dnia otrzymania sprawozdania, Prezes UKE może wezwać pozasądowy organ rozstrzygnięcia sporów do uzupełnienia sprawozdania, o którym mowa w art. 21 ust. 4 zdanie drugie rozporządzenia 2022/2065. Pozasądowy organ rozstrzygnięcia sporów uzupełnia sprawozdanie w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

3. Do przekazania sprawozdania lub jego uzupełnienia stosuje się odpowiednio przepisy art. 22b ust. 2 i 3.

Rozdział 4b

Przyznawanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego

Art. 22h. Przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego dokonuje Prezes UKE na zasadach określonych w rozporządzeniu 2022/2065.

Art. 22i. 1. Podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego składa wniosek. Do złożenia wniosku stosuje się odpowiednio przepisy art. 22b ust. 1-3.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 2) adres siedziby podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 3) adres poczty elektronicznej podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego;

4) konkretne dziedziny, w zakresie których podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego dysponuje wiedzą ekspercką oraz kompetencjami w zakresie których ubiega się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego;

5) informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty zawierające informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.

4. Prezes UKE przed przyznaniem statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego zasięga opinii:

1) Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych w celu oceny środków technicznych i organizacyjnych wprowadzonych przez podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego w celu ochrony danych osobowych;

2) innych organów administracji publicznej właściwych w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego w celu oceny posiadania przez ten podmiot wiedzy w konkretnym obszarze nielegalnych treści lub w odniesieniu do stosowania i egzekwowania warunków korzystania z usług co najmniej jednego rodzaju platformy internetowej.

5. Organy, o których mowa w ust. 4, przedstawiają opinie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia im wniosku o jej wydanie.

6. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 7, nie zajmą stanowiska w terminie 30 dni, uznaje się, że wymóg uzyskania stanowiska został spełniony.

7. Prezes UKE rozpatruje wniosek, o którym mowa w ust. 1, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia jego złożenia.

8. Jeżeli wniosek nie zawiera informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 2-5, lub nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 1 lub 3, Prezes UKE wzywa podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego do uzupełnienia wniosku wraz z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

9. Prezes UKE zawiadamia podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego o przyznaniu tego statusu.

10. Dokumentem potwierdzającym przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego jest zaświadczenie wydawane przez Prezesa UKE, zawierające w szczególności informacje o dziedzinach, w których podmiot dysponuje wiedzą ekspercką.

11. Prezes UKE prowadzi i na bieżąco aktualizuje wykaz zaufanych podmiotów sygnalizujących, zawierający:

- 1) nazwę zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 2) adres siedziby zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 3) adres poczty elektronicznej zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 4) konkretne dziedziny, w zakresie których zaufany podmiot sygnalizujący dysponuje wiedzą ekspercką.

12. Prezes UKE zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu zapewniającego jego obsługę wykaz, o którym w ust. 11.

Art. 22j. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, jeżeli podmiot ubiegający się przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego nie spełnia warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2046.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ostateczna.

Art. 22k 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, cofa status zaufanego podmiotu sygnalizującego w przypadku stwierdzenia, że podmiot, któremu przyznano status podmiotu zaufanego, przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. Prezes UKE po przyznaniu statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego jest uprawniony, w celu oceny spełniania warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065, do przeprowadzenia czynności sprawdzających u podmiotu, któremu przyznano status zaufanego podmiotu sygnalizującego. Przepisy art. 22d stosuje się odpowiednio.

4. Prezes UKE zawiesza w drodze postanowienia status zaufanego podmiotu sygnalizującego na okres trwania czynności sprawdzających, o których mowa w ust. 2,

w przypadku, o którym mowa w art. 22 ust. 6 rozporządzenia 2022/2065. Na postanowienie nie przysługuje zażalenie.

Art. 22l. Od decyzji Prezesa UKE, o których mowa w art. 22j i art. 22k ust. 1, przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

Art. 22m. 1. Zaufane podmioty sygnalizujące przekazują Prezesowi UKE coroczne sprawozdanie dotyczące zgłoszeń dokonanych zgodnie z art. 16 rozporządzenia 2022/2065, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.

2. Do złożenia sprawozdania stosuje się odpowiednio przepisy art. 22b ust. 1-3.

Rozdział 4c

Status zweryfikowanego badacza

Art. 22n. Prezes UKE przyznaje status zweryfikowanego badacza, o którym mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065, w celu udzielenia dostępu do danych, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22o. 1. Podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza składa wniosek na potrzeby konkretnych badań, o których mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065. Do złożenia wniosku stosuje się odpowiednio przepisy art. 22b ust. 1-3.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza lub jego imię i nazwisko;
- 2) adres siedziby albo zamieszkania podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza;
- 3) adres poczty elektronicznej podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza;
- 4) informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty zawierające informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065.

4. Prezes UKE przed przyznaniem statusu zweryfikowanego badacza zasięga opinii:

- 1) Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych w celu oceny środków technicznych i organizacyjnych wprowadzonych przez podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza w celu ochrony danych osobowych;
- 2) innych organów administracji publicznej właściwych w sprawach zbieżnych z przedmiotem badań, będących przedmiotem wniosku o dostęp do danych, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065, w celu oceny, czy we wniosku wykazano, że oczekiwane wyniki badań przyczynią się do realizacji celów wykrywania, identyfikacji i zrozumienia ryzyka systemowego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, oraz do oceny adekwatności, efektywności i skutków środków zmniejszających ryzyko, o których mowa w art. 35 rozporządzenia 2022/2065.

5. Organ, o którym mowa w ust. 4, przedstawia opinię w terminie 30 dni od dnia doręczenia wniosku o jej wydanie.

6. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 4, nie zajmą stanowiska w terminie 30 dni, uznaje się, że wymóg uzyskania stanowiska został spełniony.

7. Prezes UKE rozpatruje wniosek, o którym mowa w ust. 1, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia jego złożenia.

8. Jeżeli wniosek nie zawiera informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 2-4, lub nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 1 lub 3, Prezes UKE wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku wraz z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

9. Prezes UKE zawiadamia wnioskodawcę o przyznaniu statusu zweryfikowanego badacza.

10. Dokumentem potwierdzającym przyznanie statusu zweryfikowanego badacza jest zaświadczenie wydawane przez Prezesa UKE.

Art. 22p. Prezes UKE przekazuje wniosek, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065, za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 11 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej.

Art. 22q. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, wyraża zgodę lub odmawia zgody na zmianę wniosku, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065, na wniosek bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, złożony na podstawie art. 40 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 22r. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia przyznania statusu zweryfikowanego badacza, jeżeli podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego badacza nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ostateczna.

Art. 22s. 1. Prezes UKE wydaje decyzję o zakończeniu dostępu do danych dla zweryfikowanego badacza w przypadku stwierdzenia, że podmiot, któremu przyznano status zaufanego badacza, przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. Prezes UKE po przyznaniu statusu zaufanego badacza jest uprawniony, w celu oceny spełniania warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065, do przeprowadzenia czynności sprawdzających u podmiotu, któremu przyznano status zweryfikowanego badacza. Przepisy art. 22d stosuje się odpowiednio.

4. Od decyzji Prezesa UKE, o których mowa w art. 22q, art. 22r i art. 22s ust. 1, przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

5. O wydanej decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE informuje zainteresowanego dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej oraz cofa wnioski, o którym mowa w art. 40 ust. 4 lub 6 rozporządzenia 2022/2065, skierowany do takiego dostawcy.

Rozdział 4d

Odpowiedzialność dostawców usług pośrednich

Art. 22t. 1. Usługobiorca lub inny podmiot, o którym mowa w art. 53 rozporządzenia 2022/2065, może złożyć do Prezesa UKE skargę na dostawcę usług pośrednich w związku z zarzucanym naruszeniem obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej.

2. Skarga, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) wskazanie dostawcy usług pośrednich, któremu jest zarzucane naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065;
- 2) opis stanu faktycznego będącego podstawą skargi;

- 3) wskazanie naruszenia przez dostawcę usług pośrednich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065;
- 4) wskazanie przepisu rozporządzenia 2022/2065, którego naruszenie zarzuca skarżący;
- 5) uprawdopodobnienie naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065;
- 6) dane identyfikujące skarżącego.

3. Do skargi dołącza się wszelkie dokumenty albo ich kopie, które mogą stanowić dowód naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065.

4. Prezes UKE przekazuje skarżącemu, w terminie określonym w art. 35-37 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, informację na piśmie o sposobie rozpatrzenia skargi wraz z uzasadnieniem.

5. Prezes UKE przekazuje skarżącemu informację o przekazaniu skargi koordynatorowi do spraw usług cyfrowych innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwego dla miejsca siedziby dostawcy usług pośrednich, którego dotyczy skarga.

Art. 22u. 1. Postępowanie przed właściwym organem jest prowadzone jako postępowanie wyjaśniające lub postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

2. Postępowanie wyjaśniające może poprzedzać wszczęcie postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22v. 1. Właściwy organ może wsząć z urzędu, w drodze postanowienia, postępowanie wyjaśniające, jeżeli okoliczności wskazują na możliwość naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

2. Postępowanie wyjaśniające może mieć na celu w szczególności wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie przepisów ustawy uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

3. Zakończenie postępowania wyjaśniającego następuje w drodze postanowienia.

4. Postępowanie wyjaśniające nie powinno trwać dłużej niż 4 miesiące, a w sprawach szczególnie skomplikowanych - nie dłużej niż 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, przepisu ust. 4 oraz art. 35 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

Art. 22w. 1. Właściwy organ wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

2. Stroną postępowania jest każdy, wobec kogo zostało wszczęte postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

3. Właściwy organ wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 oraz zawiadamia o tym strony postępowania.

Art. 22x. 1. W toku postępowania, o którym mowa w art. 22w ust. 1, w celu realizacji uprawnień, o których mowa w art. 51 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, organ może przeprowadzić kontrolę podmiotu, wobec którego zostało wszczęte postępowanie oraz wobec innych osób działających w celach związanych z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową dostawców usług pośrednich, w przypadku których można zasadnie oczekiwać, że dysponują informacjami związanymi z podejrzeniem naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, zwanego dalej „podmiotem kontrolowanym”, w zakresie objętym tym postępowaniem.

2. Właściwy organ wszczyna kontrolę z urzędu.

3. Właściwy organ może upoważnić do udziału w kontroli:

- 1) pracownika urzędu obsługującego właściwy organ;
- 2) pracownika koordynatora do spraw usług cyfrowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 60 rozporządzenia 2022/2065;
- 3) osoby posiadające wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli niezbędne są tego rodzaju wiadomości.

4. Osoba upoważniona do przeprowadzenia kontroli, zwana dalej „kontrolującym”, jest uprawniona do:

- 1) wstępu na grunt oraz do obiektów budowlanych, a także do pomieszczeń i lokali znajdujących się w budynkach, w dniach i godzinach pracy podmiotu kontrolowanego;
- 2) żądania udostępnienia związanych z przedmiotem kontroli akt, ksiąg, wszelkiego rodzaju pism, dokumentów oraz ich odpisów i wyciągów, korespondencji przesyłanej pocztą elektroniczną, informatycznych nośników danych w rozumieniu przepisów o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, innych urzędzeń zawierających dane

informatyczne lub systemów informatycznych, w tym także zapewnienia dostępu do systemów informatycznych będących własnością innego podmiotu zawierających dane podmiotu kontrolowanego związane z przedmiotem kontroli, w zakresie, w jakim podmiot kontrolowany ma do nich dostęp;

- 3) sporządzania z materiałów i korespondencji, o których mowa w pkt 2, notatek;
- 4) żądania sporządzenia przez kontrolowanego kopii lub wydruków materiałów, korespondencji, o których mowa w pkt 2, oraz informacji zgromadzonych na nośnikach, w urządzeniach lub w systemach, o których mowa w tym przepisie;
- 5) przetwarzania danych osobowych w zakresie objętym przedmiotem kontroli;
- 6) żądania udzielenia ustnych lub pisemnych wyjaśnień od pracowników podmiotu kontrolowanego;
- 7) zabezpieczania dokumentów i innych materiałów, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych;
- 8) opieczutowania lokali, pomieszczeń lub przedmiotów w zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli.

5. Kontrolujący doręcza podmiotowi kontrolowanemu lub osobie przez niego upoważnionej upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz okazuje legitymację służbową, a osoby upoważnione do udziału w kontroli, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 3, okazują dowód osobisty, paszport albo inny dokument potwierdzający tożsamość.

6. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli zawiera:

- 1) wskazanie podstawy prawnej kontroli;
- 2) oznaczenie organu kontroli;
- 3) datę i miejsce wystawienia;
- 4) imię, nazwisko i stanowisko kontrolującego oraz numer jego legitymacji służbowej, a w przypadku upoważnienia do udziału w kontroli osób, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 3 - imiona i nazwiska tych osób oraz numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 7) datę ważności upoważnienia;
- 8) oznaczenie podmiotu kontrolowanego;
- 9) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 10) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
- 11) imię, nazwisko oraz podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska;

12) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanej osoby.

7. O planowanej kontroli zawiadamia się kierownika podmiotu kontrolowanego, podając przewidywany czas trwania kontroli.

8. Właściwy organ może zwrócić się do Policji, Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych lub Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej – Państwowego Instytutu Badawczego, zwanej dalej „NASK - PIB”, o udzielenie pomocy w przeprowadzeniu kontroli, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia kontroli.

9. Policja, Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych lub NASK - PIB, zapewniają pomoc w przeprowadzeniu kontroli. Pomoc udzielana przez:

1) Policję polega na zapewnieniu porządku w miejscu przeprowadzania kontroli i osobistego bezpieczeństwa osób obecnych w tym miejscu, a także na ustaleniu tożsamości osób;

2) Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych polega na ustaleniu naruszenia przez kontrolowanego obowiązków określonych w art. 26 ust. 3 oraz w art. 28 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065;

3) NASK - PIB polega na wsparciu podmiotu kontrolującego w ustaleniu stanu faktycznego w zakresie bezpieczeństwa korzystania z sieci komputerowych.

10. Właściwy organ występuje na piśmie o udzielenie pomocy do komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na miejsce kontroli lub podmiotów, o których mowa w ust. 9 pkt 2-3, co najmniej 7 dni przed planowanym dniem wszczęcia kontroli. W przypadkach niecierpiących zwłoki właściwy organ występuje z wnioskiem, co najmniej 3 dni przed planowanym dniem rozpoczęcia kontroli.

11. Koszty poniesione przez Policję lub podmioty, o których mowa w ust. 9 pkt 2-3, z tytułu udzielonej pomocy w przeprowadzeniu kontroli ponosi właściwy organ. Przy ustalaniu poniesionych kosztów art. 105ca ust. 4 ustawy dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1616) stosuje się odpowiednio.

12. Kierownik podmiotu kontrolowanego, osoba upoważniona lub inny pracownik podmiotu kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, jest obowiązana udzielać kontrolującemu, wszelkich potrzebnych informacji oraz zapewnić mu:

- 1) warunki sprawnego przeprowadzenia kontroli;
- 2) udzielenia żądanych informacji;

- 3) umożliwienia wstępu na grunt oraz do obiektów budowlanych, a także do pomieszczeń i lokali znajdujących się w budynkach;
- 4) udostępnienia i wydania materiałów, o których mowa w ust. 4 pkt 2, lub innych przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie;
- 5) umożliwienia dostępu do informatycznych nośników danych, urządzeń lub systemów informatycznych, o których mowa w ust. 4 pkt 2, w zakresie informacji zgromadzonych na tych nośnikach, w urządzeniach lub w systemach, w tym do korespondencji przesyłanej pocztą elektroniczną.

13. Kontrolujący lub osoby upoważnione do udziału w kontroli ustalają stan faktyczny na podstawie dowodów zebranych w toku kontroli, a w szczególności dokumentów, przedmiotów, oględzin oraz ustnych lub pisemnych wyjaśnień i oświadczeń oraz innych nośników informacji.

14. Dowody, o których mowa w ust. 13, mogą zostać zabezpieczone przez:

- 1) pozostawienie ich w wydzielonym lub oddzielnym, zamkniętym i opieczętowanym pomieszczeniu u kontrolowanego;
- 2) złożenie, za pokwitowaniem udzielonym kontrolowanemu, na przechowanie w pomieszczeniu urzędu obsługującego właściwy organ.

15. Właściwy organ w toku kontroli może wydać postanowienie o zajęciu akt, ksiąg, wszelkiego rodzaju pism, dokumentów, korespondencji lub informatycznych nośników danych, urządzeń, o których mowa w ust. 4 pkt 2, oraz innych przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie, na czas niezbędny do przeprowadzenia kontroli, jednakże nie dłuższy niż 7 dni.

16. Osobę posiadającą przedmioty, o których mowa w ust. 15, kontrolujący wzywa do wydania ich dobrowolnie, a w razie odmowy można przeprowadzić ich odebranie w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

17. Na postanowienie o zajęciu przedmiotów zażalenie przysługuje osobom, których prawa zostały naruszone. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania postanowienia.

18. Do zabezpieczenia na miejscu kontroli, w celu wykonywania czynności w toku kontroli, akt, ksiąg, innych wszelkiego rodzaju pism, dokumentów, korespondencji, informatycznych nośników informacji, urządzeń, o których mowa w ust. 4 pkt 2, oraz innych przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie, jak również pomieszczeń

kontrolowanego, w których znajdują się te dokumenty lub przedmioty, w tym do opieczetowania, o którym mowa w ust. 4 pkt 8, przepisów ust. 15-17 nie stosuje się.

19. Przedmioty podlegające zajęciu, o którym mowa w ust. 15, należy po dokonaniu oględzin i sporządzeniu protokołu zajęcia zabrać albo oddać na przechowanie osobie godnej zaufania z zaznaczeniem obowiązku ich przedstawienia na żądanie organu prowadzącego postępowanie.

20. Protokół zajęcia zawiera: oznaczenie sprawy, z którą zajęcie ma związek, podanie dokładnej godziny rozpoczęcia i zakończenia czynności, dokładną listę zajętych przedmiotów i, w miarę potrzeby, ich opis oraz wskazanie postanowienia właściwego o zajęciu. Protokół podpisują dokonujący zajęcia i przedstawiciel kontrolowanego.

21. Dokonujący zajęcia jest obowiązany do natychmiastowego wręczenia osobom zainteresowanym pokwitowania stwierdzającego, jakie przedmioty i przez kogo zostały zajęte, oraz do niezwłocznego powiadomienia przedsiębiorcy, którego przedmioty zostały zajęte, o dokonanych zajęciu.

22. Zajęte przedmioty należy zwrócić niezwłocznie po stwierdzeniu, że są zbędne dla prowadzonego postępowania, albo po uchyleniu przez sąd ochrony konkurencji i konsumentów postanowienia o zajęciu przedmiotów, jednak nie później niż po upływie terminu, o którym mowa w ust. 15.

23. Czynności kontrolne mogą być prowadzone w sposób zdalny za pomocą środków komunikacji elektronicznej, jeżeli może to usprawnić przeprowadzenie kontroli lub przemawia za tym charakter prowadzonej przez podmiot działalności.

24. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się projekt wystąpienia pokontrolnego, który podpisuje kierownik jednostki kontrolującej. Projekt wystąpienia pokontrolnego przekazuje się podmiotowi kontrolowanemu.

25. Projekt wystąpienia pokontrolnego zawiera w szczególności:

- 1) określenie zakresu kontroli;
- 2) oznaczenie podmiotu kontrolowanego;
- 3) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
- 4) imiona i nazwiska osób kontrolujących;
- 5) opis przebiegu kontroli;
- 6) ustalenia z przeprowadzonej kontroli;
- 7) informację o stwierdzeniu naruszeń lub ich braku.

26. Od otrzymanego projektu wystąpienia pokontrolnego kontrolowanemu przysługuje prawo wniesienia do właściwego organu zastrzeżeń, w terminie 14 dni od dnia doręczenia projektu wystąpienia pokontrolnego.

27. W razie zgłoszenia zastrzeżeń, o których mowa w ust. 26, kontrolujący dokonuje ich analizy i, w razie potrzeby, podejmuje dodatkowe czynności kontrolne, a w przypadku stwierdzenia zasadności zastrzeżeń zmienia lub uzupełnia odpowiednią część wystąpienia pokontrolnego w formie aneksu do wystąpienia pokontrolnego.

28. W razie nieuwzględnienia zastrzeżeń w całości albo części, kontrolujący przekazuje podmiotowi kontrolowanemu informacje o tym wraz z uzasadnieniem.

29. Od wystąpienia pokontrolnego nie przysługują środki odwoławcze.

30. Wystąpienie pokontrolne podpisują kontrolujący oraz podmiot kontrolowany.

31. O odmowie podpisania wystąpienia pokontrolnego kontrolujący czyni wzmiankę w wystąpieniu pokontrolnym.

32. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców.

Art. 22y. 1. Właściwy organ i pracownicy urzędu zapewniającego obsługę właściwego organu są obowiązani do ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa oraz innych informacji podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów, jak również innych informacji pozyskanych w związku z wykonywaniem czynności służbowych, w tym:

1) informacji znanych ograniczonej liczbie osób, których ujawnienie może wywołać negatywne skutki dla osoby, która je przedstawiła, lub dla osoby trzeciej, w sytuacji gdy interes, który może być naruszony wskutek ujawnienia tych informacji, zasługuje na ochronę;

2) dokumentów sporządzonych na użytek wewnętrzny właściwego organu, Komisji Europejskiej lub organu ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz korespondencji między tymi organami.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do informacji powszechnie dostępnych, informacji o wszczęciu postępowania oraz informacji o wydaniu decyzji kończących postępowanie i ich ustaleniach.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się również do innych osób biorących udział w kontroli, o których mowa w art. 22x ust. 3 pkt 2 i 3.

Art. 22z. 1. Jeżeli w toku kontroli kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona oświadczy, że ujawnione w toku kontroli pisma lub dokumenty, w tym zawarte na informatycznych nośnikach danych, w urządzeniach lub w systemach informatycznych, o których mowa w art. 22x ust. 4 pkt 2:

1) zawierają pisemną komunikację między kontrolowanym a niezależnym od kontrolowanego adwokatem, radcą prawnym, prawnikiem z Unii Europejskiej w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2020 r. poz. 823) lub osobą, o której mowa w art. 2a tej ustawy, wytworzoną w celu realizacji prawa kontrolowanego do uzyskania ochrony prawnej w związku z przedmiotem postępowania prowadzonego przez właściwy organ, w toku którego jest przeprowadzana kontrola, lub

2) zostały sporządzone wyłącznie w celu realizacji prawa kontrolowanego do uzyskania ochrony prawnej od osób, o których mowa w pkt 1, w związku z przedmiotem postępowania prowadzonego przez właściwy organ, w toku którego jest przeprowadzana kontrola

- kontrolujący pozostawia te pisma lub dokumenty w miejscu kontroli.

2. W przypadku złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, kontrolujący może zapoznać się pobieżnie z pismem lub dokumentem, w sposób pozwalający na ustalenie autora, adresata, tytułu oraz przedmiotu pisma lub dokumentu oraz daty jego sporządzenia. Kontrolujący jest uprawniony do żądania od kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej dodatkowych ustnych wyjaśnień w przedmiocie złożonego oświadczenia oraz przygotowania wersji pisma lub dokumentu niezawierającej informacji objętych ochroną zgodnie z ust. 1, jeżeli jest to możliwe.

3. Jeżeli oświadczenie kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, o którym mowa w ust. 1, budzi wątpliwości, kontrolujący niezwłocznie, nie później niż po zakończeniu kontroli, przekazuje pismo lub dokument, którego wątpliwość dotyczy, sądowi ochrony konkurencji i konsumentów, w sposób zapewniający należyte zabezpieczenie przed ujawnieniem jego treści.

4. Na kontrolowanym spoczywa ciężar dowodu, że pisma lub dokumenty, o których mowa w ust. 1, spełniają przesłanki określone w tym przepisie.

5. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów po zapoznaniu się z pismami lub dokumentami, o których mowa w ust. 3, wydaje w terminie miesiąca od dnia ich

przekazania postanowienie o ich zwrocie kontrolowanemu w całości albo w części, jeżeli zawierają one pisemną komunikację, o której mowa w ust. 1, i spełniają przesłanki określone w tym przepisie albo wydaje postanowienie o ich zwrocie w całości albo w części właściwemu organowi na potrzeby prowadzonego postępowania. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji. Postanowienie podlega wykonaniu z chwilą uprawomocnienia.

Art. 22za. 1. Bez wszczynania odrębnego postępowania właściwy organ może przeprowadzić kontrolę na podstawie art. 22x na wniosek Komisji Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 69 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ może upoważnić do udziału w kontroli:

- 1) pracownika właściwego organu;
- 2) pracownika Komisji Europejskiej;
- 3) osoby posiadające wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli niezbędne są tego rodzaju wiadomości.

3. W przypadku gdy dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub inna odpowiednia osoba sprzeciwiają się przeprowadzeniu przez Komisję Europejską kontroli w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów rozporządzenia 2022/2065, osobom upoważnionym przez właściwy organ do udziału w tej kontroli, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3, przysługują w toku kontroli uprawnienia, o których mowa w art. 22x.

Art. 22zb. 1. Właściwy organ wydaje decyzję o naruszeniu przez dostawcę usług pośrednich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, nakazującą zaprzestania naruszeń, jeżeli stwierdza naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może wskazać środki usunięcia skutków naruszenia obowiązków wynikające z rozporządzenia 2022/2065 w celu zapewnienia wykonania nakazu, w szczególności zobowiązać dostawcę usług pośrednich do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może nakazać publikację decyzji w całości lub w części, z zaznaczeniem, czy decyzja ta jest prawomocna, w określonej w niej formie, na koszt dostawcy usług pośrednich.

4. W przypadku braku innych skutecznych środków, które mogą doprowadzić do usunięcia skutków naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, w decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ nakazuje dostawcy usług pośrednich:

- 1) zamieszczenia wyraźnego ostrzeżenia dla konsumentów wchodzących na interfejs internetowy;
- 2) uniemożliwienia dostępu do treści naruszającej rozporządzenie 2022/2065.

5. Środki, o których mowa w ust. 2-4, powinny być proporcjonalne do wagi i rodzaju naruszenia.

6. Decyzja, o której mowa w ust. 4, może podlegać natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 22zc. 1. Nie wydaje się decyzji, o której mowa w art. 22zb ust. 1, jeżeli dostawca usług pośrednich zaprzestał w trakcie prowadzonego postępowania naruszania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

2. W przypadku określonym w ust. 1, właściwy organ wydaje decyzję o naruszeniu przez dostawcę usług pośrednich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 i stwierdzającą zaniechanie ich naruszania.

3. Ciężar udowodnienia zaprzestania naruszania obowiązków, o których mowa w ust. 1, spoczywa na dostawcy usług pośrednich.

Art. 22zd. 1. Jeżeli w toku postępowania w sprawie naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 zostanie uprawdopodobnione, na podstawie okoliczności sprawy, że dostawca usług pośrednich:

- 1) naruszył obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065 i zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia oraz usunięcia jego skutków;
- 2) zaprzestał naruszania przepisów rozporządzenia 2022/2065 i zobowiąże się do usunięcia skutków tego naruszenia

– właściwy organ może, w drodze decyzji, zobowiązać dostawcę usług pośrednich do wykonania tych zobowiązań.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić termin wykonania zobowiązań lub zobowiązać dostawcę usług pośrednich do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji, lub do publikacji decyzji w całości lub w części na koszt przedsiębiorcy.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ nakłada na dostawcę usług pośrednich obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań.

4. Właściwy organ uchyla decyzję, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy:

- 1) została ona wydana w oparciu o nieprawdziwe, niekompletne lub wprowadzające w błąd informacje lub dokumenty;
- 2) dostawca usług pośrednich nie wykonuje zobowiązań lub obowiązków, o których mowa w ust. 1-3.

5. Właściwy organ może, za zgodą dostawcy usług pośrednich, z urzędu uchylć decyzję, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy nastąpiła zmiana okoliczności, mających istotny wpływ na wydanie decyzji.

6. W przypadku uchylecia decyzji właściwy organ orzeka co do istoty sprawy.

7. Jeżeli po upływie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 1, lub upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, dostawca usług pośrednich nie podjął działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków lub nie wypełnia obowiązków, o których mowa w ust. 3, właściwy organ może nałożyć karę, o której mowa w art. 22zr, chyba że na podstawie art. 22w zostało już wszczęte postępowanie w sprawie nałożenia kary za niewypełnianie tych obowiązków.

Art. 22ze. 1. Jeżeli w toku postępowania w sprawie naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 zostanie uprawdopodobnione, na podstawie okoliczności sprawy, że dostawca usług pośrednich naruszył obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065, a dalsza działalność dostawcy usług pośrednich może spowodować poważne i trudne do usunięcia szkody, właściwy organ, w celu zapobieżenia tym szkodom, może, w drodze postanowienia, zobowiązać podmiot, któremu jest zarzucane naruszenie przepisów rozporządzenia 2022/2065, do ograniczenia zakresu świadczonych usług lub zmiany praktyk naruszających przepisy rozporządzenia 2022/2065.

2. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ określa termin obowiązywania ograniczenia działalności dostawcy usług pośrednich nie dłuższy niż do dnia wydania decyzji kończącej postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

3. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „sądem ochrony konkurencji i konsumentów”. Art. 22zf. 1. Właściwy organ bez

wszczynania postępowania może wystąpić do dostawcy usług pośrednich w sprawie podejrzenia naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

2. Dostawca usług pośrednich, do którego właściwy organ skierował wystąpienie, może w terminie określonym przez ten organ przekazać stanowisko w sprawie, której dotyczy wystąpienie.

3. Termin, o którym mowa w ust. 2, nie może być krótszy niż 7 dni, licząc od dnia doręczenia wystąpienia dostawcy usług pośrednich.

Art. 22zg. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 51 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ może, w drodze decyzji, żądać, aby organ zarządzający dostawcy usług pośrednich zbadał sytuację, przyjął i przedłożył właściwemu organowi plan działania, o którym mowa w art. 51 ust. 3 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2022/2065.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ określa termin przedłożenia planu działania, o którym mowa w art. 51 ust. 3 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2022/2065.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 51 ust. 3 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ może złożyć wniosek do sądu ochrony konkurencji i konsumentów o wydanie nakazu tymczasowego ograniczenia dostępu usługobiorców do usługi, której dotyczy naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 lub do interfejsu internetowego dostawcy usług pośrednich, na którym dochodzi do naruszenia obowiązków wynikających z naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

4. Postanowienie, o którym mowa w ust. 3, sąd uzasadnia z urzędu.

5. Na postanowienie sądu w przedmiocie nakazu, o którym mowa w ust. 3, przysługuje zażalenie. Zażalenie wnosi się do sądu drugiej instancji za pośrednictwem sądu ochrony konkurencji i konsumentów. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania nakazu, o którym mowa w ust. 3.

6. Sąd pierwszej instancji przedstawia akta sprawy sądowi drugiej instancji w terminie 7 dni od dnia wpływu zażalenia. Strona postępowania może wnieść odpowiedź na zażalenie w terminie 7 dni od dnia doręczenia mu odpisu zażalenia. Sąd drugiej instancji rozpoznaje zażalenie niezwłocznie. Postanowienie sąd uzasadnia z urzędu.

7. Na postanowienia sądu drugiej instancji skarga kasacyjna nie przysługuje.

Art. 22zh. 1. W toku postępowania, o którym mowa w art. 22v ust. 1 lub art. 22w ust. 1, dostawcy usług pośrednich są obowiązani do udzielania wszelkich koniecznych informacji, w tym przekazywania dokumentów na żądanie właściwego organu.

2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) wskazanie zakresu informacji;
- 2) wskazanie celu żądania;
- 3) wskazanie terminu udzielenia informacji;
- 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

3. Każdy ma prawo składania na piśmie - z własnej inicjatywy lub na prośbę właściwego organu - wyjaśnień dotyczących istotnych okoliczności sprawy.

4. Osoba fizyczna, do której zostało skierowane żądanie, o którym mowa w ust. 1, może odmówić udzielenia informacji, w tym przekazania dokumentów, tylko wtedy, gdy naraziłoby to ją lub jej małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwo oraz powinowatych w tej samej linii lub stopniu, jak również osoby pozostające w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli, a także osobę pozostającą we wspólnym pożyciu, na odpowiedzialność karną. Prawo odmowy udzielenia informacji, w tym przekazania dokumentów, trwa po ustaniu małżeństwa lub rozwiązaniu stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.

Art. 22zi. 1. Od decyzji wydanych przez właściwy organ na podstawie art. 22zb ust. 1, art. 22zc ust. 2, art. 22zd ust. 1 oraz 22zg ust. 1 przysługuje odwołanie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

2. W przypadku wniesienia odwołania od decyzji właściwy organ przekazuje je wraz z aktami sprawy do sądu ochrony konkurencji i konsumentów niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia wniesienia odwołania.

3. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji, o których mowa w ust. 1, toczy się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach usług świadczonych drogą elektroniczną.

4. Jeżeli właściwy organ uzna odwołanie za słuszne, może - nie przekazując akt sądowi - uchylić albo zmienić swoją decyzję w całości lub w części, o czym bezzwłocznie powiadamia stronę, przesyłając jej nową decyzję, od której stronie przysługuje odwołanie. Uchylając albo zmieniając decyzję, właściwy organ stwierdza

jednocześnie, czy decyzja ta została wydana bez podstawy prawnej albo z rażącym naruszeniem prawa.

5. Przed przekazaniem odwołania do sądu ochrony konkurencji i konsumentów lub uchyleniem albo zmianą decyzji na podstawie ust. 4, właściwy organ może również, w uzasadnionych przypadkach, przeprowadzić dodatkowe czynności, zmierzające do wyjaśnienia zarzutów podniesionych w odwołaniu.

Art. 22zj. W sprawach dotyczących dowodów w postępowaniu przed właściwym organem w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio art. 227-315 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego.

Art. 22zk. W zakresie stosowania rozporządzenia 2022/2065 właściwy organ doręcza pisma dostawcom usług pośrednich na adres punktu kontaktowego, w sposób określony w art. 11 rozporządzenia 2022/2065.

Rozdział 4e

Odpowiedzialność cywilna i postępowanie przed sądami

Art. 22zl. W zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu 2022/2065, do roszczeń usługobiorców z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, o których mowa w art. 54 tego rozporządzenia, stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

Art. 22zm. W sprawach o roszczenia z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, o których mowa w art. 54 rozporządzenia 2022/2065, właściwy jest sąd okręgowy.

Art. 22zn. 1. O wniesieniu pozwu oraz prawomocnym orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, o którym mowa w art. 54 tego rozporządzenia, sąd zawiadamia niezwłocznie właściwy organ.

2. Właściwy organ zawiadomiony o toczącym się postępowaniu niezwłocznie informuje sąd o każdej sprawie dotyczącej tego samego naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, która toczy się przed właściwym organem lub sądem administracyjnym albo została zakończona. Właściwy organ niezwłocznie informuje sąd również o wszczęciu każdego postępowania w sprawie dotyczącej tego samego naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065.

3. Sąd zawiesza postępowanie, jeżeli sprawa dotycząca tego samego naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 została wszczęta przed właściwym organem.

4. Sąd umarza postępowanie w zakresie, w jakim prawomocna decyzja właściwego organu o stwierdzeniu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 lub prawomocny wyrok wydany w wyniku wniesienia skargi, o której mowa w art. 145a § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, uwzględnia roszczenie dochodzone przed sądem.

5. Ustalenia prawomocnej decyzji właściwego organu o stwierdzeniu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 lub prawomocnego wyroku wydanego w wyniku wniesienia skargi, o której mowa w art. 145a § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wiążą sąd w postępowaniu o naprawienie szkody wyrządzonej przez naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 co do stwierdzenia naruszenia tych przepisów.

Art. 22zo. 1. W sprawach o roszczenia z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, które mogą być dochodzone w postępowaniu przed sądem, właściwy organ lub zaufany podmiot sygnalizujący może wytaczać powództwa na rzecz usługobiorcy z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, za jego zgodą, a także wstępować, za zgodą powoda, do postępowania w każdym jego stadium.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, do właściwego organu lub zaufanego podmiotu sygnalizującego stosuje się odpowiednio art. 55-60 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

Art. 22zp. Właściwy organ, jeżeli uzna, że przemawia za tym interes publiczny, przedstawia sądowi opinie w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22zq. Do postępowania w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, o których mowa w art. 54 rozporządzenia 2022/2065, w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

Rozdział 4f

Przepisy o karach pieniężnych

Art. 22zr. 1. Dostawca usług pośrednich, który:

- 1) nie informuje lub nienależyście informuje organ, który wydał nakaz podjęcia działań przeciwko określonej nielegalnej treści lub określonym nielegalnym treściom, o wszelkich działaniach podjętych w odpowiedzi na ten nakaz, w tym czy i kiedy zostały one podjęte, zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065;
- 2) nie informuje lub nienależyście informuje usługobiorcę o otrzymanym nakazie podjęcia działań przeciwko określonej nielegalnej treści lub określonym nielegalnym treściom, i o działaniach podjętych w odpowiedzi na ten nakaz, zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065;
- 3) nie wypełnia obowiązku wyznaczenia pojedynczego punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 11 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065;
- 4) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki publicznego udostępniania aktualnych informacji, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065, niezbędnych do łatwego zidentyfikowania pojedynczego punktu kontaktowego i kontaktowania się z nim;
- 5) nie wypełnia obowiązku wyznaczenia pojedynczego punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 12 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065;
- 6) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki publicznego udostępnienia aktualnych informacji, zgodnie z art. 12 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065, niezbędnych użytkownikom usługi do łatwego zidentyfikowania pojedynczego punktu kontaktowego i kontaktowania się z nimi;
- 7) nie wypełnia obowiązku wyznaczenia na piśmie osoby prawnej lub fizycznej do działania w charakterze jego przedstawiciela prawnego, o którym mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065;
- 8) nie wypełnia obowiązku przekazania koordynatorowi do spraw usług cyfrowych informacji o przedstawicielu prawnym, zawierających imię i nazwisko lub nazwę, adres pocztowy, adres e-mail oraz numer telefonu tego przedstawiciela prawnego, o których mowa w art. 13 ust. 4;
- 9) nie wypełnia obowiązku zapewnienia, aby informacje, o których mowa w art. 13 ust. 4 te zostały podane do wiadomości publicznej i aby były łatwo dostępne, prawidłowe oraz aktualne;
- 10) w warunkach korzystania z usług nie uwzględnia informacji, o których mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, na temat wszelkich ograniczeń, które

nakłada w związku z korzystaniem z usługi, w odniesieniu do informacji przekazywanych przez usługobiorców;

11)nie wypełnia obowiązku podania informacji, o których mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, do wiadomości publicznej i sformułowania ich zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065;

12)nie informuje usługobiorców o wszelkich istotnych zmianach warunków korzystania z usług, zgodnie z art. 14 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065;

13)nie wyjaśnia warunków i ograniczeń korzystania usługi pośredniej w sposób zrozumiały dla małoletnich w przypadku, o którym mowa w art. 14 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065;

14)co najmniej raz w roku nie podaje do wiadomości publicznej sprawozdania dotyczącego wszelkiego moderowania treści, które zostały dokonane w danym okresie, zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. a-e rozporządzenia 2022/2065;

- podlega administracyjnej karze pieniężnej.

2. Dostawca usługi hostingu, który:

1) nie wdraża lub niewłaściwie wdraża mechanizmy, o których mowa w art. 16 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2022/2065, umożliwiające dowolnej osobie lub dowolnemu podmiotowi zgłoszenie obecności w usłudze określonych informacji, które dana osoba lub dany podmiot uważają za nielegalne treści;

2) nie przedstawia wszystkim zainteresowanym usługobiorcom jasnych i konkretnych uzasadnień w odniesieniu do ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a-d rozporządzenia 2022/2065, nałożonych ze względu na fakt, iż informacje przekazane przez usługobiorcę stanowią nielegalne treści lub są niezgodne z warunkami korzystania z usług dostawcy;

3) nie informuje lub nienależyście informuje organy ścigania o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, w przypadku gdy poweźmie jakiegokolwiek informacje, o których mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, dające podstawę do podejrzenia, że popełniono, popełnia się lub może dojść do popełnienia przestępstwa zagrażającego życiu lub bezpieczeństwu osoby lub osób

- podlega administracyjnej karze pieniężnej.

3. Dostawca platformy internetowej, który:

1) nie zapewnia lub nienależyście zapewnia usługobiorcom dostępu do skutecznego wewnętrznego systemu rozpatrywania skarg, zgodnie z art. 20

rozporządzenia 2022/2065, który umożliwia im elektroniczne i bezpłatne wnoszenie skarg na decyzję podjętą po otrzymaniu zgłoszenia, lub na decyzje, o których mowa w art. 20 ust. 1 lit. a-d rozporządzenia 2022/2065;

2) nie zapewnia lub nienależyce zapewnia, aby informacje na temat możliwości korzystania przez usługobiorców z pozasądowego rozstrzygania sporów, były łatwo dostępne na interfejsie internetowym, jasne i przyjazne dla użytkownika, zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065;

3) nie wprowadza niezbędnych środków technicznych i organizacyjnych w celu zapewnienia priorytetowego traktowania zgłoszeń, zgodnie z art. 22 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, dokonywanych przez zaufane podmioty sygnalizujące, a także rozpatrywania takich zgłoszeń oraz podejmowania decyzji w ich sprawie bez zbędnej zwłoki;

4) nie wypełnia obowiązku informowania koordynatora usług cyfrowych, o którym mowa w art. 22 ust. 6, w tym nie przekazuje wyjaśnień i dokumentów wskazujących, że zaufany podmiot sygnalizujący dokonał znacznej liczby niewystarczająco precyzyjnych, niedokładnych lub nieodpowiednio uzasadnionych zgłoszeń;

5) nie zawiesza na rozsądny okres i po wydaniu uprzedniego ostrzeżenia świadczenia usług na rzecz usługobiorców często przekazujących oczywiście nielegalnych treści, zgodnie z art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065;

6) nie zawiesza na rozsądny okres i po wydaniu uprzedniego ostrzeżenia rozpatrywania zgłoszeń, zgodnie z art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065, dokonanych za pośrednictwem mechanizmów zgłaszania i działania oraz skarg wnoszonych za pośrednictwem wewnętrznych systemów rozpatrywania skarg, przez osoby lub podmioty dokonujące często oczywiście bezzasadnych zgłoszeń lub przez skarżących wnoszących często oczywiście bezzasadne skargi;

7) nie określa w sposób jasny i szczegółowy w warunkach korzystania z usług, swojej polityki dotyczącej nadużywania przekazywania nielegalnych treści i wnoszenia skarg lub nie podaje przykłady faktów i okoliczności, które uwzględnia przy ocenie tego, czy dane zachowanie stanowi nadużywanie, oraz przy ocenie długości okresu zawieszenia, zgodnie z art. 23 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065;

8) nie zawiera w sprawozdaniach informacji, o których mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065;

9) co najmniej raz na sześć miesięcy, w odniesieniu do każdej platformy internetowej lub wyszukiwarki internetowej, nie opublikuje w publicznie dostępnej sekcji interfejsu internetowego informacji na temat średniej liczby aktywnych miesięcznie usługobiorców w Unii Europejskiej, zgodnie z art. 24 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065;

10) nie wypełnia obowiązku koordynatorowi do spraw usług cyfrowych oraz Komisji Europejskiej informacji, decyzji i uzasadnień, o których mowa w art. 24 ust. 3 i 5 rozporządzenia 2022/2065;

11) projektuje, organizuje, obsługuje interfejsy internetowe w sposób, który wprowadza w błąd usługobiorców lub nimi manipuluje lub w inny istotny sposób zakłóca lub ogranicza zdolność usługobiorców do podejmowania wolnych i świadomych decyzji, zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065;

12) nie zapewnia, w odniesieniu do każdej konkretnej reklamy prezentowanej na interfejsach internetowych, aby indywidualny usługobiorca był w stanie w sposób jasny, wyraźny, zwięzły i jednoznaczny oraz w czasie rzeczywistym, dokonać czynności o których mowa w art. 26 ust. 1 lit. a-d rozporządzenia 2022/2065;

13) nie zapewnia usługobiorcom funkcji, o której mowa w art. 26 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065, umożliwiającej składanie oświadczenia, czy przekazywane przez nich treści są informacjami handlowym lub zawierają informacje handlowe;

14) prezentuje usługobiorcom reklamy oparte na profilowaniu, z wykorzystaniem szczególnej kategorii danych osobowych, niezgodnie z art. 26 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065;

15) korzysta z systemów rekomendacji, w prostym i przystępnym języku nie określi w swoich warunkach korzystania z usług głównych parametrów stosowanych w systemach rekomendacji, a także wszelkich opcje zmieniania tych parametrów, o których mowa w art. 27 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2022/2065;

16) nie wprowadza dla małoletnich odpowiednich i proporcjonalnych środków, o których mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, aby zapewnić wysoki poziom prywatności, bezpieczeństwa i ochrony małoletnich w ramach świadczonych przez siebie usług;

17) prezentuje małoletniemu usługobiorcy reklamy oparte na profilowaniu, o których mowa w art. 28 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065;

- 18)nie przestrzega co najmniej jednego z obowiązków określonych w art. 30 ust. 1-7 rozporządzenia 2022/2065;
 - 19)nie zapewnia zaprojektowania i organizacji interfejsu internetowego w sposób, o którym mowa w art. 31 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2022/2065;
 - 20)nie poinformuje konsumentów w sposób, o którym mowa w art. 32 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2022/2065, o nielegalnym produkcie lub nielegalnej usłudze
- podlega administracyjnej karze pieniężnej.

4. Dostawca wyszukiwarki internetowej, który nie wypełnia obowiązku przekazania koordynatorowi do spraw usług cyfrowych oraz Komisji Europejskiej informacji, o których mowa w art. 24 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065, podlega administracyjnej karze pieniężnej.

5. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-4, nakłada właściwy organ w drodze decyzji, w wysokości nie większej niż 6% światowego obrotu osiągniętego przez dostawcę usług pośrednich w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

6. Właściwy organ może również nałożyć na dostawcę usług pośrednich, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną w wysokości nie większej niż 1% rocznego dochodu albo światowego obrotu osiągniętego przez dostawcę usług pośrednich w roku obrotowym, jeżeli:

- 1) nie udzielił informacji żądanych przez właściwy organ na podstawie art. 22zh ust. 1 bądź udzielił nieprawidłowych, niekompletnych lub wprowadzających w błąd informacji lub nie poprawił tych informacji;
- 2) nie poddaje się kontroli na podstawie art. 22x ust. 1 lub art. 22za, w tym nie wykonuje obowiązków określonych w art. 22x ust. 12.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, właściwy organ może również nałożyć administracyjną karę pieniężną w wysokości nie większej niż 1% rocznego dochodu na:

- 1) wszelkie inne osoby działające w celach związanych z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową dostawcy usług pośrednich, w przypadku których można zasadnie oczekiwać, że dysponują informacjami związanymi z podejrzeniem naruszenia rozporządzenia 2022/2065, w tym od organizacji przeprowadzających audyty, o których mowa w art. 37 i art. 75 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065;

2) członka personelu lub przedstawiciela dostawcy usług pośrednich.

8. Niezależnie od administracyjnej kary pieniężnej nałożonej na podstawie ust. 6, właściwy organ, w celu przymuszenia dostawcy usług pośrednich do wykonania nałożonych na niego obowiązków, może nałożyć na tego dostawcę usług pośrednich, w drodze decyzji, okresową karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 5% średniego dziennego obrotu dostawcy usług pośrednich osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary za każdy dzień opóźnienia:

1) w wykonaniu decyzji wydanych na podstawie art. 22zb ust. 1, art. 22zc ust. 2 oraz art. 22zd ust. 1;

2) w wykonaniu żądania właściwego organu, o którym mowa w art. 22zh ust. 1;

3) w przypadku uniemożliwienia lub utrudnienia rozpoczęcia lub przeprowadzenia kontroli na podstawie art. 22x ust. 1 lub art. 22za.

9. Okresową karę pieniężną, o której mowa w ust. 8, nakłada się, licząc od daty wskazanej w decyzji o nałożeniu tej kary.

10. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-4, mogą zostać nałożone także w przypadku, gdy dostawca usług pośrednich zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli właściwy organ uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.

Art. 22zs. 1. Obrót, o którym mowa w art. 22zr ust. 5, 6 i 8, oblicza się jako sumę:

1) przychodów wykazanych w rachunku zysków i strat - w przypadku dostawcy usług pośrednich sporządzającego taki rachunek na podstawie przepisów o rachunkowości;

2) przychodów wykazanych w rocznym sprawozdaniu finansowym równoważnym do rachunku zysków i strat sporządzanym na podstawie przepisów o rachunkowości lub w innym dokumencie podsumowującym przychody w roku obrotowym, w tym w sprawozdaniu z wykonania budżetu - w przypadku dostawcy usług pośrednich, który nie sporządza rachunku zysków i strat na podstawie przepisów o rachunkowości;

3) udokumentowanych przychodów uzyskanych w roku obrotowym - w przypadku braku dokumentów, o których mowa w pkt 1 i 2;

2. W przypadku gdy dostawca usług pośrednich powstał w wyniku połączenia lub przekształcenia innych podmiotów, obliczając wysokość jego obrotu, o którym mowa

w art. 22zr ust. 5, 6 i 8, właściwy organ uwzględnia obrót osiągnięty przez te podmioty w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

3. W przypadku gdy dostawca usług pośrednich w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary nie osiągnął obrotu, właściwy organ nakładając administracyjną karę pieniężną na podstawie art. 22zr ust. 1-4 oraz 6 i 8 uwzględnia średni obrót osiągnięty przez dostawcę usług pośrednich w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających rok nałożenia kary.

4. W przypadku gdy dostawca usług pośrednich nie osiągnął obrotu w okresie trzyletnim, o którym mowa w ust. 3, wysokość administracyjnej kary pieniężnej nałożonej przez właściwy organ na podstawie art. 22zr ust. 1-4 oraz 6 i 8 nie przekracza równowartości 6 000 euro.

5. W przypadku gdy dostawca usług pośrednich nie dysponuje przed wydaniem decyzji danymi finansowymi niezbędnymi do ustalenia obrotu za rok obrotowy poprzedzający rok nałożenia kary, właściwy organ, nakładając karę pieniężną na podstawie art. 22zr ust. 1-4 oraz 6 i 8, uwzględnia:

- 1) obrót osiągnięty przez dostawcę usług pośrednich w roku obrotowym poprzedzającym ten rok;
- 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 3 - średni obrót osiągnięty przez dostawcę usług pośrednich w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających ten rok. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 22zt. Właściwy organ ustala wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 22zr ust. 1-4 i 6-8, w sposób skuteczny, proporcjonalny i odstrasżający, uwzględniając charakter, ciężar, powtarzalność i czas trwania naruszenia oraz mając na uwadze interes publiczny, zakres i rodzaj prowadzonej działalności, jak również możliwości ekonomiczne podmiotu dopuszczającego się naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22zu. Środki z administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 22zr ust. 1-4 i 6-8, stanowią przychód Funduszu Szerokopasmowego, o którym mowa w art. 16a ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 604).

Art. 22zv. 1. Administracyjne kary pieniężne podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

2. Administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 22zr ust. 5, stała się ostateczna.

Art. 22zw. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie oraz w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 i 2760), z tym że uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują właściwemu organowi nakładającemu administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 22zr ust. 1-4 i 6-8.

Art. 22zx. 1. Od decyzji w sprawie nałożenia kar wydanych przez właściwy organ przysługuje odwołanie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów.

2. Do postępowania w sprawach odwołań, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniach w sprawach z zakresu usług świadczonych drogą elektroniczną.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 w pkt 4⁵ kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4⁶ w brzmieniu:
„4⁶) o roszczenia odszkodowawcze o których mowa w Rozdziale 4e ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną.”

2) w tytule VII po dziale IVF dodaje się dział IVFA w brzmieniu:

**„DZIAŁ IVFA. POSTĘPOWANIE W SPRAWACH USŁUG ŚWIADCZONYCH
DROGĄ ELEKTRONICZNĄ**

Art. 479^{88a}. Sąd Okręgowy w Warszawie - sąd ochrony konkurencji i konsumentów jest właściwy w sprawach:

- 1) odwołań od decyzji właściwego organu, o których mowa art. 22zb ust. 1, art. 22zc ust. 2, art. 22zd ust. 1, art. 22zg ust. 1 oraz art. 22zx ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną;
- 2) wniosków o wydanie nakazu tymczasowego ograniczenia dostępu usługobiorców do usługi, której dotyczy naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022 r., str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2065”ub do interfejsu internetowego dostawcy usług pośrednich, o

których mowa w art. 22ze ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną;

- 3) zażaleń na postanowienia właściwego organu, o których mowa w art. 15a ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, zwanych dalej w przepisach niniejszego rozdziału „właściwymi organami” w postępowaniach w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, prowadzonych na podstawie tej ustawy.

Art. 479^{88b}. § 1. Odwołanie od decyzji właściwego organu wnosi się za jego pośrednictwem do sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

§ 2. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów odrzuca odwołanie wniesione po upływie terminu do jego wniesienia, niedopuszczalne z innych przyczyn, a także wtedy, gdy nie uzupełniono w wyznaczonym terminie braków odwołania.

Art. 479^{88c}. § 1. Właściwy organ niezwłocznie przekazuje odwołanie wraz z aktami sprawy do sądu.

§ 2. Jeżeli właściwy organ uwzględni odwołanie w całości, może - nie przekazując akt sądowi - wydać nową decyzję, w której uchyla lub zmienia swoją decyzję, o czym bezzwłocznie powiadamia stronę, przesyłając jej nową decyzję, od której stronie służy odwołanie.

Art. 479^{88d}. Odwołanie od decyzji właściwego organu powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, związane ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także wnioszek o uchylenie albo zmianę decyzji w całości lub w części.

Art. 479^{88e}. § 1. W sprawach z zakresu świadczenia usług drogą elektroniczną stronami są także właściwy organ i zainteresowany.

§ 2. Zainteresowanym jest ten, czyje prawa lub obowiązki zależą od rozstrzygnięcia procesu. Jeżeli zainteresowany nie został wezwany do udziału w sprawie, sąd ochrony konkurencji i konsumentów wezwie go na wniosek strony albo z urzędu.

Art. 479^{88f}. Pełnomocnikiem właściwego organu może być pracownik Urzędu Komunikacji Elektronicznej albo Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Art. 479^{88g}. W przypadku wniesienia odwołania od decyzji właściwego organu, sąd ochrony konkurencji i konsumentów może na wniosek strony, która wniosła odwołanie, wstrzymać wykonanie decyzji do czasu rozstrzygnięcia sprawy.

Art. 479^{88h}. § 1. W sprawach, o których mowa w art. 479^{88a} pkt 1, strony mogą zawrzeć ugodę w sprawie odwołania do sądu ochrony konkurencji i konsumentów.

§ 2. W sprawach, o których mowa w art. 479^{88a} pkt 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 479³⁰ § 2 i art. 479^{30a} – 479^{30f}.

Art. 479⁸⁸ⁱ. § 1. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów oddala odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu, jeżeli nie ma podstaw do jego uwzględnienia.

§ 2. W razie uwzględnienia odwołania, sąd ochrony konkurencji i konsumentów zaskarżoną decyzję albo uchyla, albo zmienia w całości lub w części i orzeka co do istoty sprawy.

Art. 479^{88j}. Przepisy art. 479³² § 1 i art. 479^{88b} § 2 – 479⁸⁸ⁱ stosuje się odpowiednio do zażaleń na postanowienia właściwego organu.

Art. 479^{88k}. Skarga kasacyjna od orzeczenia sądu drugiej instancji przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 oraz z 2024 r. poz. 96 i 1222) w art. 47t po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Decyzję, o której mowa w ust. 6, Przewodniczący Krajowej Rady przekazuje do wiadomości koordynatorowi do spraw usług cyfrowych, o którym mowa w art. 15b ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, wraz z informacją o sposobie jej wykonania przez dostawcę platformy udostępniania wideo.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1170) w art. 296 w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisu nie stosuje się do osoby, której odpowiedzialność jest wyłączona na podstawie art. 4-6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022 r. str. 1).”.

Art. 5. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1616):

1) w art. 29 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Prezes Urzędu jest właściwym organem, o którym mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022 r. str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2065”, w zakresie:

- a) naruszeń obowiązków przez dostawców platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów na odległość, określonych w rozdziale III w sekcji 4 rozporządzenia 2022/2065,
- b) innych naruszeń rozporządzenia 2022/2065 skutkujących naruszeniem interesów konsumentów.”;

2) w art. 31 po pkt 7b dodaje się pkt 7c w brzmieniu:

„7c) wykonywanie zadań i kompetencji właściwego organu, określonych w rozporządzeniu nr 2022/2065, w zakresie określonym w art. 29 ust. 2b;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 604) w art. 16a:

1) w ust. 3 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) wpływy z kar za naruszenie obowiązków wynikających rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022 r. str. 1), nakładanych na podstawie art. 22zr ust. 1-4 i 6-8 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. poz. z 2020 r. poz. 344).”;

2) po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3b w brzmieniu:

„3a. Dysponent Funduszu prowadzi wyodrębniony rachunek bankowy w celu gromadzenia i redystrybucji wpływów, o których mowa w ust. 3 pkt 7.

3b. Dysponent Funduszu pomniejsza wpływy, o których mowa w ust. 3 pkt 7, powiększone o przychody z oprocentowania środków na rachunku bankowym, o koszty obsługi rachunku bankowego.”;

3) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu:

„4b. Środki Funduszu, o których mowa w ust. 3 pkt 7, przeznacza się na:

- 1) dofinansowanie funkcjonowania organów pozasądowego rozstrzygania sporów, o których mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065, certyfikowanych przez Prezesa UKE;

2) dofinansowanie funkcjonowania zaufanych podmiotów sygnalizujących, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065, którym ten status został przyznany przez Prezesa UKE.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2024 r. poz. 236) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 48 w ust. 11 w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„14) kontrola jest prowadzona na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513).”;

2) w art. 50 w ust. 2 po pkt 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu:

„3b) kontrola jest prowadzona w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną w zakresie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022 r., str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2065”;;

3) w art. 55 w ust. 2 w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) kontrola jest prowadzona na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 12 lipca 2024 r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221) w art. 419 w ust. 1 w pkt 23 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 24 w brzmieniu:

„24) realizacja obowiązków nałożonych na Prezesa UKE jako koordynatora do spraw usług cyfrowych, wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych).”.

Art. 9. Do dnia 1 stycznia 2027 r. dofinansowanie działań podmiotów, o których mowa w art. 16a ust. 4b ustawy zmienianej w art. 6, może nastąpić również ze środków Funduszu Szerokopasmowego, o których mowa w art. 16a ust. 3 pkt 1-6 ustawy zmienianej w art. 6.

Art. 10. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa dla części budżetowej 15 - Sądy powszechne, będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy, wynosi 167 706 837 zł, z tym że w poszczególnych latach limit wynosi w:

- 1) 2025 r. – 9 885 926,83 zł;
- 2) 2026 r. – 10 523 335,13 zł;
- 3) 2027 r. – 11 816 529,22 zł;
- 4) 2028 r. – 13 276 529,97 zł;
- 5) 2029 r. – 14 919 019,75 zł;
- 6) 2030 r. – 16 767 063,47 zł;
- 7) 2031 r. – 18 837 624,56 zł;
- 8) 2032 r. – 21 166 623,59zł;
- 9) 2033 r. – 23 786 649,20 zł;
- 10) 2034 r. – 26 727 535,40 zł

2. W przypadku zagrożenia przekroczenia limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, na dany rok budżetowy zostanie zastosowany mechanizm korygujący na racjonalizacji wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy lub na ograniczeniu kosztów.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, jest Minister Sprawiedliwości.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest Minister Sprawiedliwości.

5. Limit wydatków Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w latach 2025-2034, będących skutkiem finansowym ustawy, wynosi 111 208 738 zł, z tym że w poszczególnych latach limit wynosi w:

- 1) 2025 r. – 10 005 908,21
- 2) 2026 r. – 9 187 492,67 zł;
- 3) 2027 r. – 9 610 538,14 zł;
- 4) 2028 r. – 10 132 925,92 zł;
- 5) 2029 r. – 10 600 266,13 zł;
- 6) 2030 r. – 11 172 737,05 zł;
- 7) 2031 r. – 11 692 694,77 zł;
- 8) 2032 r. – 12 320 445,81 zł;
- 9) 2033 r. – 12 898 480,98 zł;

10) 2034 r. – 13 587 248,37 zł.

6. W przypadku zagrożenia przekroczenia limitu wydatków, o którym mowa w ust. 5, na dany rok budżetowy zostanie zastosowany mechanizm korygujący polegający na:

- 1) ograniczeniu kosztów rzeczowych Urzędu Komunikacji Elektronicznej wynikających z realizacji zadań właściwego organu, określonych w rozporządzeniu 2022/2065 lub
- 2) racjonalizacji częstotliwości wykonywania czynności w ramach wykonywania zadań właściwego organu, określonych w rozporządzeniu 2022/2065.

7. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 5, jest Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

8. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 6, jest Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

9. Limit wydatków Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konkurencji w latach 2025-2034, będących skutkiem finansowym ustawy, wynosi 31 896 949,20 zł, z tym że w poszczególnych latach limit wynosi w:

- 1) 2025 r. – 2 393 467,43 zł;
- 2) 2026 r. – 2 680 795,37 zł;
- 3) 2027 r. – 2 801 140,04 zł;
- 4) 2028 r. – 2 956 110,26 zł;
- 5) 2029 r. – 3 089 045,72 zł;
- 6) 2030 r. – 3 258 584,82 zł;
- 7) 2031 r. – 3 406 826,38 zł;
- 8) 2032 r. – 3 592 446,12 zł;
- 9) 2033 r. – 3 757 582,05 zł;
- 10) 2034 r. – 3 960 951,06 zł.

10. W przypadku zagrożenia przekroczenia limitu wydatków, o którym mowa w ust. 9, na dany rok budżetowy zostanie zastosowany mechanizm korygujący polegający na:

- 1) ograniczeniu kosztów rzeczowych Urzędu Ochrony Konkurencji i Konkurencji wynikających z realizacji zadań właściwego organu, określonych w rozporządzeniu 2022/2065 lub
- 2) racjonalizacji częstotliwości wykonywania czynności w ramach wykonywania zadań właściwego organu, określonych w rozporządzeniu 2022/2065.

11. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 9, jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

12. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 10, jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Za zgodność pod względem prawnym,
legislacyjnym i redakcyjnym
Magdalena Witkowska-Krzymowska
Dyrektor Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Cyfryzacji
/podpisano elektronicznie/

UZASADNIENIE

Wprowadzenie

Opracowanie projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw wynika z konieczności zapewnienia stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych), zwanego dalej „Rozporządzeniem”.

Rozporządzenie reguluje zasady świadczenia usług pośrednich, do których zalicza się:

- usługi zwykłego przekazu – polegające na transmisji w sieci telekomunikacyjnej informacji do odbiorcy usługi, lub na zapewnieniu dostępu do sieci internet;

- usługi cachingu – polegające na transmisji informacji obejmującej automatyczne i krótkotrwałe pośrednie przechowywanie danych w celu przyspieszenia ponownego dostępu do nich na żądanie innego podmiotu;

- usługi hostingu – polegające na przechowywaniu informacji dostarczonych przez odbiorcę usługi i na jego żądanie (np. przetwarzanie w chmurze), usługi umożliwiające udostępnianie treści i informacji online, usługi przechowywania i udostępniania plików.

Podzbiorem tej ostatniej kategorii (hostingu) są platformy internetowe (np. platformy handlu elektronicznego, serwisy społecznościowe) usługa hostingu, w której na żądanie odbiorcy usługi dostawca przechowuje i udostępnia publicznie informacje. Do usług pośrednich zalicza się również wyszukiwarki internetowe. Szczególną kategorię podmiotów regulowanych przez Rozporządzenie, na które akt ten nakłada dodatkowe obowiązki chroniące użytkowników, są bardzo duże platformy i bardzo duże wyszukiwarki⁴. Podmioty te podlegają zasadniczo nadzorowi ze strony Komisji Europejskiej.

Rozporządzenie ma na celu stworzenie bezpieczniejszego środowiska internetowego dla konsumentów i przedsiębiorstw w Unii Europejskiej (UE), wprowadzając zestaw przepisów, których zadaniem jest:

- skuteczniejsza ochrona odbiorców usługi i ich praw podstawowych;
- określenie jasnych obowiązków dla dostawców usług pośrednich;

⁴Za bardzo dużą platformę lub bardzo dużą wyszukiwarkę internetową uznaje się podmiot, który świadczy usługi dla więcej niż 45 mln aktywnych użytkowników miesięcznie i na podstawie decyzji Komisji Europejskiej został za taki podmiot uznany.

- zwalczanie nielegalnych treści, usług lub produktów, m.in. poprzez obowiązek wdrożenia przez dostawców hostingu mechanizmu zgłaszania i działania (ang. notice and action);

- osiągnięcie większej przejrzystości poprzez lepszą sprawozdawczość i nadzór.

Należy podkreślić, że zgodnie z regułami obowiązującymi w zakresie aktów prawnych uchwalanych przez instytucje UE, rozporządzenia są aktami prawnymi bezpośrednio wiążącymi przeznaczonymi do jednolitego stosowania na całym obszarze UE. W związku z tym Rozporządzenie, w tym wspomniane obowiązki dostawców usług pośrednich, będą obowiązywały bezpośrednio w polskim systemie prawnym. Ponadto warto wskazać, iż pierwsza grupa wyznaczonych decyzją Komisji Europejskiej bardzo dużych platform i bardzo dużych wyszukiwarek ma już obowiązek bezpośrednio stosować przepisy Rozporządzenia od dnia 25 sierpnia 2023 r.

Rozporządzenie w przeciwieństwie do dyrektywy nie wymaga zatem wdrożenia, a co więcej nie powinno powielać jego postanowień. Do krajowego porządku prawnego należy natomiast wprowadzić przepisy, które zapewnią skuteczne stosowanie przepisów Rozporządzenia, bez ich powielania i unikając kolizji z treścią tych przepisów. Uregulowania w prawie krajowym wymagają zatem w szczególności następujące kwestie mające odzwierciedlenie w przedmiotowym projekcie ustawy:

- przepisy instytucjonalne dotyczące wyznaczenia koordynatora do spraw usług cyfrowych (Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej) i właściwych organów (Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów) wraz z określeniem zakresu ich właściwości;

- zasady postępowania przed organami i współpracy między organami, w tym:

- prowadzenia postępowania wyjaśniającego, kontroli i postępowań przed właściwymi organami, związanych z naruszeniem przez dostawców usług pośrednich obowiązków wynikających z Rozporządzenia (w projekcie ustawy przewidziano jednolitą procedurę przeprowadzania postępowania w sprawie naruszenia przepisów Rozporządzenia i kontroli bez względu na to, który organ będzie ją prowadził),

- proceduralne aspekty nakładania kar (przy czym maksymalna wysokość samych kar wynika wprost z art. 52 Rozporządzenia),

- proceduralne aspekty wnoszenia skarg, o których mowa w art. 53 Rozporządzenia, na dostawców usług pośrednich;

-- kwestie wymagające ustanowienia procedur, przy uwzględnieniu wymogów i warunków wskazanych w Rozporządzeniu, tj. procedury dokonywania przez koordynatora do spraw usług cyfrowych:

-- nadania statusu zweryfikowanego badacza, o którym mowa w art. 40 ust. 8 Rozporządzenia; rolą zweryfikowanego badacza jest przeprowadzenie konkretnych badań w oparciu o dane przetwarzane przez określonego dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej; status zweryfikowanego badacza zależy od spełnienia określonych przesłanek i nadawany jest przez koordynatora do spraw usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby danej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, zapewniając dostawcy pewność, iż dane będą udostępniane przy zachowaniu odpowiednich zasad bezpieczeństwa,

-- nadania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego (ang. trusted flaggers), o których mowa w art. 22 Rozporządzenia; są to niezależne podmioty, których zgłoszenia treści uznanych za nielegalne dokonywane dostawcy usług pośrednich mają być traktowane przez dostawców w sposób priorytetowy,

-- certyfikacji organów pozasądowego rozwiązywania sporów;

-- dostosowania wymogów względem nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom oraz nakazów udzielenia informacji (wskazane w rozporządzeniu minimalne informacje, które powinny się znaleźć w nakazie), które są wydawane przez organy administracyjne bądź sądy, na podstawie prawa unijnego lub krajowego, do wymogów Rozporządzenia;

-- zasady dotyczące odpowiedzialność cywilnej i postępowania przed sądami, w przypadku dochodzenia odszkodowania z tytułu naruszenia przepisów Rozporządzenia;

-- związane z wejściem w życie Rozporządzenia zmiany w przepisach innych ustaw, które zawierają przepisy niezgodne z Rozporządzeniem lub powielają jego regulacje.

Regulacje zawarte w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513) służyły implementacji do polskiego prawodawstwa przepisów dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym). Wraz z wejściem w życie Rozporządzenia, część przepisów dyrektywy o handlu elektronicznym uległa uchyleniu i przeniesieniu

do Rozporządzenia. Zmiany te mają w konsekwencji wpływ na treść odpowiednich regulacji w ustawie z o świadczeniu usług drogą elektroniczną wynikających z dyrektywy o handlu elektronicznym.

Mając powyższe na uwadze, konieczne było opracowanie nowelizacji ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, celem przystosowania polskich przepisów do treści Rozporządzenia.

Konstrukcja prawna Rozporządzenia, wyznaczając zakres kompetencji państw członkowskich we wdrażaniu przepisów Rozporządzenia, w sposób ścisły wskazała obszary pozostawione w gestii państw członkowskich.

Tym samym przepisy projektowanej nowelizacji służą zaktualizowaniu przepisów ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w taki sposób, aby z jednej strony dostosować ustawę do zmienianej przepisami Rozporządzenia dyrektywy o handlu elektronicznym, a z drugiej strony, aby ustawa stanowiła podstawę dla należytego stosowania przepisów Rozporządzenia w polskim porządku prawnym, w zakresie wskazanym wyżej.

Co istotne ze względu na wprowadzone w Rozporządzeniu zmiany dotyczące przepisów dyrektywy o handlu elektronicznym, zmianie uległ zakres przedmiotowy ustawy. Ujmowane do tej pory w ramach ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną zasady wyłączenia odpowiedzialności usługodawcy z tytułu świadczenia usług drogą elektroniczną wyrażone zostały bezpośrednio w przepisach Rozporządzenia. Należy podkreślić jednak, że zakres wyłączenia stosowania przepisów nowelizowanej ustawy nie uległ zmianie. Przepisy związane z wyłączeniem stosowania przepisów ustawy, które do tej pory odwoływały się do implementowanych w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną przepisów dyrektywy o handlu elektronicznym, od tej pory stosowane będą z uwzględnieniem bezpośrednio stosowanych przepisów Rozporządzenia, w których zawarte są analogiczne przepisy, z uwzględnieniem zmian, o których wspomniano poniżej.

Zmiany w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną

Art. 1 projektu ustawy przewiduje wprowadzenie zmian do ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

W art. 1 w pkt 1 wprowadzono odnośnik do ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną informujący o umożliwieniu stosowania Rozporządzenia.

W art. 1 w pkt 2 dostosowano zakres ustawy do zmian wynikających z Rozporządzenia, ustalając, iż ustawa określa także zadania właściwych organów i koordynatora do spraw usług cyfrowych.

W art. 1 w pkt 3 projektu ustawy zaktualizowano słowniczek definicji wykorzystywanych w ustawie, wprowadzający wyjaśnienia wyrażeń wykorzystywanych w ustawie, zdefiniowanych w oparciu o przepisy Rozporządzenia.

Zmiana w art. 1 w pkt 4 służy dostosowaniu przepisów dotyczących wyłączenia ze stosowania artykułów ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, związanemu z uchYLENIEM art. 12-15 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Ze względu na ujęcie wyłączenia obecnie w przepisach Rozporządzenia, w związku z tą zmianą przepisy ustawy nadal nie będą stosowane do świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych, abstrahując od obowiązków wynikających wprost z Rozporządzenia względem określonych w Rozporządzeniu przedsiębiorców. Dodatkowo wskazanych w tym artykule w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną przedsiębiorców obowiązywać będą przepisy ustanowione w projektowanych art. 11a–11e i art. 22a-22zx (ze względu na fakt świadczenia przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych usług pośrednich w rozumieniu rozporządzenia 2022/2065). W przypadku tych ostatnich, trzeba zwrócić uwagę, iż przepisy te, chociaż co do zasady dotyczą działań organów, to jednakże realizowanych w stosunku do dostawców i w związku z kwestiami uregulowanymi w Rozporządzeniu. Zawierają przy tym pojedyncze przepisy, które nakładają na dostawcę określone obowiązki, w związku z czym konieczne jest zastosowanie wskazanych przepisów względem wymienionych przedsiębiorców.

Rozdział 2a Nakazy podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom, nakazy usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usług hostingu oraz nakazy udzielenia informacji

W ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną proponuje się dodanie rozdziału 2a, który umożliwi stosowanie przepisów art. 9 i 10 Rozporządzenia. Omawiane przepisy rozporządzenia stanowią w swojej istocie konkretyzację orzecznictwa TSUE, w szczególności zapoczątkowanego wyrokiem TSUE w sprawie UPC Telekabel Wien (C-314/12), kształtującego się na podstawie stosowania art. 8 ust. 3 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym. W prawie polskim nie istnieje szczególna podstawa prawna, która umożliwiałaby złożenie wniosku do sądu lub organu administracji o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom,

jedynym wyjątkiem jest art. 32c ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. 2024 r. poz. 812) (wdrożenie rozporządzenia 2021/784 – dot. treści terrorystycznych, stanowi lex specialis do art. 9 Rozporządzenia). Brak szczególnej procedury do wydawania nakazów w projekcie ustawy spowoduje, że ochrona prawna obywateli Rzeczypospolitej Polskiej będzie słabsza niż obywateli innych państw członkowskich Unii Europejskiej.

Celem projektodawcy jest umożliwienie sprawnego blokowania dostępu do nielegalnych treści, zwłaszcza w odniesieniu do treści dotyczących dzieci. Dobrowolne kodeksy postępowania i standardowe warunki umowne nie są odpowiednio egzekwowane i dowiodły jedynie częściowego rozwiązania tego problemu. Ostateczna odpowiedzialność za egzekwowanie prawa, rozstrzyganie o zgodności treści internetowych z prawem oraz nakazywanie dostawcom usług pośrednich zablokowania treści niezgodnych z prawem spoczywa na niezależnych sądach i właściwych organach.

Projektodawca zdecydował się na tryb administracyjny wydawania nakazów w stosunku do następujących rodzajów nielegalnych treści:

1) bezprawnie naruszających dobro osobiste;

2) których rozpowszechnianie wypełnia znamiona czynu zabronionego lub pochwalających lub nawołujących do popełnienia czynu zabronionego.

Podmiotem uprawnionym w sprawach, o których mowa w pkt 1, będzie ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone, natomiast w przypadku, o którym mowa w pkt 2, prokurator, Policja, usługobiorca lub zaufany podmiot sygnalizujący.

Dodano jednocześnie zastrzeżenie, iż sprawy, o których mowa w pkt 1 na gruncie ustawy nie będą obejmować naruszeń przepisów o ochronie danych osobowych, a sprawy, o których mowa w pkt 2 – treści o charakterze terrorystycznym (z uwagi na obowiązywanie innych przepisów regulujących te kwestie).

Postępowanie w przedmiocie nakazu uniemożliwienia dostępu do nielegalnej treści powinno być skorelowane z postępowaniem w przedmiocie nakazania przywrócenia dostępu do treści, do której dostęp został bezzasadnie ograniczony. Wprowadzenie takich przepisów w prawie krajowym umożliwi wprost motyw 39 rozporządzenia nr 2022/2065, który stanowi, że niniejsze rozporządzenie nie powinno zatem uniemożliwiać odpowiednim krajowym organom sądowym lub administracyjnym wydawania, na podstawie mającego zastosowanie prawa Unii lub prawa krajowego, nakazu przywrócenia treści, w przypadku gdy treści te były zgodne

z warunkami korzystania z usług dostawcy usług pośrednich, ale zostały błędnie uznane przez tego dostawcę za nielegalne i usunięte.

Usługobiorca będzie mógł złożyć wniosek do Prezesa UKE o wydanie nakazu usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a-d rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usług hostingu na usługobiorcę, jeżeli ograniczenia zostały nałożone ze względu na fakt, że informacje przekazane przez usługobiorcę stanowią potencjalnie nielegalną treść.

W celu umożliwienia wypełnienia obowiązków przez dostawców usług hostingowych podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom w ramach mechanizmu zgłaszania i działania (art. 16 Rozporządzenia), podmiot, którego dobra osobiste są naruszane, usługobiorca, lub zaufany podmiot sygnalizujący może złożyć wniosek o wydanie nakazu do Prezesa UKE, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji dostawcy usługi hostingowej, o której mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065, czyli będącej odpowiedzią na zgłoszenie.

W celu zabezpieczenia sytuacji, w której dostawca usług hostingowych nie informuje o swojej decyzji w stosunku do dokonanego zgłoszenia, termin na złożenie wniosku biegnie od drugiego dnia następującego po dniu zgłoszenia.

W celu umożliwienia uzyskania pełniejszego obrazu sytuacji, do wniosku, podmiot, którego dobra osobiste są naruszane, usługobiorca, lub zaufany podmiot sygnalizujący dołącza również informacje o sposobie rozpatrzenia zgłoszenia złożonego za pośrednictwem mechanizmu zgłaszania i działania. W tym samym celu Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej zawiadamia dostawcę usług pośrednich o wniesionym wniosku. Dostawca usług pośrednich jest zobowiązany przekazać materiały, którymi dysponuje, dotyczące przedmiotu wniosku, a w przypadku usług hostingowych, w szczególności materiały zgromadzone w ramach mechanizmu zgłaszania i działania.

W przypadku naruszeń prawa własności intelektualnej projektodawca przewiduje również procedurę wydawania nakazów blokowania dostępu do nielegalnych treści w formie decyzji administracyjnej, wydawanej przez Prezesa UKE.

Projektodawca planuje, że wnioskodawcą w przypadku naruszeń praw własności intelektualnej będzie podmiot, którego prawo własności intelektualnej zostaje naruszone (co stanowi dodatkowe wzmocnienie praw podmiotów praw autorskich przysługujących im na mocy art. 8 ust. 3 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja

2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym), Prokurator, Policja lub zaufany podmiot sygnalizujący.

W przypadku dostawców usług hostingu, postępowanie powinno być poprzedzone dobrowolną próbą załatwienia sprawy, dlatego też procedura administracyjna uzależnia możliwość jej uruchomienia od wykorzystania mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 Rozporządzenia.

Postępowanie dowodowe przed Prezesem UKE co do zasady ograniczone jest do dowodów przekazanych przez wnioskodawcę łącznie z wnioskiem, dowodów przedstawionych przez dostawcę usług pośrednich, w szczególności materiałów zgromadzonych w ramach mechanizmu zgłaszania i działania oraz dowodów możliwych do ustalenia na podstawie danych, którymi dysponuje Prezes UKE. Wnioskodawca obowiązany jest przedstawić wszystkie dowody najpóźniej wraz z wniesieniem wniosku, pod rygorem utraty prawa do ich powoływania w toku dalszego postępowania. Dowody zgłoszone z naruszeniem tego obowiązku podlegają pominięciu, chyba że strona uprawdopodobni, iż ich powołanie we wniosku nie było możliwe. Organ postępowania może przeprowadzić dowód z zeznań świadków, przesłuchania stron, opinii biegłych oraz oględzin tylko w sprawach szczególnie skomplikowanych. Wskazane regulacje modyfikują przepisy dotyczące dowodów, przewidziane w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (k.p.a.) (Dz. U. z 2024 r. poz. 572).

W sprawach nieuregulowanych w art. 11a do postępowania przed Prezesem UKE stosuje się odpowiednio przepisy k.p.a. z wyłączeniem art. 10 (zasada czynnego udziału strony w postępowaniu), art. 28 (pojęcie strony postępowania administracyjnego), art. 31 (udział organizacji społecznej w postępowaniu), art. 77 § 1 (postępowanie dowodowe), art. 79 (udział strony w postępowaniu dowodowym), art. 89-98 (rozprawa), art. 114-122h (ugoda), art. 217-220 (zaświadczenia).

W przeciwieństwie do przepisów k.p.a., które zobowiązują organ do podejmowania w toku postępowania z urzędu lub na wniosek stron wszelkich czynności niezbędnych do zebrania i rozpatrzenia w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego (art. 77 § 1 k.p.a.), postępowanie dowodowe przed Prezesem UKE, co do zasady ograniczone jest jedynie do dowodów przedstawionych przez użytkownika wraz z wnioskiem oraz przekazanych przez usługodawcę. Projekt w tym zakresie nawiązuje do art. 163e k.p.a., dotyczącego postępowania dowodowego w postępowaniu uproszczonym.

Projektując regulacje dotyczące postępowania przed Prezesem UKE projektodawca kierował się realną potrzebą wprowadzenia w polskim systemie prawnym przystających do funkcjonujących obecnie w sieci form komunikacji, środków prawnych zapewniających jak najszybszą ochronę prawną. Dzięki przyjętemu modelowi postępowania przed Prezesem UKE wnioskodawcy zyskają możliwość uzyskania bardzo szybkiej ochrony prawnej.

Mając zatem na względzie specyfikę postępowania w sprawie wydania nakazów blokowania dostępu do nielegalnych treści uznano, że odesłanie do szeregu przepisów ustawy k.p.a. nie byłoby celowe. W szczególności należy zwrócić uwagę, iż w projekcie ustawy zawarto autonomiczne regulacje odnoszące się między innymi do oznaczenia stron postępowania, do katalogu dowodów, których dopuszczenie jest możliwe przed Prezesem UKE, a także ich trybu procedowania. Charakter postępowań w sprawie nakazów blokowania dostępu do nielegalnych treści wymaga odstąpienia od części zasad ogólnych postępowania administracyjnego, uregulowanych w k.p.a.. W tym zakresie przyznano bowiem pierwszeństwo prawu wnioskodawców do uzyskania przez nich efektywnego instrumentu zapewniającego ochronę prawną. Specyfika postępowania w sprawie nakazów blokowania dostępu do nielegalnych treści, ze względów “technicznych”, np. z uwagi na czas trwania postępowania, nie pozwala na udział organizacji społecznych, zasady wysłuchania stron oraz zawiera autonomiczną regulację np. co do tego, kto jest stroną i w jakiej formie następuje przedstawienie stanowiska strony.

Do decyzji Prezesa UKE nie stosuje się art. 61 § 2-6 (wstrzymanie wykonania decyzji) i art. 152 § 1 (skutki prawne decyzji do czasu uprawomocnienia się wyroku) ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (p.p.s.a.) (Dz. U. z 2024 r. poz. 935). Ratio legis wyłączenia stosowania art. 61 § 2-6 p.p.s.a. było nadanie prymatu ochrony prawnej podmiotowi, którego prawa są naruszane przy wykorzystaniu usług świadczonych przez dostawców usług pośrednich, w szczególności przez platformy internetowe. Specyfika rozprzestrzeniania informacji w obiegu internetowym sprawia, że w przypadku wstrzymania wykonania decyzji Prezesa UKE, zarzucane nielegalne treści mogą wywoływać dalsze szkody.

Projekt również przewiduje, że sąd administracyjny będzie mógł rozpoznać skargę na decyzję Prezesa UKE w trybie uproszczonym, o ile żadna ze stron nie zażąda przeprowadzenia rozprawy. Umożliwienie rozpoznawania tych spraw w trybie uproszczonym będzie mogło istotnie skrócić czas rozpoznania sprawy w związku z odpadnięciem konieczności każdorazowo wyznaczenia przez sąd administracyjny posiedzenia jawnego.

W art. 11d doprecyzowano, iż ilekroć przepisy szczególne regulują nakazy udzielenia informacji w rozumieniu art. 10 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, nakazy te muszą spełniać warunki, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.

W art. 1 w pkt 6 przewidziano uchylenie rozdziału 3. Zgodnie z przepisami Rozporządzenia, odesłania do art. 12-15 dyrektywy 2000/31/WE odczytuje się jako odesłania odpowiednio do art. 4, 5, 6 i 8 niniejszego Rozporządzenia, zaś wskazane artykuły dyrektywy 2000/31/WE zostały uchylone. Artykuły te dotyczyły odpowiedzialności usługodawców będących pośrednikami, określając wyłączenia odpowiedzialności w przypadku spełnienia odpowiednich kryteriów podczas świadczenia usług zwykłego przekazu, cachingu i hostingu, jak również przewidując brak ogólnego obowiązku w zakresie nadzoru informacji, które przekazują lub przechowują usługodawcy świadczący wymienione usługi. W obecnym brzmieniu Rozporządzenia zasady dotyczące odpowiedzialności tych usługodawców ujęte zostały w przepisach art. 4, 5, 6 i 8, a więc regulacje te będą obowiązywały bezpośrednio w polskim systemie prawnym. Uchylenie wskazanych przepisów dyrektywy 2000/31/WE, które wdrożone zostały przepisami art. 12-15 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, oznacza utratę podstawy prawnej takiej implementacji i konieczność ich uchylenia.

Rozdział 3a. Właściwe organy, koordynator do spraw cyfrowych i Krajowa Rada do Spraw Usług Cyfrowych

W rozdziale 3a określono właściwe organy w rozumieniu Rozporządzenia i wyznaczono jeden z organów do pełnienia funkcji koordynatora do spraw usług cyfrowych (dodawane art. 15a i 15b). Uregulowano również funkcjonowanie Krajowej Rady do Spraw Usług Cyfrowych.

Zgodnie z art. 49 Rozporządzenia każde państwo członkowskie zobowiązane jest wyznaczyć co najmniej jeden organ, któremu powierzy zadanie nadzorowania stosowania i w razie potrzeby egzekwowania niniejszego Rozporządzenia. W przypadku powierzenia tych zadań jednemu organowi, ten wyznaczony organ w każdym państwie członkowskim powinien nosić miano koordynatora do spraw usług cyfrowych. Koordynator do spraw usług cyfrowych m.in. pełni rolę pojedynczego punktu kontaktowego w odniesieniu do wszystkich spraw związanych ze stosowaniem Rozporządzenia dla Komisji, Rady Usług Cyfrowych, koordynatorów do spraw usług cyfrowych z innych państw członkowskich, jak również dla ewentualnych innych właściwych organów danego państwa członkowskiego. Rozporządzenie przewiduje możliwość wyznaczenia w państwie więcej niż jednego właściwego organu do

spraw określonych w Rozporządzeniu. W przypadku gdy w danym państwie członkowskim zadania wynikające z niniejszego Rozporządzenia powierzono kilku organom, jeden z wybranych organów pełnić powinien rolę koordynatora do spraw usług cyfrowych. Koordynator do spraw usług cyfrowych powinien pełnić funkcje koordynacyjne i współpracować z tymi organami zgodnie z prawem krajowym określającym ich odpowiednie zadania, bez uszczerbku dla niezależnej oceny przeprowadzonej przez pozostałe właściwe organy. Państwa członkowskie powinny również zapewnić współpracę pomiędzy koordynatorem do spraw usług cyfrowych a innymi właściwymi organami wyznaczonymi na poziomie krajowym, w stosownych przypadkach przy wykorzystaniu odpowiednich narzędzi, takich jak łączenie zasobów, wspólne grupy zadaniowe, wspólne czynności sprawdzające i mechanizmy wzajemnej współpracy.

Role koordynatora jest zatem w szczególności zapewnienie na poziomie krajowym koordynacji w zakresie kwestii poruszanych w Rozporządzeniu, między innymi w kontekście koordynacji działań poszczególnych właściwych organów. Celem Rozporządzenia jest ochrona rynku wewnętrznego i poprawienia jego funkcjonowania poprzez ustanowienie zestawu jednolitych, skutecznych i proporcjonalnych zasad na poziomie Unii, które umożliwiłyby wprowadzanie innowacyjnych usług cyfrowych na rynku wewnętrznym i zwiększenie ich skali. Jak wspomniane jest to w preambule Rozporządzenia, związane jest to między innymi z koniecznością wyjścia naprzeciw nowym zagrożeniom, jakie przyniosły odbiorcom usług cyfrowych rozwój internetowych serwisów społecznościowych i internetowych platform umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość, które pozwoliły użytkownikom biznesowym i konsumentom przekazywanie i uzyskiwanie dostępu do informacji oraz zawieranie transakcji na nowe sposoby.

Wobec tego projektodawca zdecydował się na podział przewidzianych m.in. w art. 49 Rozporządzenia uprawnień i obowiązków związanych z nadzorem i egzekwowaniem Rozporządzenia na dwa właściwe organy. Zgodnie z dodanymi w nowelizacji art. 15a i art. 15b, za właściwe organy uznani zostali: Prezesem UKE oraz Prezesem UOKiK. Prezesowi UKE przyznano przy tym funkcję koordynatora do spraw usług cyfrowych. Zakres spraw powierzonych Prezesowi UKE jako koordynatorowi do spraw usług cyfrowych ograniczony jest sprawami zastrzeżonymi do właściwości innych organów, z wyszczególnieniem wśród obowiązkowych przypisanych Prezesowi UKE spraw dotyczących platform udostępniania wideo. Podział obowiązków przewidziany w art. 22a

podyktowany jest intencją utrzymania odpowiednich zakresów przepisów Rozporządzenia w kompetencji organów, które obecnie pełnią rolę właściwych organów w sprawach podobnych lub analogicznych do tych przewidzianych przepisami Rozporządzenia. W tym kontekście Prezesowi UOKiK powierzono sprawy, o których mowa w rozdziale III sekcja 4 Rozporządzenia 2022/2065, oraz w zakresie naruszeń rozporządzenia 2022/2065 skutkujących naruszeniem interesów konsumentów. Zawierają się w tym zakresie sprawy dotyczące dostawców platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość. Mając na uwadze, iż przepisy te w głównej mierze odnoszą się do nadzoru nad przedsiębiorcami i ochrony praw konsumenta, uznano, iż właściwym organem do ich nadzoru i egzekwowania będzie Prezes UOKiK.

Zgodnie z art. 50 koordynator powinien spełniać wysokie wymogi niezależności. Przesłanki te spełniają zarówno Prezes UKE w oparciu o już obowiązujące przepisy ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1222), oraz Prezes UOKiK w oparciu o przepisy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r. poz. 594).

Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych nie został wskazany jako jeden z właściwych organów w rozumieniu Rozporządzenia, mimo ujęcia w przepisach Rozporządzenia zadań związanych z ochroną danych osobowych, w szczególności spraw określonych w art. 26 ust. 3 i 28 ust. 2 Rozporządzenia. Podyktowane jest to zakresem obowiązywania Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) i ustawy o ochronie danych osobowych, na podstawie którego Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych będzie właściwy zajmować się sprawami dot. przetwarzania danych osobowych, o których mowa w Rozporządzeniu. Mając na uwadze wysoką korelację między zadaniami określonymi w Rozporządzeniu, w kontekście ochrony danych osobowych, a zakresem podległym Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych, w celu utrzymania jednolitych zasad przeprowadzania postępowania i pewności prawa, jak i zapobieżeniu potencjalnej dyskryminacji określonych podmiotów czy nierównemu ich traktowaniu, zasadne jest pozostawienie regulowania spraw dotyczących ochrony danych osobowych przepisom ogólnego rozporządzenia o ochronie danych. Abstrahując od powyższego, celem zapewnienia należytego wykonywania i egzekwowania praw i obowiązków przewidzianych

Rozporządzeniem, Prezes UKE jako koordynator współdziała ze wszelkimi wymienionymi powyżej organami, a więc Prezesem UOKiK i Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych w przypadku wystąpienia korelacji między przepisami Rozporządzenia a przepisami ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, wykonywać będzie zatem swoje obowiązki w oparciu o przepisy ogólnego rozporządzenia o ochronie danych oraz ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781).

Ponadto, biorąc pod uwagę kompetencje Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie działalności platform udostępniania wideo, mogłaby ona w przyszłości, po niezbędnych reformach mających na celu zagwarantowanie jej niezależności, zostać również uznana za właściwy organ w rozumieniu art. 49 Rozporządzenia.

W projekcie ustawy przewidziano także regulację na wypadek, gdy dwa organy uznają się za właściwe w sprawie albo żaden z nich nie uzna się za właściwy. W takim przypadku, celem zachowania i w tym aspekcie należytej niezależności zainteresowanych organów, spór kompetencyjny będzie rozstrzygany przez Prezesa Rady Ministrów.

W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed właściwymi organami (Prezes UKE i Prezes UOKiK) stosuje się ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego. Projektowany przepis ustanawia zasadę, w której do postępowania przed właściwym organem stosuje się przede wszystkim przepisy ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Wynika to z faktu, że postępowania przed właściwymi organami wyróżniają się swoją specyficznością, że nie mogą podlegać przepisom proceduralnym ustanowionym dla postępowań w klasycznych sprawach indywidualnych osób fizycznych. Gospodarczy charakter i duży stopień złożoności materialnych spraw dużych dostawców usług pośrednich wymagają rozwiązań specyficznych na większości etapów postępowania przed właściwym organem – od wszczęcia postępowania, przez postępowanie kontrolne, po decyzje kończące postępowanie i środki prawne służące ich weryfikacji (odwołania do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów). Regulacja proceduralna postępowań przed właściwymi organami nie jest jednak kompleksowa. Tam, gdzie projektodawca nie uznał specyfiki spraw z zakresu świadczeniu usług drogą elektroniczną, tam stworzył możliwość stosowania kodeksu postępowania administracyjnego.

Ze względu na obowiązek spoczywający na koordynatorze do spraw usług cyfrowych, określony w art. 55 Rozporządzenia, dotyczący sporządzenia sprawozdania z działalności, Prezes UOKiK zobowiązany jest do złożenia Prezesowi UKE corocznego sprawozdania ze swojej działalności w związku z wykonywaniem zadań wynikających z Rozporządzenia, które pozostają w jego właściwości. Sprawozdania te konieczne są do pełnego zobrazowania działalności podjętych w polskim systemie prawnym w związku z wykonywaniem zadań określonych w Rozporządzeniu, w ramach sprawozdania wykonywanego przez Prezesa UKE jako koordynatora do spraw usług cyfrowych.

Zdecydowanie się na powyższą konstrukcję opartą na podziale zadań w związku z wyszczególnionymi sektorami podyktowane jest z koniecznością utrzymania spójności oraz pewności prawa – wobec realizowanych na podstawie odrębnych ustaw obowiązków i uprawnień organów m.in. w zakresie przeprowadzania postępowań w sprawie naruszenia przepisów Rozporządzenia, kontroli, kar pieniężnych i egzekwowania przepisów. W związku z postępowaniem technologii, w tym rozwojem komunikacji elektronicznej czy sztucznej inteligencji, należy spodziewać się zwiększenia liczby regulacji dotyczących m.in. coraz dynamiczniej rozwijających się platform internetowych. Obecnie w polskim systemie prawnym brakuje organu, w którego zakres właściwości w pełni wpisywałyby się obowiązki związane z nadzorem nad platformami internetowymi i powiązanych z tymi prawami ich użytkowników. Prezes UKE, regulujący kwestie rynku komunikacji elektronicznej i dostarczania internetu odznacza się cechami kwalifikującymi go do pełnienia tej roli ze względu na konieczność spojrzenia na kwestię platform jako jednego z elementów ekosystemu cyfrowego, który niewątpliwie funkcjonuje dzięki usługom telekomunikacyjnym – tj. m.in. dostarczaniu internetu.

Należy dodatkowo wskazać, że już obecnie tradycyjne usługi telekomunikacyjne oraz usługi świadczone drogą elektroniczną (czyli usługi także objęte zakresem Rozporządzenia) wzajemnie się przenikają. Na mocy Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej⁵, regulacją zostały objęte nowe kategorie usług, które nie wykorzystują numeracji (usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów). Zaliczają się do tego m.in. komunikatory internetowe i poczta elektroniczna. Usługi te, zaliczane do tzw. usług OTT (Over-the-Top) powiązane są niewątpliwie z platformami. W związku z przepisami wdrażającymi Europejski kodeks łączności elektronicznej do polskiego

⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36).

porządku prawnego, nadzór Prezesa UKE zostanie rozszerzony również na usługi OTT. Powierzenie Prezesowi UKE nadzoru również nad platformami internetowymi umożliwiłoby holistyczne podejście do problematyki komunikacji elektronicznej i usług świadczonych drogą elektroniczną, zwiększając przy tym pewność prawa. Ponadto Rozporządzenie reguluje odpowiedzialność dostawców usług pośrednich - w tym usług „zwykłego przekazu”, która obejmuje również przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Co więcej, Europejski kodeks łączności elektronicznej wyposaża regulatora w możliwość żądania informacji od innych niż przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, podmiotów - działających w sektorze komunikacji elektronicznej lub ściśle powiązanych sektorach, co obejmuje również żądanie informacji od dostawców platform internetowych. Wyznaczenie Prezesa UKE jako koordynatora do spraw usług cyfrowych ułatwi zatem komunikację z tymi podmiotami a także uzyskanie informacji dla regulatora jak te sektory na siebie wzajemnie oddziałują.

Warto nadmienić przy tym, iż we właściwości sektora cyfryzacji, w tym Prezesa UKE jako organu nadzorczego, znajdują się aktualnie kwestie wykraczające poza sprawy tradycyjnych dostawców usług telekomunikacyjnych – chodzi tu m.in. o dyrektywę o prywatności i projektowane rozporządzenie ePrivacy⁶ – przepisy dotyczące chociażby plików cookies, stosowania innych technik śledzących, marketingu elektronicznego mają zastosowanie nie tylko do dostawców komunikacji elektronicznej ale i dostawców innych usług, w tym platform. Ostatecznie powierzenie tych kompetencji regulatorowi, jakim jest Prezes UKE, zabezpieczyłoby spójność działań prawnych w kontekście ciągle rozwijającego się rynku cyfrowego, również w odniesieniu do znajdujących się obecnie na etapie projektowania dyrektyw i rozporządzeń Unii Europejskiej regulujących nowe technologie, komunikację elektroniczną, szeroko rozumiany internet i sztuczną inteligencję.

Rozporządzenie przewiduje także utworzenie Europejskiej Rady do spraw Usług Cyfrowych (Rady Usług Cyfrowych), która stanowi grupę doradczą koordynatorów do spraw usług cyfrowych. Każdemu koordynatorowi przysługuje miejsce w Radzie Usług Cyfrowych. Wprowadzone w art. 15d przepisy mają na celu umożliwić również Prezesowi UOKiK uczestnictwo w posiedzeniach Rady Usług Cyfrowych. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, w której w trakcie posiedzenia Rady Usług Cyfrowych rozpatrywane będą sprawy pozostające we właściwości któregoś z wyznaczonych właściwych organów innych niż koordynator do spraw usług cyfrowych.

⁶ Wniosek Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie poszanowania życia prywatnego oraz ochrony danych osobowych w łączności elektronicznej i uchylające dyrektywę 2002/58/WE (rozporządzenie w sprawie prywatności i łączności elektronicznej)

Projektodawca proponuje powołanie społecznego organu opiniodawczo-doradczego działającego przy koordynatorze do spraw usług cyfrowych. Zadaniem Krajowej Rady do Spraw Usług Cyfrowych będzie w szczególności przedstawianie propozycji oraz wniosków dotyczących poprawy funkcjonowania pozasądowych organów rozstrzygania sporów i zaufanych podmiotów sygnalizujących oraz dostępu do danych dla zweryfikowanych badaczy oraz wyrażanie opinii w przedmiocie egzekwowania przez właściwe organy obowiązków dostawców usług pośrednich wynikających z Rozporządzenia.

Rozdział 4a. Certyfikacja podmiotów do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów

W projektowanym rozdziale 4a uregulowano procedurę certyfikacji podmiotów do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów.

Przepisy Rozporządzenia przewidują, iż odbiorcy usługi powinni mieć możliwość łatwego i skutecznego zaskarżania niektórych decyzji dostawców platform internetowych dotyczących nielegalnych treści lub ich niezgodności z warunkami korzystania z usług. Rozporządzenie wskazuje na możliwość rozstrzygania sporów przez certyfikowane organy, wykazujące się niezbędną niezależnością, środkami i wiedzą ekspercką, które umożliwiają im wykonywanie swoich działań w sposób sprawiedliwy, szybki i oszczędny. Dotyczy to sytuacji, w której osoby zainteresowane rozstrzygnięciem sporu, w dobrej wierze angażują się w pozasądowe rozstrzyganie sporów, w tym sporów których zadowalające rozstrzygnięcie z wykorzystaniem wewnętrznych systemów rozpatrywania skarg nie było możliwe. Niezależność pozasądowych organów rozstrzygania sporów należy zapewnić również na poziomie osób fizycznych odpowiedzialnych za rozstrzyganie sporów, w tym za pomocą zasad dotyczących konfliktu interesów.

Organy te zobowiązane są do poddania się uprzednio procedurze certyfikacji, zgodnej z warunkami określonymi w art. 21 Rozporządzenia. Art. 21 ust. 3 Rozporządzenia nie przyznał państwowym członkowskim swobody wyboru podmiotu certyfikującego, wskazując certyfikowanie jako zakres kompetencji koordynatora do spraw usług cyfrowych. W związku z tym w projekcie przewidziano, iż certyfikacji dokonywał będzie Prezes UKE jako koordynator do spraw usług cyfrowych.

Mając na uwadze merytorykę powierzonego Prezesowi UKE zadania określono, iż przed dokonaniem certyfikacji Prezes UKE powinien zasięgnąć opinii organów administracji publicznej w sprawach z zakresu dziedzin, które są reprezentowane przez podmiot ubiegający się o certyfikację w celu oceny posiadania przez ten podmiot wiedzy w konkretnym obszarze

nielegalnych treści lub w odniesieniu do stosowania i egzekwowania warunków korzystania z usług co najmniej jednego rodzaju platformy internetowej. Właściwość organu zależna jest od zakresu spraw, które pozostają w zgodności z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o przyznanie certyfikację, i w oparciu o zidentyfikowany przedmiot tej działalności o odpowiednią opinię winien wystąpić Prezes UKE. Przewidziano przy tym termin 30 dni na przedstawienie opinii od dnia otrzymania wniosku o przedstawienie opinii. W przypadku braku przedstawienia opinii, o którą wystąpił Prezes UKE, uznaje się, że wymóg uzyskania stanowiska został spełniony.

Certyfikacji dokonuje się na wniosek organu pozasądowego rozstrzygnięcia sporów. W projekcie określono dokładne wymogi formalne, jakie musi spełniać wniosek o certyfikację, wskazując informacje konieczne do podania przez podmiot ubiegający się o certyfikację. Wniosek nie jest obciążony koniecznością uiszczenia opłaty.

Certyfikacja dokonywana jest w oparciu o kryteria określone w przepisach Rozporządzenia. Postępowanie w sprawie udzielenia certyfikacji może zakończyć się wydaniem certyfikatu albo wydaniem decyzji odmowie certyfikacji. Ponadto w przypadku, w którym podmiot przestanie spełniać warunki określone w Rozporządzeniu, cofa się certyfikat. W takim przypadku również wydana zostanie decyzja cofająca certyfikację. Zgodnie z przepisem art. 21 ust. 3 Rozporządzenia, certyfikacji udziela się na maksymalny okres 5 lat. Przez cały ten okres certyfikowany podmiot pozasądowego rozstrzygnięcia sporów jest obowiązany spełniać kryteria certyfikacji, określone w art. 21 ust. 3 Rozporządzenia. Dokumentem potwierdzającym certyfikację jest przyznany certyfikat. Certyfikowane w ten sposób organy zobowiązane będą składać corocznie sprawozdania z własnej działalności, w oparciu o przepisy Rozporządzenia zawarte w art. 21 ust. 4 zdanie 1.

Spełnienie warunków przez podmiot certyfikowany będzie także kontrolowane w ramach czynności sprawdzających przez Prezesa UKE w trakcie okresu na jaki zostanie dokonana certyfikacja (maksymalnie 5 lat). W przypadku gdy w wyniku czynności sprawdzających zostanie stwierdzone niespełnianie przez podmiot certyfikowany wymogów Rozporządzenia, Prezes UKE poinformuje o tym fakcie w projekcie protokołu po czynnościach sprawdzających, do którego podmiot certyfikowany będzie mógł wnieść zastrzeżenia do projektu protokołu. Podmioty certyfikowane zobowiązane są przekazywać Prezesowi UKE sprawozdanie z działalności, w oparciu o wytyczne określone w Rozporządzeniu.

Ze względu na zapewnienie należytej przejrzystości i ułatwienia możliwości skorzystania przez odbiorców usług z opcji pozasądowego rozstrzygnięcia sporów, zgodnie z przepisami Rozporządzenia Prezes UKE zobowiązany będzie przekazywać Komisji Europejskiej informację o przyznanych i cofniętych certyfikatach. Informacja publikowana będzie przez Komisję Europejską na stronie internetowej.

Rozdział 4b. Przyznawanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego

W rozdziale 4b uregulowano procedurę przyznawania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego.

Jak wynika z Rozporządzenia (art. 22), zaufane podmioty sygnalizujące, które działają w wyznaczonych dziedzinach i dysponują wiedzą specjalistyczną, przy wykorzystaniu odpowiednich mechanizmów wdrożonych przez platformy internetowe mogą zgłaszać tym platformom nielegalne treści, a zgłoszenia te powinny być traktowane priorytetowo. Odbywać się to ma bez uszczerbku dla wymogu przetwarzania wszystkich zgłoszeń dokonywanych w ramach mechanizmów rozpatrywania zgłoszeń i podejmowania decyzji w ich sprawie w sposób terminowy i niearbitralny oraz z zachowaniem należytej staranności.

Należy podkreślić, że jedną z wartości działalności zaufanych podmiotów sygnalizujących jest możliwość reprezentowania przez nie grup osób, których prawa nie są odpowiednio chronione ze względu na brak odpowiedniej ich reprezentacji lub wręcz nieobecność w internecie. Zgodnie z przepisami Rozporządzenia, przyznawanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego należy do kompetencji koordynatora do spraw usług cyfrowych państwa członkowskiego, w którym osoba ubiegająca się o ten status ma siedzibę. Status ten powinien być uznawany przez wszystkich dostawców platform internetowych objętych zakresem stosowania Rozporządzenia. Jak wskazano w motywie 61 Rozporządzenia, status zaufanego podmiotu sygnalizującego przyznawany powinien być wyłącznie podmiotom, a więc nie osobom, na podstawie kryteriów określonych w art. 22 Rozporządzenia, które wykazały między innymi, że posiadają szczególną wiedzę ekspercką i kompetencje w zakresie zwalczania nielegalnych treści oraz że działają w sposób dokładny, obiektywny i z zachowaniem należytej staranności. W celu realizacji przepisów Rozporządzenia w projekcie ustawy uregulowano procedurę ubiegania się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, zawieszenia takiego statusu i w określonych przypadkach cofnięcia statusu.

Postępowanie w sprawie przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, o którym mowa w art. 22 Rozporządzenia będzie prowadził Prezes UKE (zgodnie z dodawanym art. 22h).

Przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego dokonuje się na wniosek podmiotu. Motyw 61 Rozporządzenia stanowić może wytyczną co do określenia rodzaju tych podmiotów, które mogą ubiegać się o status zaufanego podmiotu sygnalizującego. Stanowi on, iż „podmioty takie mogą mieć charakter publiczny, na przykład w przypadku treści o charakterze terrorystycznym mogą to być jednostki ds. zgłaszania podejrzanych treści w internecie krajowych organów ścigania lub Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania („Europol”); mogą być to także organizacje pozarządowe i podmioty prywatne lub mieszane, takie jak organizacje należące do sieci gorących linii stowarzyszenia INHOPE służących do zgłaszania materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych oraz organizacje zajmujące się zgłaszaniem nielegalnych treści rasistowskich i ksenofobicznych w internecie. Aby uniknąć obniżenia wartości dodanej takiego mechanizmu, ogólna liczba osób, którym przyznano status zaufanych podmiotów sygnalizujących na mocy niniejszego rozporządzenia, powinna być ograniczona. W szczególności do ubiegania się o status zaufanych podmiotów sygnalizujących zachęca się stowarzyszenia branżowe reprezentujące interesy swoich członków.

Przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego dokonywane jest w oparciu o kryteria określone w przepisach Rozporządzenia. Postępowanie w sprawie przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, w przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku, kończy się wydaniem przez Prezesa UKE zaświadczenia (art. 22h ust. 10).

Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, jeżeli podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego nie spełnia warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2046 (art. 22j).

Prezes UKE przed przyznaniem statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego zasięga opinii Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych w celu oceny środków technicznych i organizacyjnych wprowadzonych przez podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego w celu ochrony danych osobowych i innych organów administracji publicznej w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego w celu oceny

posiadania przez ten podmiot wiedzy w konkretnym obszarze nielegalnych treści lub w odniesieniu do stosowania i egzekwowania warunków korzystania z usług co najmniej jednego rodzaju platformy internetowej. Przy określaniu organu do wystąpienia z prośbą o opinię, Prezes UKE powinien kierować się ich umiejscowieniem w polskim systemie prawnym oraz posiadaną przez nie wiedzą ekspercką i doświadczeniem w sektorach, w których wykonują swoje kompetencje, zapewniające możliwość adekwatnej oceny wskazanych podmiotów operujących w danym sektorze. Przewidziano termin 30 dni na przedstawienie opinii od dnia otrzymania wniosku o przedstawienie opinii. W przypadku braku przedstawienia opinii w terminie uznaje się, że wymóg uzyskania stanowiska został spełniony.

Przepisy Rozporządzenia określają sytuację, w której konieczne jest cofnięcie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego. Cofnięcie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego również następowało będzie w drodze decyzji. Ponadto zgodnie z art. 22 ust. 6 Rozporządzenia, Prezes UKE po uzyskaniu informacji, iż zaufany podmiot sygnalizujący dokonał znacznej liczby niewystarczająco precyzyjnych, niedokładnych lub nieodpowiednio uzasadnionych zgłoszeń, może zawiesić status zaufanego podmiotu sygnalizującego na czas trwania kontroli. W przypadku stwierdzenia, w ramach postępowania prowadzonego z własnej inicjatywy albo na podstawie informacji otrzymanych od osób trzecich, w tym informacji udzielonych przez dostawcę platform internetowych na podstawie art. 22 ust. 6 Rozporządzenia, iż podmiot nie spełnia wymaganych warunków, Prezes UKE po negatywnym dla zaufanego podmiotu sygnalizującego wyniku czynności sprawdzających wydaje decyzję, w której cofa przyznany status zaufanego podmiotu sygnalizującego. Na czas trwania czynności sprawdzających status zaufanego podmiotu sygnalizującego ulega zawieszeniu w formie postanowienia, na które nie służy zażalenie.

Na podmiotach, którym przyznano status zaufanego podmiotu sygnalizującego spoczywa przy tym obowiązek przekazania sprawozdania do koordynatora do spraw usług cyfrowych. Sprawozdanie dotyczy liczby zgłoszeń wykonanych przez podmiot. Zarówno złożenie wniosku, jak i przekazanie sprawozdania, dokonywane jest w postaci elektronicznej. Podobnie jak w przypadku pozasądowych organów rozstrzygania sporów, Komisja Europejska w oparciu o informacje dot. danych kontaktowych zaufanych podmiotów sygnalizujących, uzyskane od koordynatorów do spraw usług cyfrowych, prowadzić będzie publicznie dostępną bazę danych tych podmiotów. Baza danych ułatwi dostawcom ewentualne zrewidowanie działalności podmiotów sygnalizujących.

Rozdział 4c. Status zweryfikowanego badacza

Projektowany rozdział 4c reguluje postępowanie w sprawie przyznania statusu zweryfikowanego badacza. Badacze, powiązani z organizacją badawczą w rozumieniu art. 2 dyrektywy (UE) 2019/790⁷, mogą ubiegać się o uzyskanie statusu zweryfikowanego badacza. Pojęcie „organizacje badawcze”, zgodnie z rozumieniem motywu 97 Rozporządzenia, może obejmować organizacje społeczeństwa obywatelskiego prowadzące badania naukowe, których głównym celem jest wspieranie ich zadań leżących w interesie publicznym. Zweryfikowani badacze mogą wnioskować, poprzez koordynatora do spraw usług cyfrowych, o dostęp do danych bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych. Wnioski o dostęp do danych mogą dotyczyć na przykład liczby wyświetleń lub, w stosownych przypadkach, innych rodzajów dostępu odbiorców usługi do treści przed ich usunięciem przez dostawców bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych.

Przyznanie statusu zweryfikowanego badacza dokonywane jest w oparciu o kryteria określone w przepisach Rozporządzenia (art. 40 ust. 8 Rozporządzenia) przez koordynatora do spraw usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby, tj. koordynatora, w którym znajduje się główne miejsce prowadzenia działalności dostawcy bardzo dużej platformy internetowej albo bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub w którym jego przedstawiciel prawny ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Postępowanie w sprawie przyznania statusu zweryfikowanego badacza będzie prowadził na gruncie krajowym Prezes UKE w celu udzielenia dostępu do danych, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065. Potwierdzeniem przyznania statusu zweryfikowanego badacza będzie wydanie przez Prezesa UKE zaświadczenia. Odmowa nadania takiego statusu kończy się decyzją. Należy podkreślić, że rolą zweryfikowanego badacza jest przeprowadzenie konkretnych badań w oparciu o dane przetwarzane przez określonego dostawcę. Prezes UKE przed przyznaniem statusu zweryfikowanego badacza zasięga opinii Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych w celu oceny środków technicznych i organizacyjnych wprowadzonych przez podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza w celu ochrony danych osobowych i innych organów administracji publicznej w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o status zweryfikowanego badacza w celu oceny czy we wniosku wykazano,

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/790 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie prawa autorskiego i praw pokrewnych na jednolitym rynku cyfrowym oraz zmiany dyrektyw 96/9/WE i 2001/29/WE (Dz. Urz. UE L 130 z 17.5.2019 r., s. 92).

iż oczekiwane wyniki badań przyczynią się do realizacji celów wykrywania, identyfikacji i zrozumienia ryzyka systemowego, o którym mowa w art. 34 Rozporządzenia oraz do oceny adekwatności, efektywności i skutków środków zmniejszających ryzyko, o których mowa w art. 35 Rozporządzenia. Prezes UKE w przypadku zasięgnięcia opinii powinien kierować się własną wiedzą i doświadczeniem oraz znajomością polskiego systemu prawnego w określeniu właściwości organów działających w dziedzinie zainteresowania danego badacza reprezentującego określoną organizację badawczą.

Wydanie zaświadczenia o nadaniu statusu zweryfikowanego badacza może być oparte o wniosek przekazany przez koordynatora do spraw usług cyfrowych wyznaczonego w innym państwie członkowskim, w przypadku gdy badacz starający się o status zweryfikowanego badacza jest członkiem organizacji badawczej innego państwa członkowskiego. Ze względu na konstrukcję Rozporządzenia, sytuację tę przewidzianą w art. 40 ust. 9 Rozporządzenia, wyczerpują wprowadzane rozwiązania ustawowe, gdyż niezależnie od przekazywania wniosku przez koordynatora do spraw usług cyfrowych wyznaczonego w innym państwie, decyzję wydaje się na wniosek badacza – w tym wypadku złożony na ręce tego innego koordynatora.

Koordynator do spraw usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych zobowiązany jest przekazać tym platformom lub wyszukiwarkom wniosek złożony przez zweryfikowanego badacza celem udzielenia dostępu do danych tym badaczom. Dodawany art. 22q przewiduje sytuację, w której dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej zwraca się do koordynatora do spraw usług cyfrowych z własnym wnioskiem o zmianę pierwotnie złożonego przez koordynatora wniosku. W takim przypadku koordynator zobowiązany jest rozpatrzyć sprawę zgodnie z przepisami Rozporządzenia określonymi w art. 40 ust. 6, a następnie przekazać dostawcy wniosek z uwzględnionymi zmianami lub informację o nieuwzględnieniu wniosku o zmianę. Przyjęty w nowelizacji przepis ma za zadanie uszczegółwić, iż kontakt odbywa się poprzez pojedynczy punkt kontaktowy dostawcy.

W Rozporządzeniu określono także sytuację, kiedy cofa się status zweryfikowanego badacza. Cofnięcie statusu zweryfikowanego badacza również następowało będzie w drodze decyzji. Zgodnie z art. 40 ust. 10 Rozporządzenia, Prezes UKE po stwierdzeniu, iż zweryfikowany badacz nie spełnia wymaganych warunków określonych w Rozporządzeniu, wydaje decyzję, w której cofa przyznany status zweryfikowanego

badacza. Wiąże się to z cofnięciem dostępu do danych, do jakich dostęp miał badacz, którego status zweryfikowanego badacza został cofnięty. Prezes UKE informuje dostawcę bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych o cofnięciu statusu zweryfikowanego badacza oraz wycofuje wniosek o udzielenie danych przekazany temu dostawcy. Cofnięcie statusu zweryfikowanego badacza może być poprzedzone kontrolą przeprowadzoną przez Prezesa UKE. W przypadku stwierdzenia okoliczności wskazujących na niespełnianie przez badacza warunków określonych w rozporządzeniu i cofnięcia wniosku o udzielenie danych Prezes UKE informuje w formie projektu protokołu o ustaleniach podjętych w ramach czynności sprawdzających zweryfikowanego badacza, który może odnieść się do ustaleń postępowania sprawdzającego w poprzez zgłoszenie zastrzeżeń do projektu protokołu. W przypadku statusu zweryfikowanych badaczy, ze względu na zakres działalności badaczy, konkretną sprawę, w której działają, jak i zakres danych osobowych przetwarzanych w związku z rozpatrywanym wnioskiem, nie zdecydowano się na utworzenie rejestru badaczy posiadających status zweryfikowanego badacza. Koordynatorzy do spraw usług cyfrowych zobowiązani będą jednak, zgodnie z przepisami Rozporządzenia (art. 40 ust. 11), do przekazywania Radzie Usług Cyfrowych informacji o osobach lub podmiotach, którym nadano taki status.

Rozdział 4d. Odpowiedzialność dostawców usług pośrednich

W projektowanym rozdziale 4d uregulowano odpowiedzialność dostawców usług pośrednich.

Rozdział reguluje zasady prowadzenia postępowania w sprawach naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia. W ustawie określono m.in. procedurę prowadzenia postępowania wyjaśniającego i wydania nakazu zaprzestania naruszeń. W projekcie ustawy przewidziano jednolitą procedurę, niezależnie od tego, czy postępowanie będzie prowadzone przez Prezesa UKE czy przez Prezesa UOKiK. Zachowanie odrębnych procedur postępowania właściwych dla poszczególnych organów mogłoby skutkować sytuacją, że postępowania o wydanie nakazu związanego z naruszeniem obowiązków wynikających z Rozporządzenia byłyby prowadzone w różny sposób na podstawie odmiennych przepisów, co nie byłoby zrozumiałe i przejrzyste dla stron postępowania. Z tego względu w projekcie ustawy zaproponowano jednolitą odrębną procedurę.

W dodawanym art. 22u określono, że postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia wszczyna z urzędu właściwy organ.

Postępowanie zaczynać się będzie od wydania przez właściwy organ postanowienia o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia oraz zawiadomienia o tym stron postępowania. W toku postępowania właściwe organy uprawnione są do przeprowadzenia kontroli. Zgodnie z przyjętym rozwiązaniem kontrola będzie mogła być prowadzona przez koordynatora do spraw usług cyfrowych - Prezesa UKE albo Prezesa UOKiK, jako właściwy organ, w zakresie wynikającym z Rozporządzenia i ich właściwości. Z uwagi na fakt, że kontrola będzie dotyczyła przestrzegania przez podmioty kontrolowane przepisów Rozporządzenia, w projekcie ustawy przewidziano jedną wspólną procedurę kontroli bez względu na to, który organ będzie ją prowadził. Jak wskazano wcześniej, również w przypadku kontroli jest to podyktowane koniecznością zapewnienia stosowania przy kontroli jednolitych procedur i uprawnień organu prowadzącego kontrolę, a także zagwarantowaniem takich samych praw kontrolowanemu bez względu, na to który organ przeprowadzi kontrolę. Przepisy projektowanego rozdziału będą miały zastosowanie w przypadku czynności kontrolnych prowadzonych w ramach postępowania w sprawie naruszenia przepisów Rozporządzenia. Prezes UKE oraz Prezes UOKiK są uprawnieni i zobowiązani do kontroli weryfikacji przestrzegania przepisów Rozporządzenia.

Kontrolę wszczyna się z urzędu. Kontrolę będą mogli przeprowadzić pracownicy urzędu obsługującego właściwy organ, jak również pracownicy koordynatora do spraw usług cyfrowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 60 Rozporządzenia oraz osoby posiadające wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli niezbędne są tego rodzaju wiadomości. Przepisy przewidują elementy niezbędne do zawarcia w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli. Elementy upoważnienia wzorowane są na analogicznym katalogu z art. 49 ust. 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236). Projektowane przepisy na wzór regulacji obecnie stosowanych, zawartych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów zawierają katalog czynności, do których przeprowadzający kontrolę jest upoważniony. Są to uprawnienia w szczególności dotyczące dostępu do materiałów, dokumentów, wstępu do obiektów, nieruchomości. Obok tego, ze względu na potrzebę zapewnienia efektywności, sprawności przeprowadzania kontroli, w szczególności w przypadku czynności wymagających eksperckiej wiedzy, wprowadzono regulację dopuszczającą udział w czynnościach kontrolnych również innych osób – posiadających wiadomości specjalne. Osoby takie będą musiały również dysponować upoważnieniem udzielonym przez organ

przeprowadzający kontrolę. Z kontroli sporządza się projekt wystąpienia pokontrolnego, do którego kontrolowanemu przysługuje prawo wniesienia zastrzeżeń, w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia.

Właściwy organ podczas kontroli będzie mógł zwrócić się do Policji w celu zapewnienia bezpieczeństwa i porządku w miejscu dokonywania kontroli przez pracowników kontrolującego. Projekt przewiduje również możliwość zwrócenia się przez właściwy organ o pomoc w przeprowadzeniu kontroli do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych w celu zachowania jednolitości stosowania przepisów RODO w zakresie wypełniania przez dostawców usług pośrednich obowiązków wynikających z art. 26 ust. 3 (zakaz prezentowania usługobiorcom reklam opartych na profilowaniu z wykorzystaniem danych wrażliwych) oraz w art. 28 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065 (zakaz prezentowania reklam opartych na profilowaniu z wykorzystaniem danych osobowych usługobiorcy, jeżeli wiedzą z wystarczającą pewnością, że odbiorca usługi jest małoletni).

Projekt przewiduje również możliwość zwrócenia się przez właściwy organ o pomoc w przeprowadzeniu kontroli do NASK - PIB w celu wsparcia podmiotu kontrolującego w ustaleniu stanu faktycznego w zakresie bezpieczeństwa korzystania z sieci komputerowych, biorąc pod uwagę doświadczenie NASK-PIB w zakresie realizacji swoich zadań statutowych.

Po zakończeniu postępowania właściwy organ uprawniony będzie:

- wydawać decyzję o uznaniu praktyki dostawcy za naruszającą obowiązki wynikające z Rozporządzenia i nakazującą zaniechanie jej stosowania, jeżeli stwierdzi naruszenie obowiązków wynikających z Rozporządzenia. W decyzji tej właściwy organ będzie mógł też określić środki usunięcia trwających skutków naruszenia obowiązków w celu zapewnienia wykonania nakazu, w szczególności zobowiązać dostawcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji;

- nie wydawać decyzji, jeżeli dostawca zaprzestał naruszania obowiązków wynikających z Rozporządzenia;

- wydawać decyzję o uznaniu praktyki dostawcy za naruszającą obowiązki wynikające z Rozporządzenia i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania.

Należy przy tym zwrócić uwagę, iż ciężar udowodnienia okoliczności, o których mowa w przypadku wydawania decyzji o uznaniu praktyki przedsiębiorcy za naruszającą obowiązki wynikające z Rozporządzenia i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania spoczywa na dostawcy.

Projektowane przepisy określają skutki stwierdzenia nieprawidłowości w następstwie przeprowadzanego postępowania, tj. możliwość nałożenia kary. Przepisy ustawy nie przewidują realizacji mechanizmu zaleceń pokontrolnych, gdyż w przypadku dostawców usług pośrednich i ich obowiązków przewidzianych w Rozporządzeniu, nadrzędnymi wartościami są czas i sprawność działania, ze względu na ciągły, trwający w czasie rzeczywistym charakter naruszania praw odbiorców usługi. Inne rozwiązanie mogłoby skutkować, wbrew celowi przepisów, ewentualną zachętą do nieprzestrzegania przepisów. Należy podkreślić, iż nie zdecydowano się na automatyczne nakładanie kary pieniężnej – w sytuacji, w której wedle oceny organu właściwego zasadne byłoby podjęcie mniej restrykcyjnych działań. Ostatecznie trzeba wskazać, iż zgodnie z przepisami przewidzianymi w kolejnym z rozdziałów, właściwy organ może również nakładać kary w przypadkach, gdy nie przeprowadzono kontroli a naruszenie wykazane zostało w inny sposób.

Dodano również uprawnienie Prezesa UOKiK do wydawania decyzji nakazującej dostawcy usług pośrednich zamieszczenia wyraźnego ostrzeżenia dla konsumentów wchodzących na interfejs internetowy oraz zablokowania dostępu do treści w ramach prowadzonych przez Prezesa UOKiK postępowań naruszeniowych na podstawie rozporządzenia 2022/2065 – w sposób zapewniający zgodność z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004.

Obok tego, jeżeli w toku postępowania w sprawie naruszenia przepisów Rozporządzenia zostanie uprawdopodobnione - na podstawie okoliczności sprawy - że dostawca naruszył obowiązki wynikające z Rozporządzenia, a dostawca zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków, właściwy organ będzie mógł, w drodze decyzji, zobowiązać przedsiębiorcę do wykonania tych zobowiązań. W takiej decyzji właściwy organ może określić termin wykonania zobowiązań lub zobowiązać dostawcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji lub do publikacji decyzji w całości lub w części na koszt dostawcy, z zaznaczeniem, czy decyzja ta jest prawomocna.

Analogicznie do wcześniejszych przepisów przewidujących nałożenie kary, wprowadzono możliwość nałożenia kary na dostawcę w przypadku niepodjęcia przez niego określonych działań lub gdy nie zaprzestał on działań niezgodnych z Rozporządzeniem, mimo

złożonego zobowiązania. Uzależnione jest to upływem 30 dni od dnia doręczenia decyzji lub upływu terminu wykonania zobowiązań, jeśli taki został określony przez właściwy organ.

Projektodawca umożliwił również stosowanie środków tymczasowych, o których mowa w art. 51 ust. 2 lit. e Rozporządzenia – jeżeli dalsza działalność dostawcy usług pośrednich może spowodować poważne i trudne do usunięcia skutki, właściwy organ, w celu zapobieżenia tym skutkom, może, w drodze postanowienia, zobowiązać podmiot, któremu jest zarzucane naruszenie przepisów Rozporządzenia, do ograniczenia zakresu świadczonych usług lub zmiany praktyk naruszających przepisy Rozporządzenia, wskazując dopuszczalny zakres tego ograniczenia.

Ponadto w projekcie ustawy zawarto rozwiązanie, zgodnie z którym właściwy organ mógł, bez wszczynania postępowania, wystąpić do dostawcy w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia, aby umożliwić dostawcy w określonym terminie, nie krótszym niż 14 dni, przekazać stanowisko w sprawie, której dotyczy wystąpienie. W tym kontekście projektowana ustawa wprowadza analogiczne rozwiązania na wzór przepisów innych aktów Unii Europejskiej, w tym Europejskiego kodeksu łączności elektronicznej.

Projektowany art. 22zg zapewnia stosowanie art. 51 ust. 3 Rozporządzenia, umożliwiając złożenie wniosku do Sądu ochrony konkurencji i konsumentów o wydanie nakazu tymczasowego ograniczenia dostępu usługobiorców do usługi, której dotyczy naruszenie obowiązków wynikających z Rozporządzenia lub do interfejsu internetowego dostawcy usług pośrednich, na którym dochodzi do naruszenia. Złożenie wniosku musi być poprzedzone żądaniem, aby organ zarządzający dostawcy bez zbędnej zwłoki zbadał sytuację, przyjął i przedłożył plan działania określający niezbędne środki mające na celu zaprzestanie naruszenia. Żądanie przedłożenia planu działania może nastąpić, jeżeli wszystkie inne uprawnienia, o których mowa w art. 51 Rozporządzenia, zostały wyczerpane, a naruszenie nie zostało usunięte lub nadal trwa i wyrządza poważne szkody, których nie można uniknąć w drodze wykonania innych uprawnień.

Jak określono w art. 15a ust. 2, zgodnie z projektem w sprawach nieuregulowanych w ustawie przewiduje się stosowanie Kodeksu postępowania administracyjnego do postępowań prowadzonych przez właściwy organ. Jak określono w kolejnych przepisach ustawy, przed Prezesem UKE i Prezesem UOKiK mogą toczyć się postępowania administracyjne, związane z regulacjami Rozporządzenia z zakresu prawa procesowego oraz

kontrolą w celu weryfikacji przestrzegania przepisów Rozporządzenia, którą sprawują właściwe organy w zakresie swoich właściwości. Tego typu konstrukcja podyktowana jest koniecznością uniknięcia sytuacji, w której w ramach próby stworzenia szczegółowego postępowania w sprawie naruszenia przepisów Rozporządzenia pominięte zostałyby określone, niezbędne elementy postępowania, oraz z drugiej strony uniknięcia konieczności nadmiernego odwoływania do przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

Rozstrzygnięcia wydawane przez właściwe organy w sprawach określonych przepisami Rozporządzenia będą podlegały zaskarżeniu do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Cele stawiane przez Rozporządzenie wskazują na wymóg zapewnienia skutecznej i odpowiedniej ochrony praw osób, których prawa wskazane w Rozporządzeniu zostały naruszone, i zgodne są z założeniem projektodawcy, co przekłada się również na poszanowanie wartości określonych w Konstytucji.

Rozdział 4e. Odpowiedzialność cywilna i postępowanie przed sądami

W projektowanym rozdziale 4e uregulowano kwestie odpowiedzialności cywilnej i postępowania przed sądami.

Zgodnie z motywem 121 Rozporządzenia, „bez uszczerbku dla ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu przepisów dotyczących wyłączenia z odpowiedzialności w odniesieniu do informacji przekazywanych lub przechowywanych na żądanie odbiorcy usługi, dostawca usług pośrednich powinien ponosić odpowiedzialność za szkody poniesione przez odbiorców usługi spowodowane naruszeniem obowiązków określonych w niniejszym Rozporządzeniu przez tego dostawcę. Takie odszkodowanie powinno być zgodne z przepisami i procedurami określonymi w obowiązującym prawie krajowym i powinno pozostawać bez uszczerbku dla innych możliwości odwołania się dostępnych na mocy przepisów o ochronie konsumentów”. Mając na względzie powyższe w projekcie ustawy zawarto regulacje dotyczące odpowiedzialności cywilnej i postępowania przed sądami, w przypadku dochodzenia odszkodowania z tytułu naruszenia przepisów Rozporządzenia.

W art. 54 Rozporządzenia uregulowano, że odbiorcy usługi mają prawo dochodzić od dostawców usług pośrednich, zgodnie z prawem UE i prawem krajowym, odszkodowania za wszelkie szkody lub straty poniesione w wyniku naruszenia przez tych dostawców ich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.

W projekcie ustawy w celu zagwarantowania odbiorcy usługi prawa dochodzenia od dostawców usług pośrednich odszkodowania za wszelkie szkody lub straty poniesione w wyniku naruszenia przez tych dostawców ich obowiązków wynikających z Rozporządzenia, przesądzono, że w zakresie nieuregulowanym w Rozporządzeniu do roszczeń odbiorców usług z tytułu naruszenia przepisów Rozporządzenia, o których mowa w art. 54 tego rozporządzenia, stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2023 r. poz. 1610, 1615, 1890 i 1933 oraz z 2024 r. poz. 653). Zdecydowano również, iż sądem właściwym będzie sąd okręgowy. Jest to podyktowane ciężarem oraz skomplikowaniem tych spraw, dotyczących często szczególnie chronionych danych odbiorcy usługi.

W dodawanym art. 22zo proponuje się także, analogicznie jak w innych sprawach dotyczących np. ochrony praw konsumentów, przyznanie właściwym organom i zaufanym podmiotom sygnalizującym prawa wytaczania powództwa na rzecz odbiorcy usługi z tytułu naruszenia przepisów Rozporządzenia, za jego zgodą, a także wstępowania, za zgodą powoda, do postępowania w każdym jego stadium.

Rozporządzenie przewiduje, że usługobiorcy mają prawo umocować podmiot, organizację lub zrzeszenie (spełniające określone kryteria) „do wykonania w ich imieniu praw przyznanych niniejszym rozporządzeniem” (art. 86). Ustawa umożliwiającą stosowanie rozporządzenie powinna zawierać zatem zasady doprecyzowujące kwestię reprezentowania osób, których prawa wynikające z AUC zostały naruszone, przez organizacje społeczne w postępowaniach przed sądami krajowymi (przepisy kpc w kontekście postępowań sądowych nie zapewniają w tym zakresie obecnie wystarczającej podstawy prawnej).

Rozdział 4f. Przepisy o karach pieniężnych

W projektowanym rozdziale 4f uregulowano nakładanie i wysokość kar pieniężnych.

Projektowany art. 22zr uprawnia właściwy organ – zgodnie z jego właściwością, do nałożenia kar pieniężnych w drodze decyzji za niewypełnianie lub nienależyte wypełnianie obowiązków określonych w poszczególnych przepisach Rozporządzenia.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż przesłanki nakładania i maksymalne wysokości kar wynikają wprost z Rozporządzenia (art. 52). Właściwy organ będzie mógł nałożyć na podmiot obowiązany do przestrzegania przepisów Rozporządzenia karę pieniężną na podstawie i na warunkach określonych w Rozporządzeniu, w wysokości do 6% światowego obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

Należy podkreślić, iż wysokość maksymalnej kary, wynosząca 6% światowego obrotu, wynika wprost z Rozporządzenia. W związku z tym unijny prawodawca nie przewidział możliwości odstąpienia od tej wysokości w kierunku przewyższającym tę wartość. Trzeba zwrócić uwagę, iż w przypadku wystąpienia ewentualnego sporu co do wysokości kary za dane naruszenie, w oparciu o odrębne przepisy krajowe, to do właściwego organu należy obowiązek wskazania odpowiedniej podstawy prawnej, a co za tym idzie doboru odpowiedniej wysokości kary, w wartościach wskazanych w przepisach.

Ponadto właściwy organ będzie mógł nałożyć na podmiot obowiązany do przestrzegania przepisów Rozporządzenia karę pieniężną na podstawie i na warunkach określonych w Rozporządzeniu, w wysokości do 1% światowego obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary – w przypadku, jeżeli podmiot ten nie poddaje się kontroli lub nie wypełnia obowiązków związanych z udzieleniem informacji, o których mowa w Rozporządzeniu, a które związane są z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową tych podmiotów. W takich przypadkach kara w wysokości nie większej niż 1% rocznego dochodu może być również nałożona na wszelkie inne osoby działające w celach związanych z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową dostawcy usług pośrednich, lub członka personelu lub przedstawiciela dostawcy usług pośrednich.

Wprowadza się również możliwość nałożenia okresowej kary pieniężnej, której maksymalna dzienna wysokość wynosi nie więcej niż 5% średniego dziennego światowego obrotu lub dochodu danego podmiotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary. Wprowadzenie okresowych kar pieniężnych podyktowane jest zapewnieniem zaprzestania naruszenia zgodnie z wydaną decyzją nakazującą usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości.

Zgodnie z Rozporządzeniem Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby grzywny lub okresowe kary pieniężne nakładane za naruszenia powinny być skuteczne, odstraszające i proporcjonalne w zależności od zaistniałych okoliczności analizowanych w każdym przypadku indywidualnie, poprzez ustanowienie krajowych przepisów i procedur zgodnie z Rozporządzeniem, z uwzględnieniem wszystkich kryteriów dotyczących ogólnych warunków nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych.

Organ powinien przy wymierzaniu kary brać pod uwagę w szczególności charakter, ciężar, powtarzalność i czas trwania naruszenia lub podejrzenia naruszenia, a w stosownych

przypadkach także zdolność ekonomiczną, techniczną i operacyjną danego podmiotu obowiązującego do przestrzegania przepisów Rozporządzenia.

Wysokość kar, zgodnie z Rozporządzeniem, uzależniona jest od światowego obrotu wykazanego przez podmiot. W tym kontekście wskazać należy, iż pojęcie to wykorzystywane jest w unijnych rozporządzeniach, w tym w Rozporządzeniu, o którym mowa w niniejszym uzasadnieniu, oraz w ogólnym rozporządzeniu o ochronie danych, jak i w polskim prawodawstwie, w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów. Wpływa to na potencjalny wymiar kary, różnicując ją w tym zakresie od kar przewidzianych dotychczasowymi przepisami właściwymi dla właściwych organów, a więc wykluczając możliwość powstania ewentualnej dysproporcji. Podyktowane jest to charakterem obowiązków przewidzianych w Rozporządzeniu.

Administracyjne kary pieniężne będą stanowiły przychód Funduszu Szerokopasmowego.

W odniesieniu do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 i 2760 oraz z 2024 r. poz. 879 i 1685), który dotyczy zobowiązań podatkowych, kwestii zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę, wygaśnięcia zobowiązań podatkowych, ulg, przedawnień, nadpłaty, odpowiedzialności solidarnej i podatkowej osób trzecich, a także praw i obowiązków następców prawnych i podmiotów przekształconych.

Ze względu na specyfikę spraw, których dotyczą nałożone kary, przewidziano w dodawanym art. 22zx, iż od decyzji w sprawie nałożenia kar przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Podyktowane jest to wysokim poziomem wyspecjalizowania obowiązków i stosunkowo wąskiego zakresu podmiotów, które mogą być objęte karą, tj. dostawców usług pośrednich.

Zmiany w przepisach innych ustaw – art. 2-8.

W przepisach zmieniających zawarto zmiany w obowiązujących ustawach mających na celu spójność wprowadzanych zmian z obowiązującymi przepisami prawa.

W art. 2 wprowadza się zmiany do ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568) wynikające z dodania właściwości rzeczowej dla sądu okręgowego (roszczenia wynikające z naruszenia obowiązków Rozporządzenia) oraz dla sądu ochrony konkurencji i konsumentów (wnioski o wydanie

nakazu tymczasowego ograniczenia dostępu usługobiorców do usługi lub do interfejsu internetowego dostawcy usług pośrednich oraz odwołania od decyzji właściwego organu).

W art. 3 wprowadza się zmiany w ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 oraz z 2024 r. poz. 96 i 1222), polegające na zobowiązaniu Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji do przekazywania do wiadomości koordynatorowi do spraw usług cyfrowych decyzji nałożonej na dostawcę platformy udostępniania wideo, o której mowa w art. 47t ust. 6 ustawy o radiofonii i telewizji.

W art. 4 wprowadza się zmiany do ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1170), w związku z uchyleniem art. 12-15 w ustawie o świadczeni usług drogą elektroniczną. Podyktowane jest to koniecznością ujednoczenia odesłania do uchylonych w niniejszej ustawie przepisów rozdziału 3 dotyczących wyłączenia odpowiedzialności usługodawcy z tytułu świadczenia usług drogą elektroniczną, poprzez zastąpienie ich odesłaniami do odpowiednich przepisów Rozporządzenia.

Projektowany art. 5 dokonuje zmiany w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 1689 i 1705.) polegającej na wskazaniu Prezesa UOKiK jako właściwego organu, o którym mowa w art. 49 ust. 1 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych).

Projektowany art. 6 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 604) polegające na umożliwieniu redystrybucji wpływów z kar za naruszenie obowiązków wynikających z Rozporządzenia poprzez przeznaczania ich na dofinansowanie funkcjonowania organów pozasądowego rozstrzygania sporów oraz zaufanych podmiotów sygnalizujących.

Projektowany art. 7 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 6 marca 2018 – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024. poz. 236) polegające na wyłączeniu stosowania niektórych przepisów tej ustawy w stosunku do kontroli dostawców usług pośrednich prowadzonych na gruncie ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Wyłączenie dotyczy następujących obowiązków wynikających z ustawy – Prawo przedsiębiorców:

- zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli;
- wykonywania czynności kontrolnych w obecności przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej;

- zakazu podejmowania i prowadzenia więcej niż jednej kontroli działalności przedsiębiorcy.

Stosowanie bez wyjątku wszystkich zasad kontroli z ustawy – Prawo przedsiębiorców mogłoby spowodować brak oczekiwanych efektów kontroli, która prowadzona będzie w trakcie postępowania o naruszenie przepisów rozporządzenia 2022/2065. Zebranie dowodów w postępowaniu, którego celem jest ochrona interesów usługobiorców zagrożonych naruszeniem rozporządzenia 2022/2065 powinno być prowadzone sprawnie. Stosowanie wszystkich zasad kontroli z ustawy – Prawo przedsiębiorców mogłoby ograniczać ochronę usługobiorcy. Projektowane przepisy zostały ukształtowane analogicznie jak te wynikające z ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, biorąc pod uwagę podobieństwo przedmiotu ochrony jakim są zbiorowe interesy szczególnego rodzaju konsumentów jakim są usługobiorcy usług świadczonych drogą elektroniczną.

Projektowany art. 8 dokonuje zmiany w ustawie z dnia 12 lipca 2024 r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221) polegającej na wskazaniu Prezesa UKE jako koordynatora do spraw usług cyfrowych.

Celem projektowanego art. 9 jest umożliwienie dofinansowania funkcjonowania organów pozasądowego rozstrzygania sporów oraz zaufanych podmiotów sygnalizujących w terminie do 1 stycznia 2027 r., oprócz środków pochodzących z kar za naruszenie obowiązków wynikających z Rozporządzenia, również z pozostałych środkami Funduszu Szerokopasmowego.

IV. Reguła wydatkowa i przepisy końcowe

Wejście w życie przepisów ustawy wiąże się ze zwiększonymi wydatkami w Urzędzie Komunikacji Elektronicznej, Urzędzie Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz w sądach powszechnych. Z uwagi na konieczność zagwarantowania środków na zwiększone potrzeby kadrowe wynikające z nałożenia nowych obowiązków związanych z rolą koordynatora do spraw usług cyfrowych, w projekcie ustawy wprowadzono reguły wydatkowe.

Mając na względzie, że Rozporządzenie weszło w życie z dniem 16 listopada 2022 r. niezbędne jest, aby projektowane zmiany zostały wprowadzone do polskiego porządku prawnego jak najszybciej.

Zgodnie z art. 93 Rozporządzenia jest ono stosowane od dnia 17 lutego 2024 r. Do tego dnia państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej oraz przekazują Komisji i Radzie Usług Cyfrowych nazwę swojego właściwego organu wyznaczonego na

koordynatora do spraw usług cyfrowych wraz z jego danymi do kontaktu oraz nazwy innych właściwych organów, wraz z wyznaczonymi im odpowiednimi zadaniami.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji.

Projekt ustawy jest zgodny z przepisami prawa Unii Europejskiej i służy ich stosowaniu.

Projekt ustawy nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało wpływ na funkcjonowanie gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców w związku z wyposażeniem właściwych organów w kompetencje kontrolne, zmierzające do zapewnienia skuteczności i egzekwowalności przepisów rozporządzenia 2022/2065. Tym samym, w związku z wynikiem kontroli przeprowadzonej przez właściwy organ, podmioty zobowiązane do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065.

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało wpływ na rodzinę, obywateli, gospodarstwa domowe, osoby starsze oraz osoby niepełnosprawne - użytkownicy usług oferowanych przez usługodawców, np. użytkownicy platform społecznościowych, w związku z wejściem w życie rozporządzenia 2022/2065 zostaną wyposażeni w możliwość składania skarg na działalność usługodawców do Prezesa UKE na zasadach określonych w rozporządzeniu 2022/2065. Ponadto, projektowana ustawa przewiduje możliwość dochodzenia odszkodowania za poniesione przez użytkownika straty związane z działaniem usługodawcy w ramach postępowania prowadzonego przed sądem powszechnym.

Projekt ustawy stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Cyfryzacji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Dariusz Standerski, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Cyfryzacji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Mateusz Sztobryn, Departament Współpracy Międzynarodowej mateusz.sztobryn@cyfra.gov.pl Jarosław Sekuła, Wydział Zarządzania Internetem i Międzynarodowych Regulacji Cyfrowych, Departament Współpracy Międzynarodowej Jaroslaw.Sekula@cyfra.gov.pl Agnieszka Chruszcz, Wydział Prywatności w Komunikacji Elektronicznej, Departament Telekomunikacji, Agnieszka.Chruszcz@cyfra.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 13.12.2024</p> <p>Źródło: Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych)</p> <p>Nr w wykazie prac UC21</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

4 października 2022 r. przyjęte zostało przez Radę do Spraw Gospodarczych i Finansowych (ECOFIN) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych), zwane dalej „rozporządzeniem 2022/2065”. Ministerstwo Cyfryzacji jest odpowiedzialne za zapewnienie skutecznego stosowania przepisów wynikających z tego rozporządzenia w polskiej przestrzeni prawnej. Organem odpowiedzialnym za przygotowanie nowej regulacji prawnej w tym zakresie jest minister właściwy do spraw informatyzacji, gdyż do jego zadań, zgodnie z art. 12a ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej należą sprawy dotyczące rozwoju usług świadczonych drogą elektroniczną.

Rozporządzenie 2022/2065 jest aktem bezpośrednio stosowanym i każde z państw członkowskich zobowiązane jest do zapewnienia jego skutecznego stosowania w swoim porządku prawnym poprzez przyjęcie właściwych przepisów wewnętrznych. W rozporządzeniu 2022/2065 do uregulowania na poziomie krajowym przekazano wyznaczenie organu pełniącego rolę koordynatora ds. usług cyfrowych tj. regulatora odpowiadającego za przestrzeganie przepisów rozporządzenia 2022/2065 w Polsce oraz nadanie mu odpowiednich uprawnień z tym związanych.

Niezbędne jest wprowadzenie:

- 1) procedur krajowych wynikających z rozporządzenia 2022/2065, tj. certyfikacja, przyznawanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego i zweryfikowanego badacza,
- 2) przepisów dotyczących przeprowadzania kontroli,
- 3) regulacji dotyczących kar pieniężnych.

Proponowane działania legislacyjne zostały oparte na założeniu, iż regulacja na poziomie krajowym dotyczyć będzie wyłącznie przepisów, które zostały przez prawodawcę unijnego wprost przekazane do uregulowania w prawie krajowym lub takich, w których rozporządzenie 2022/2065 zostawiło swobodę regulacyjną państwom członkowskim.

Przyjęcie zmian w przepisach oraz prace wdrożeniowe służyć będą realizacji celów, dla których podjęta została inicjatywa unijna. Zapewnienie skutecznego nadzoru nad przestrzeganiem przepisów, stanowiące jeden z wymogów prawidłowego wdrożenia rozporządzenia 2022/2065, przyczyni się m.in. do bardziej efektywnej ochrony przed nielegalnymi treściami w Internecie (m.in. poprzez ujednoczenie procedury usuwania takich treści tzw. procedura notice-and-action). Stosowanie procedur wynikających z rozporządzenia 2022/2065 pomoże lepiej chronić użytkownika przed potencjalnie nadmiarowym usuwaniem treści (mechanizmy odwołania od decyzji platformy o usunięciu lub blokadzie treści). Mechanizmy nadzoru nad działalnością platform (w ramach współpracy regulatorów wyznaczonych w państwach członkowskich oraz Komisji Europejskiej) zwiększą skuteczność egzekwowania przepisów także wobec dużych platform internetowych działających transgranicznie.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W ramach prac wdrożeniowych rozporządzenia 2022/2065 rekomenduje się nowelizację ustawy z dnia 18 lipca 2002 r.

o świadczeniu usług drogą elektroniczną, stanowiącej implementację dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym), zmienianej przepisami rozporządzenia 2022/2065. Prace wdrożeniowe wymagać będą również nowelizacji innych aktów prawnych, w których zawarte są odesłania do zmienianych przepisów ww. ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, jak i odpowiednich przepisów sektorowych.

Nowelizacja ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną przewiduje:

- 1) uchylenie przepisów dotyczących zasad wyłączenia odpowiedzialności usługodawców z tytułu świadczenia usług drogą elektroniczną, które stanowią implementację dyrektywy 2000/31/WE, w zakresie zmienianym przez rozporządzenie 2022/2065, a które wraz z wejściem w życie rozporządzenia 2022/2065 będą stosowane bezpośrednio w państwach członkowskich;
- 2) wprowadzenie procedury wydawania nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom, nakazów przywrócenia dostępu do treści oraz nakazów udzielenia informacji
- 3) wskazanie Prezesa UKE jako właściwego organu sprawującego nadzór nad stosowaniem przepisów rozporządzenia 2022/2065 oraz powierzenie mu roli koordynatora ds. usług cyfrowych w rozumieniu rozporządzenia 2022/2065. Wraz z wejściem w życie ustawy nowelizującej kompetencje Prezesa UKE rozszerzone zostaną o obowiązki organu nadzorczego oraz koordynatora ds. usług cyfrowych wskazane w rozporządzeniu 2022/2065, m.in. konieczność przeprowadzania kontroli nad podmiotami zobowiązanymi do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065, nakładanie administracyjnych kar pieniężnych, współpraca z koordynatorami innych państw członkowskich oraz z Radą Usług Cyfrowych i Komisją Europejską;
- 4) wskazanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem UOKiK”, jako właściwego organu sprawującego nadzór nad stosowaniem przepisów rozporządzenia 2022/2065 w zakresie swojej właściwości, określonej przepisami ustawy;
- 5) uregulowanie zasad i trybu certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów;
- 6) uregulowanie zasad i trybu przyznawania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 7) uregulowanie zasad i trybu przyznawania statusu zweryfikowanego badacza;
- 8) określenie zasad prowadzenia postępowania kontrolnego związanego z przestrzeganiem przepisów rozporządzenia 2022/2065 przez podmioty do tego zobowiązane;
- 9) uregulowanie kwestii dotyczących administracyjnych kar pieniężnych możliwych do nałożenia przez właściwe organy w związku ze stwierdzeniem nieprzestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 przez podmioty do tego zobowiązane. Maksymalne wartości dotyczące wymierzanych kar pieniężnych wprost wynikają z rozporządzenia 2022/2065;
- 10) uregulowanie kwestii wydawania nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom oraz nakazów udostępniania informacji o usługobiorcy;
- 11) zmiany w innych ustawach wymagane ujednoczeniem przepisów ze względu na zmianę odesłań spowodowanych uchyleniem rozdziału 3 nowelizowanej ustawy.

Zgodnie z rozporządzeniem 2022/2065 każde państwo członkowskie zobowiązane jest wyznaczyć organ, któremu powierzono zadanie nadzorowania stosowania i, w razie potrzeby, egzekwowania stosowania niniejszego rozporządzenia, który w każdym państwie członkowskim - koordynatora ds. usług cyfrowych. Koordynator ds. usług cyfrowych powinien działać jako pojedynczy punkt kontaktowy w odniesieniu do wszystkich spraw związanych ze stosowaniem rozporządzenia 2022/2065 dla Komisji, Rady Usług Cyfrowych, koordynatorów ds. usług cyfrowych z innych państw członkowskich, jak również dla innych właściwych organów danego państwa członkowskiego. W szczególności, w przypadku gdy w danym państwie członkowskim zadania wynikające z niniejszego rozporządzenia powierzono kilku właściwym organom, koordynator ds. usług cyfrowych powinien pełnić funkcje koordynacyjne i współpracować z tymi organami zgodnie z prawem krajowym określającym ich odpowiednie zadania, bez uszczerbku dla niezależnej oceny przeprowadzonej przez pozostałe właściwe organy. Państwa członkowskie powinny również zapewnić współpracę pomiędzy koordynatorem ds. usług cyfrowych a innymi właściwymi organami wyznaczonymi na poziomie krajowym, w stosownych przypadkach przy wykorzystaniu odpowiednich narzędzi, takich jak łączenie zasobów, wspólne grupy zadaniowe, wspólne czynności sprawdzające i mechanizmy wzajemnej współpracy. W projekcie ustawy przewidziano funkcjonowanie działającej przy Prezesie UKE Krajowej Rady do Spraw Usług Cyfrowych. Będzie to organ opiniodawczo-doradczy Prezesa UKE w zakresie spraw związanych z zapewnieniem bezpiecznego, przewidywalnego i budzącego zaufanie funkcjonowania rynku usług cyfrowych. W skład Rady będą wchodzić przedstawiciele pozasądowych organów rozstrzygania sporów, zaufanych podmiotów sygnalizujących, podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4-8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo

o szkolnictwie wyższym i nauce, organizacje społeczne oraz gospodarce związane z rynkiem usług cyfrowych. Prace Rady będą służyły regularnemu zbieraniu opinii interesariuszy w kwestii egzekwowania przepisów rozporządzenia 2022/2065. Mając na względzie powyższe w projekcie ustawy wskazano właściwe organy w sprawach z zakresu określonego w rozporządzeniu 2022/2065 oraz koordynatora do spraw usług cyfrowych, którego rolę pełnić będzie Prezes UKE. Jednocześnie w projekcie ustawy, z uwagi na zakres właściwości, przewidziano, że część obowiązków związanych ze stosowaniem rozporządzenia 2022/2065, będzie wykonywana przez właściwe organy, czyli przez Prezesa UOKiK oraz Prezesa UKE w zakresie wynikającym z rozporządzenia 2022/2065.

W rozporządzeniu 2022/2065 przewidziano minimalne elementy jakie powinny zawierać nakazy podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom oraz nakazy udzielenia informacji. W prawie polskim nie istnieje szczególna podstawa prawna, która umożliwiłaby złożenie wniosku do sądu o wydanie takiego nakazu, jedynym wyjątkiem jest art. 32c ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu. (rozporządzenie 2021/784 dot. treści terrorystycznych stanowi *lex specialis* w stosunku do art. 9 rozporządzenia 2022/2065). Z tego względu, aby zapewnić możliwość stosowania art. 9 i 10 rozporządzenia 2022/2065 w Polsce, w projekcie umieszczona została procedura wydawania nakazów.

Projekt zawiera tryb administracyjny wydawania nakazów w stosunku do następujących rodzajów nielegalnych treści:

- 1) bezprawnie naruszających dobro osobiste;
- 2) których rozpowszechnianie wypełnia znamiona czynu zabronionego;
- 3) naruszających prawa własności intelektualnej;
- 4) naruszających prawa ochrony konsumentów.

Usługobiorca będzie również mógł złożyć wniosek do Prezesa UKE o wydanie nakazu usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a-d rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usług hostingu na usługobiorcę, jeżeli ograniczenia zostały nałożone ze względu na fakt, że informacje przekazane przez usługobiorcę stanowią potencjalnie nielegalną treść.

W wyniku przeprowadzonego postępowania, Prezes UKE wyda decyzję, w której:

- 1) nakazuje uniemożliwienie dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, bezprawnie naruszających dobro osobiste, jeżeli dowody zgromadzone w postępowaniu świadczą o nielegalnej treści;
- 2) nakazuje uniemożliwienie dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, których rozpowszechnianie wyczerpuje znamiona czynu zabronionego, jeżeli dowody zgromadzone w postępowaniu świadczą o nielegalnej treści;
- 3) nakazuje usunięcie ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a-d rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usług hostingu na usługobiorcę, jeżeli stwierdzi, że dowody zgromadzone w sprawie nie świadczą o nielegalnej treści, na podstawie której nałożono te ograniczenia;
- 4) odmawia nakazania uniemożliwienia dostępu do treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, jeżeli stwierdzi, że dowody zgromadzone w sprawie nie świadczą o nielegalnej treści;
- 5) odmawia nakazania usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a-d rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usług hostingu na usługobiorcę, jeżeli dowody zgromadzone w postępowaniu świadczą o nielegalnej treści, na podstawie których nałożono te ograniczenia. Projektowany umożliwi stosowanie art. 10 rozporządzenia 2022/2065 i ustanawia procedurę wydawania nakazów udostępniania informacji na temat określonego indywidualnie usługobiorcy. Podstawą wniosku jest uprawdopodobnienie popełnienia przestępstwa przez usługobiorcę w związku z korzystaniem z usługi świadczonej przez dostawcę usług pośrednich.

W rozporządzeniu 2022/2065 przewidziano wprowadzenie na poziomie państw członkowskich możliwości zaangażowania się, w dobrej wierze, w pozasądowe rozstrzyganie sporów przez certyfikowane organy, które dysponują niezbędną niezależnością, środkami i wiedzą ekspercką, aby wykonywać swoje działania w sposób sprawiedliwy, szybki i oszczędny. Niezależność pozasądowych organów rozstrzygania sporów należy zapewnić również na poziomie osób fizycznych odpowiedzialnych za rozstrzyganie sporów, w tym za pomocą zasad dotyczących konfliktu interesów. Z tego względu w projekcie ustawy przewidziano procedurę certyfikacji podmiotów, które byłyby zainteresowane prowadzeniem tego typu polubownych postępowań. Zgodnie z opracowaną procedurą certyfikacji dokonywał będzie Prezes UKE jako koordynator do spraw usług cyfrowych. Mając na uwadze merytorykę powierzonego Prezesowi UKE zadania określono, iż przed dokonaniem certyfikacji powinien on zasięgnąć opinii organów administracji publicznej właściwych w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o certyfikację w celu oceny posiadania przez ten podmiot wiedzy w konkretnym obszarze nielegalnych treści lub w odniesieniu do stosowania i egzekwowania warunków korzystania z usług co najmniej jednego rodzaju platformy internetowej.. Przewidziano przy tym termin 30 dni na

przedstawienie opinii od dnia doręczenia wniosku o jej wydanie. Braku przedstawienia opinii, o którą wystąpił Prezes UKE, do organu administracji publicznej, nie wstrzymuje postępowania w sprawie certyfikacji. Certyfikacji dokonuje się na wniosek organu pozasądowego rozstrzygania sporów. Celem przyspieszenia postępowania, jak również w związku z wypełnianiem postulatów należytej cyfryzacji administracji, wniosek składa się w postaci elektronicznej do Prezesa UKE. Wniosek nie jest obciążony koniecznością uiszczenia opłaty. Certyfikacja dokonywana jest w oparciu o kryteria określone w przepisach rozporządzenia 2022/2065. Postępowanie w sprawie udzielenia certyfikacji może zakończyć się wydaniem certyfikatu albo wydaniem decyzji o odmowie certyfikacji. Ponadto w przypadku, w którym podmiot przestanie spełniać warunki określone w rozporządzeniu 2022/2065, cofa certyfikację. W takim przypadku również wydana zostanie decyzja cofająca certyfikację. Od decyzji Prezesa UKE o odmowie certyfikacji i o cofnięciu certyfikacji przysługuje skarga do sądu administracyjnego. Zgodnie z przepisem art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065, certyfikacji udziela się na maksymalny okres 5 lat. Przez cały ten okres certyfikowany podmiot pozasądowego rozstrzygania sporów jest obowiązany spełniać warunki określone w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065. Dokumentem potwierdzającym certyfikację jest przyznany certyfikat. Certyfikowane w ten sposób organy zobowiązane będą składać corocznie sprawozdania z własnej działalności, w oparciu o przepisy rozporządzenia 2022/2065 zawarte w art. 21 ust. 4 zdanie 1. W projekcie przewidziano także możliwość złożenia przez podmiot wniosku o przedłużenie okresu certyfikacji. Prezes UKE prowadzi i na bieżąco aktualizuje wykaz organów pozasądowych rozstrzygania sporów, którym udzielił certyfikacji.

W rozporządzeniu 2022/2065 przewidziano także funkcjonowanie instytucji zaufanych podmiotów sygnalizujących, działających w wyznaczonych dziedzinach, w których dysponują wiedzą specjalistyczną, za pośrednictwem mechanizmów zgłaszania i działania wymaganych na podstawie niniejszego rozporządzenia, bez uszczerbku dla wymogu przetwarzania wszystkich zgłoszeń dokonywanych w ramach tych mechanizmów i podejmowania decyzji w ich sprawie w sposób terminowy i niearbitralny oraz z zachowaniem należytej staranności. W myśl rozporządzenia 2022/2065 status zaufanego podmiotu sygnalizującego powinien być przyznawany przez koordynatora ds. usług cyfrowych państwa członkowskiego, w którym podmiot ubiegający się o ten status ma siedzibę; status ten powinien być uznawany przez wszystkich dostawców platform internetowych objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. Status zaufanego podmiotu sygnalizującego należy przyznawać wyłącznie podmiotom (a nie osobom), które to podmioty wykazały między innymi, że posiadają szczególną wiedzę ekspercką i kompetencje w zakresie zwalczania nielegalnych treści oraz że działają w sposób dokładny, obiektywny i z zachowaniem należytej staranności. W celu realizacji przepisów rozporządzenia 2022/2065 w projekcie ustawy uregulowano procedurę ubiegania się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, zawieszenia takiego statusu i w określonych przypadkach cofnięcia statusu. Postępowanie w sprawie przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia 2022/2065 będzie prowadził Prezes UKE na wniosek podmiotu, który ubiega się o przyznanie takiego statusu. W celu wypełniania postulatów należytej cyfryzacji administracji, wniosek składa się w postaci elektronicznej do Prezesa UKE. Motyw 61 rozporządzenia 2022/2065 stanowić może wytyczną co do określenia rodzaju tych podmiotów, które mogą ubiegać się o status zaufanego podmiotu sygnalizującego. Przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego dokonywane jest w oparciu o kryteria określone w przepisach rozporządzenia 2022/2065. Postępowanie w sprawie przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, w przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku, kończy się wydawaniem przez Prezesa UKE zaświadczenia. Prezes UKE prowadzi i na bieżąco aktualizuje wykaz zaufanych podmiotów sygnalizujących. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, jeżeli podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego nie spełnia warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065. Prezes UKE przed przyznaniem statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego zasięga opinii: Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych oraz innych organów administracji publicznej właściwych w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego.

Ze względu na wagę zagadnienia, jakim jest działalność zaufanych podmiotów sygnalizujących, Prezes UKE może zasięgać opinii zwłaszcza Prezesa Urzędu Ochrony Danych w sytuacji, w której zgodnie z oceną Prezesa UKE kwestia ochrony danych osobowych okaże się nadrzędna. Przewidziano termin 30 dni na przedstawienie opinii od dnia doręczenia wniosku o jej wydanie, przy czym jeżeli organy, nie zajmą stanowiska w terminie 30 dni, uznaje się, że wymóg uzyskania stanowiska został spełniony. Prezes UKE rozpatruje wniosek o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia jego złożenia.

Przepisy rozporządzenia 2022/2065 określają sytuację, w której konieczne jest cofnięcie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego. Cofnięcie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego będzie również następowało w drodze decyzji. Ponadto zgodnie z art. 22 ust. 6 rozporządzenia 2022/2065, Prezes UKE po uzyskaniu informacji, iż zaufany podmiot sygnalizujący dokonał znacznej liczby niewystarczająco precyzyjnych, niedokładnych lub nieodpowiednio uzasadnionych zgłoszeń, może zawiesić, w drodze postanowienia, status zaufanego podmiotu sygnalizującego na czas trwania kontroli. W przypadku stwierdzenia, w ramach postępowania prowadzonego z własnej inicjatywy albo na podstawie informacji otrzymanych od osób trzecich, w tym informacji udzielonych przez dostawcę platform internetowych na podstawie art. 22 ust. 6 rozporządzenia 2022/2065, iż podmiot nie spełnia wymaganych warunków,

Prezes UKE po negatywnym dla zaufanego podmiotu sygnalizującego wyniku postępowania sprawdzającego wydaje decyzję, w której cofa przyznany status zaufanego podmiotu sygnalizującego. Od decyzji Prezesa UKE o odmowie przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego i cofnięciu statusu przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

Podobnie w projekcie ustawy uregulowano przyznawanie statusu zweryfikowanego badacza, o którym mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065. Przyznanie statusu zweryfikowanego badacza dokonywane jest w oparciu o kryteria określone w przepisach rozporządzenia 2022/2065 przez koordynatora do spraw usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby, tj. koordynatora, w którym znajduje się główne miejsce prowadzenia działalności dostawcy bardzo dużej platformy internetowej albo bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub w którym jego przedstawiciel prawny ma miejsce zamieszkania lub siedzibę. Wniosek, w celu wypełniania postulatów należytej cyfryzacji administracji, składa się w postaci elektronicznej do Prezesa UKE. Postępowanie w sprawie przyznania statusu zweryfikowanego badacza będzie prowadził na gruncie krajowym Prezes UKE a potwierdzeniem przyznania tego statusu będzie wydanie zaświadczenia. Odmowa nadania takiego statusu kończy się decyzją. Należy podkreślić, że rolą zweryfikowanego badacza jest przeprowadzenie konkretnych badań w oparciu o dane przetwarzane przez wskazanego dostawcę. Prezes UKE przed przyznaniem statusu zweryfikowanego badacza zasięga opinii Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych oraz innych organów administracji publicznej właściwych w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych lub może zasięgnąć opinii innych organów administracji publicznej w sprawach zbieżnych z przedmiotem badań, będących przedmiotem wniosku o dostęp do danych, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065. Prezes UKE w przypadku zasięgnięcia opinii powinien kierować się własną wiedzą i doświadczeniem oraz znajomością polskiego systemu prawnego w określeniu właściwości organów działających w dziedzinie zainteresowania danego badacza reprezentującego określoną organizację badawczą. Prezes UKE zobowiązany będzie zasięgnąć opinii Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Podyktowane jest to ryzykiem naruszenia ochrony danych osobowych w przypadku udzielenia dostępu badaczowi do danych danego dostawcy, co wymaga należytej oceny każdego takiego wniosku. Wydanie zaświadczenia o nadaniu statusu zweryfikowanego badacza może być oparte o wniosek przekazany przez koordynatora do spraw usług cyfrowych wyznaczonego w innym państwie członkowskim, w przypadku gdy badacz starający się o status zweryfikowanego badacza jest członkiem organizacji badawczej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim. Ze względu na konstrukcję rozporządzenia 2022/2065, sytuację tę przewidzianą w art. 40 ust. 9 rozporządzenia 2022/2065, wyczerpują wprowadzane rozwiązania ustawowe, gdyż niezależnie od przekazywania wniosku przez koordynatora do spraw usług cyfrowych wyznaczonego w innym państwie, decyzję wydaje się na wniosek badacza – w tym wypadku złożony na ręce tego innego koordynatora. Koordynator do spraw usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej zobowiązany jest przekazać tej platformie lub wyszukiwarce wniosek złożony przez zweryfikowanego badacza celem udzielenia dostępu do danych tym badaczom. Przewidziano sytuację, w której dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej zwraca się do koordynatora do spraw usług cyfrowych z własnym wnioskiem o zmianę pierwotnie złożonego przez koordynatora wniosku. W takim przypadku koordynator zobowiązany jest rozpatrzyć sprawę zgodnie z przepisami rozporządzenia 2022/2065 określonymi w art. 40 ust. 6, a następnie przekazać dostawcy wniosek z uwzględnionymi zmianami lub informację o nieuwzględnieniu wniosku o zmianę. Przyjęty w nowelizacji przepis ma za zadanie uszczegółowić, iż kontakt odbywa się poprzez pojedynczy punkt kontaktowy dostawcy oraz wskazywać, że Prezes UKE, w drodze decyzji, wyraża zgodę lub odmawia zgody na zmianę wniosku, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065, na wniosek bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, złożony na podstawie art. 40 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065. W rozporządzeniu 2022/2065 określono także sytuację, kiedy cofa się status zweryfikowanego badacza. Cofnięcie statusu zweryfikowanego badacza również następowało będzie w drodze decyzji. Zgodnie z art. 40 ust. 10 rozporządzenia 2022/2065, Prezes UKE po stwierdzeniu, iż zweryfikowany badacz nie spełnia wymaganych warunków określonych w rozporządzeniu 2022/2065, wydaje decyzję o zakończeniu dostępu do danych dla zweryfikowanego badacza. Prezes UKE informuje dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej wycofuje wniosek o udzielenie danych przekazany temu dostawcy. Cofnięcie statusu zweryfikowanego badacza może być poprzedzone kontrolą przeprowadzoną przez Prezesa UKE. Od decyzji Prezesa UKE o odmowie przyznania statusu zweryfikowanego badacza i cofnięciu statusu przysługuje skarga do sądu administracyjnego. W przypadku statusu zweryfikowanych badaczy, ze względu na zakres działalności badaczy, konkretną sprawę, w której działają, jak i zakres danych osobowych przetwarzanych w związku z rozpatrywanym wnioskiem, nie zdecydowano się na utworzenie rejestru badaczy posiadających status zweryfikowanego badacza. Koordynatorzy do spraw usług cyfrowych zobowiązani będą jednak, zgodnie z przepisami rozporządzenia 2022/2065, do przekazywania Radzie Usług Cyfrowych informacji o osobach lub podmiotach, którym nadano taki status.

W rozporządzeniu 2022/2065 przewidziano, że bez uszczerbku dla ustanowionych tym rozporządzeniem przepisów dotyczących wyłączenia z odpowiedzialności w odniesieniu do informacji przekazywanych lub przechowywanych na żądanie odbiorcy usługi, dostawca usług pośrednich powinien ponosić odpowiedzialność za szkody poniesione przez

odbiorców usługi spowodowane naruszeniem obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu przez tego dostawcę. Takie odszkodowanie powinno być zgodne z przepisami i procedurami określonymi w obowiązującym prawie krajowym i powinno pozostawać bez uszczerbku dla innych możliwości odwołania się dostępnych na mocy przepisów o ochronie konsumentów. Mając na względzie powyższe w projekcie ustawy zawarto regulacje dotyczące odpowiedzialności cywilnej i postępowania przed sądami, w przypadku dochodzenia odszkodowania z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065.

W projekcie ustawy zawarto także przepisy dotyczące prowadzenia kontroli w celu weryfikacji przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065. Kontrola będzie prowadzona, co do zasady, przez Prezesa UKE, ale może być też prowadzona przez Prezesa UOKiK, w zakresie wynikającym z rozporządzenia i przypisanej właściwości. Z tego względu w projekcie ustawy przewidziano jednolitą procedurę przeprowadzania kontroli bez względu na to, który organ będzie ją prowadził.

W celu zagwarantowania przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 w projekcie ustawy przewidziano nakładanie kar pieniężnych. Wysokość kar określono uwzględniając wymogi rozporządzenia 2022/2065, zgodnie z którymi państwa członkowskie zapewnią możliwość karania za naruszenia obowiązków ustanowionych w rozporządzeniu 2022/2065 w sposób skuteczny, proporcjonalny i odstrasżający, uwzględniając charakter, ciężar, powtarzalność i czas trwania naruszenia oraz mając na uwadze interes publiczny, zakres i rodzaj prowadzonej działalności, jak również możliwości ekonomiczne podmiotu dopuszczającego się naruszenia. Państwa członkowskie powinny zapewnić, by grzywny lub okresowe kary pieniężne nakładane za naruszenia były w każdym indywidualnym przypadku skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające, poprzez ustanowienie krajowych przepisów i procedur zgodnie z rozporządzeniem 2022/2065, z uwzględnieniem wszystkich kryteriów dotyczących ogólnych warunków nakładania grzywn lub okresowych kar pieniężnych. W myśl rozporządzenia 2022/2065 państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń tego rozporządzenia przez dostawców usług pośrednich podlegających ich kompetencji oraz przyjmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich wykonania zgodnie z art. 51 rozporządzenia 2022/2065. Należy zwrócić uwagę, iż państwo członkowskie, w którym znajduje się główne miejsce prowadzenia działalności dostawcy usług pośrednich, ma wyłączne uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania rozporządzenia 2022/2065, z wyjątkami tj.: 1. Komisja ma wyłączne uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania rozdziału III sekcja 5 rozporządzenia 2022/2065; 2. w odniesieniu do dostawców bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych Komisja ma uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania tego rozporządzenia inne niż określone w rozdziale III sekcja 5 rozporządzenia 2022/2065; 3. jeżeli Komisja nie wszczęła postępowania w sprawie tego samego naruszenia, państwo członkowskie, w którym znajduje się główne miejsce prowadzenia działalności dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, ma w odniesieniu do tych dostawców uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania obowiązków wynikających z rozporządzenia innych niż określone w rozdziale III sekcja 5 rozporządzenia 2022/2065.

Należy podkreślić, iż zakres wyłączenia stosowania przepisów nowelizowanej ustawy nie uległ zmianie. Przepisy związane z wyłączeniem stosowania przepisów ustawy, które do tej pory odwoływały się do implementowanych w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną przepisów dyrektywy o handlu elektronicznym, od tej pory stosowane będą z uwzględnieniem bezpośrednio stosowanych przepisów rozporządzenia 2022/2065, w których zawarte są analogiczne przepisy. W związku z tym przepisy ustawy nadal nie będą stosowane do świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem określonych regulacji rozporządzenia 2022/2065.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rozporządzenie 2022/2065 jest aktem prawnym bezpośrednio obowiązującym, zatem będzie miało bezpośrednie zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Jednym z celów dla którego przyjęto rozporządzenie jest zapewnienie skutecznego nadzoru nad dostawcami usług pośrednich oraz zapewnienie spójnego poziomu ochrony odbiorców ich usług. Rozporządzenie ma ułatwić funkcjonowanie przedsiębiorstw na jednolitym rynku, w taki sposób, aby nie musiały one dostosowywać się do możliwie rozbieżnych przepisów krajowych. Wszystkie państwa członkowskie UE będą stosowały przepisy rozporządzenia 2022/2065. Jednocześnie jednak niniejsze rozporządzenie pozostawia pewne kwestie do uregulowania i doprecyzowania w prawie krajowym poszczególnych państw członkowskich. W szczególności dotyczy to zaprojektowania skutecznego systemu egzekwowania przepisów rozporządzenia w danym państwie.

W efekcie w pozostałych państwach członkowskich UE, analogicznie jak w przypadku Polski, były prowadzone lub są prowadzone nadal niezbędne prace wdrożeniowe. Obejmują one wyznaczenie organu, który ma pełnić funkcje nadzorcze wynikające z rozporządzenia (koordynator ds. usług cyfrowych) oraz ewentualne przyznanie dodatkowych zadań wynikających z rozporządzenia innym regulatorom krajowym. Prace te obejmują także przegląd i dostosowanie (zmiana bądź uchylene) przepisów krajowych dotyczących dostawców usług pośrednich do nowych wymogów, jakie nakłada niniejsze rozporządzenie (w tych państwach gdzie przyjęto regulacje krajowe wchodzące w zakres merytoryczny spraw regulowanych w rozporządzeniu 2022/2065). Przepisy rozporządzenia mają charakter pionierski, tj. jest to pierwsza tak kompleksowa regulacja na świecie regulująca zasady działania dostawców usług pośrednich pod kątem sposobu

moderowania przez nich treści.

Poniżej przedstawiono organy wskazane do pełnienia roli koordynatora ds. usług cyfrowych w innych państwach członkowskich UE:

Państwo	Koordynator ds. usług cyfrowych – wyznaczony lub planowany do wyznaczenia	Zakres kompetencji danego regulatora
Austria	KommAustria (Austrian Communications Authority)	Media
Belgia	Belgian Institute for Postal and Telecoms (BIPT)	Telekomunikacja, Poczta
Bułgaria	Communications Regulation Commission	Telekomunikacja, Poczta
Chorwacja	Croatian Regulatory Authority for Network Industries (HAKOM)	Telekomunikacja, Poczta, Koleje
Cypr	Cyprus Radiotelevision Authority (CRTA)	Media
Czechy	Czech Telecommunication Office	Telekomunikacja, Poczta
Dania	Danish Competition and Consumer Authority (DCCA)	Ochrona konkurencji, Ochrona konsumentów
Estonia	Consumer Protection and Technical Regulatory Authority (CPTRA)	Telekomunikacja, Koleje, Ochrona konsumentów
Finlandia	Finnish Transport and Communications Agency (Traficom)	Transport, Telekomunikacja
Francja	Regulatory Authority for Audiovisual and Digital Communication (ARCOM)	Media, Telekomunikacja
Niemcy	Federal Network Agency (Bundesnetzagentur, BNetzA)	Telekomunikacja, Poczta, Koleje, Energia
Grecja	Hellenic Telecommunications and Post Commission (EETT)	Telekomunikacja, Poczta
Węgry	National Media And Infocommunications Authority (NMHH)	Media, Telekomunikacja
Irlandia	Media Commission (Coimisiún na Meán)	Media
Włochy	Authority for Communications Guarantees (AGCOM)	Media, Telekomunikacja, Poczta
Łotwa	Consumer Rights Protection Centre	Ochrona konsumentów
Litwa	Communications Regulatory Authority (RRT)	Telekomunikacja, Poczta, Koleje
Luksemburg	Competition Authority	Ochrona konkurencji
Malta	Malta Communications Authority (MCA)	Telekomunikacja, Poczta, eCommerce
Holandia	Authority for Consumers and Markets (ACM)	Ochrona konkurencji, Telekomunikacja, Transport, Poczta, Energia, Ochrona konsumentów
Portugalia	National Communications Authority	Telekomunikacja, Poczta
Rumunia	National Authority for Administration and Regulation in Communications (ANCOM)	Telekomunikacja, Poczta

Słowacja	Council for Media Services	Media
Słowenia	Agency for Communication Networks and Services (AKOS)	Telekomunikacja, Poczta, Koleje
Hiszpania	National Markets and Competition Commission (CNMC)	Ochrona konkurencji, Telekomunikacja, Energy, Poczta, Transport
Szwecja	Postal and Telecommunication Authority (PTA)	Telekomunikacja, Poczta

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Użytkownicy internetu	93,3% gospodarstw domowych w Polsce.	GUS (Społeczeństwo informacyjne w Polsce w 2022 r.).	Możliwość składania skarg na działalność usługodawców do Prezesa UKE na zasadach określonych w rozporządzeniu 2022/2065. Możliwość dochodzenia odszkodowania za poniesione przez użytkownika straty związane z działaniem usługodawcy w ramach postępowania prowadzonego przed sądem powszechnym.
Dostawcy usług pośrednich	<p>Około 10 tys. w całej UE</p> <p>W Polsce działa 3952 przedsiębiorców telekomunikacyjnych – oferujących usługę pośrednictwa w rozumieniu DSA.</p> <p>Na koniec września 2022 r. w Polsce zarejestrowanych było 6239 firm określonych na podstawie klasyfikacji PKD jako potencjalni hostingodawcy.</p> <p>Brak danych dotyczących liczby platform internetowych.</p>	<p>Brak rzeczowych rejestrów dostawców usług pośrednich utrudnia adekwatne określenie liczby podmiotów. Impact Assessment wykonany przez Komisję Europejską szacuje liczbę takich dostawców w Europie na około dziesięć tysięcy (występujących w formie mikro, małych, średnich i dużych przedsiębiorstw) – dane KE.</p> <p>Dane pochodzą z Rejestru Przedsiębiorców Telekomunikacyjnych prowadzonego przez UKE.</p> <p>Podklasa 63.11.Z, Przetwarzanie danych; zarządzanie stronami internetowymi (hosting) i podobna działalność. Z tej liczby jedynie 33 są sklasyfikowane jako średnie lub duże firmy.</p> <p>Trudność w określeniu liczby podmiotów tego rodzaju wynika między innymi z faktu, iż definicja platformy została wprowadzona do prawa stosunkowo niedawno.</p>	<p>Obowiązki nakładane przez rozporządzenie 2022/2065, konieczność poddania się kontroli wypełniania obowiązków określonych w rozporządzeniu 2022/2065 przeprowadzanej przez Prezesa UKE, możliwość konieczności uiszczenia kary pieniężnej w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065.</p>
Prezes Urzędu	1	Informacja ogólnodostępna	Szereg obowiązków,

<p>Komunikacji Elektronicznej</p>			<p>związanych z powierzeniem Prezesowi UKE roli koordynatora ds. usług cyfrowych, których spełnienie wymusza zwiększenie liczby pracowników ze względu na znaczną liczbę obowiązków nieistniejących w obowiązującym stanie prawnym.</p> <p>Wprowadzony zostaje obowiązek kontrolowania przestrzegania przepisów przez podmioty do tego zobowiązane oraz przewiduje się możliwość nakładania kar pieniężnych.</p> <p>Zgodnie z przepisami projektu ustawy Prezes UKE wydawać będzie decyzje w postępowaniach dotyczących:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wydawania nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom, oraz nakazów przywrócenia dostępu do treści - certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów; - przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego; - przyznania statusu zweryfikowanego badacza. <p>Prezes UKE będzie również organem zobowiązanym do prowadzenia współpracy z koordynatorami ds. usług cyfrowych innych państw członkowskich.</p>
<p>Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów</p>	<p>1</p>	<p>Informacja ogólnodostępna</p>	<p>Projekt ustawy nakładana na Prezesa UOKiK obowiązki w zakresie spraw, o których mowa w rozdziale I sekcja 4 rozporządzenia 2022/2065 oraz innych spraw dotyczących ochrony konsumentów, o których mowa w rozporządzeniu 2022/2065.</p> <p>W ramach tych obowiązków Prezes UOKiK uprawniony będzie do przeprowadzania kontroli i nakładania kar pieniężnych. Organ zobowiązany będzie również przysyłać do Prezesa UKE coroczne sprawozdanie z przeprowadzonych przez siebie działań związanych z pełnieniem organu właściwego w rozumieniu rozporządzenia</p>

			2022/2065.
Podmioty do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów	Brak danych	Brak danych	Rozporządzenie 2022/2065 nakłada na państwa członkowskie obowiązek certyfikowania podmiotów do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów na potrzeby rozwiązywania sporów wynikających z decyzji dostawców platform internetowych (art. 20 rozporządzenie 2022/2065). Projekt ustawy ustanawia procedurę certyfikacji takich podmiotów.
Zaufane podmioty sygnalizujące	Brak danych	Brak danych	Dostawcy platform internetowych wprowadzają niezbędne środki techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia priorytetowego traktowania zgłoszeń dokonywanych przez zaufane podmioty sygnalizujące, działające w wyznaczonych dziedzinach, w których dysponują wiedzą ekspercką, za pośrednictwem mechanizmów. Projekt ustawy ustanawia procedurę uzyskiwania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego.
Zweryfikowani badacze	Brak danych	Brak danych	Na uzasadniony wniosek koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych udzielają dostępu do danych zweryfikowanym badaczom, którzy spełniają wymogi określone w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065. Projekt ustawy ustanawia procedurę uzyskiwania statusu zweryfikowanego badacza.
Sądy administracyjne	16 wojewódzkich sądów administracyjnych i Naczelny Sąd Administracyjny	Informacja ogólnodostępna	Rozpatrywanie skarg na decyzje Prezesa UKE.
Sądy okręgowe	47	Informacja ogólnodostępna	Zwiększenie wpływu spraw związanych z roszczeniami odbiorców usług za naruszenia obowiązków dostawców usług pośrednich wynikających z rozporządzenia 2022/2065

Sądy apelacyjne	11	Informacja ogólnodostępna	Zwiększenie wpływu spraw w związku z nowymi uprawnieniami sądów okręgowych.
Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	1	Informacja ogólnodostępna	Rozpatrywanie zaskarżeń do rozstrzygnięć właściwych organów w sprawach określonych przepisami rozporządzenia 2022/2065
Sąd Apelacyjny w Warszawie	1	Informacja ogólnodostępna	Zwiększenie wpływu spraw w związku nowymi uprawnieniami Sąd Okręgowy w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Prokuratury	342 prokuratur rejonowych i 46 prokuratur okręgowych	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy umożliwia prokuratorowi w zakresie jego właściwości działania, w tym składanie wniosków w sprawach nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom
Policja	1	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy umożliwia Policji w zakresie jej właściwości działania, w tym składanie wniosków w sprawach nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom.
Straż Graniczna	1	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy umożliwia Straży Granicznej w zakresie jej właściwości działania, w tym składanie wniosków w sprawach nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom.
Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego	1	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy umożliwia Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie jej właściwości działania, w tym składanie wniosków w sprawach nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom.
Krajowa Administracja Skarbowa	1	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy umożliwia Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie jej właściwości działania, w tym składanie wniosków w sprawach nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom.
Centralne Biuro Antykorupcyjne	1	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy umożliwia Centralnemu Biurowi Antykorupcyjnemu w zakresie jego właściwości działania, w tym składanie wniosków w sprawach nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym

Żandarmeria Wojskowa	1	Informacja ogólnodostępna	treściom. Projekt ustawy umożliwia Żandarmerii Wojskowej w zakresie jej właściwości działania, w tym składanie wniosków w sprawach nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom.
Inspekcja Handlowa	1	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy umożliwia Inspekcji Handlowej w zakresie jej właściwości działania, w tym składanie wniosków w sprawach nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom.
Państwowa Inspekcja Sanitarna	1	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy umożliwia Państwowej Inspekcji Sanitarnej w zakresie jej właściwości działania, w tym składanie wniosków w sprawach nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom.
Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych	1	Informacja ogólnodostępna	Opiniowanie wniosków o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego oraz wniosków o dostęp do danych dla badaczy; pomoc w przeprowadzeniu kontroli dostawców usług pośrednich
NASK – Państwowy Instytut Badawczy	1	Informacja ogólnodostępna	pomoc w przeprowadzeniu kontroli dostawców usług pośrednich

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W dniach 5-19 stycznia 2024 r. przeprowadzono konsultacje założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw wdrażającej rozporządzenie 2022/2065. Podsumowanie konsultacji umieszczono na stronie internetowej Ministerstwa Cyfryzacji: <https://www.gov.pl/web/cyfryzacja/wyniki-konsultacji-zalozen-wdrozenia-aktu-o-uslugach-cyfrowych-w-polsce>

Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny” zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 uchwały Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa. Od 14 marca do 15 kwietnia 2024 r. trwały uzgodnienia, konsultacje publiczne oraz opiniowanie projektu ustawy wdrażającej rozporządzenie 2022/2065.

Poniżej wskazano podmioty, do których został przesłany projekt ustawy w ramach konsultacji publicznych:

1. Krajowa Izba Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji,
2. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji
3. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej,
4. Krajowa Izba Gospodarczej,
5. Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej,
6. Polska Izba Radiodifuzji Cyfrowej,
7. Polska Izba Handlu,
8. Izba Gospodarki Elektronicznej,
9. Krajowa Izba Gospodarki Cyfrowej,

10. Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń,
11. Polskie Towarzystwo Informatyczne,
12. Fundacja Nowoczesna Polska,
13. Fundacja Projekt Polska,
14. Internet Society Poland,
15. Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji,
16. Fundacja Panoptykon,
17. Związek Pracodawców Mediów Publicznych,
18. Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych Mediakom,
19. Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska,
20. Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza,
21. Związek Rzemiosła Polskiego,
22. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji,
23. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług,
24. Polskie Stowarzyszenie Marketingu SMB,
25. Fundacja ePaństwo,
26. Amerykańska Izba Handlowa w Polsce,
27. Federacja Konsumentów,
28. Związek Cyfrowa Polska,
29. Stowarzyszenie Praktyków Ochrony Danych Osobowych,
30. Sektorowa Rada ds. Kompetencji - Telekomunikacja i Cyberbezpieczeństwo,
31. Stowarzyszenie Producentów i Dystrybutorów Oprogramowania Rozrywkowego,
32. Federacja Przedsiębiorców Polskich,
33. Fundacja Open Allies,
34. Fundacja Instrat,
35. Fundacja Startup Poland,
36. Wikimedia Europe,
37. Fundacja Forum Konsumentów,
38. Stowarzyszenie Dziennikarzy i Wydawców Repropol,
39. Stowarzyszenie Sygnał,
40. Izba Wydawców Prasy,
41. Stowarzyszenie Autorów ZAiKS (ZAiKS),
42. Związek Autorów i Producentów Audiowizualnych (ZAPA),
43. Związek Polskich Autorów i Kompozytorów ZAKR,
44. Stowarzyszenie Kreatywna Polska (SKP),
45. Federacja Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji,
46. Sieć Badawcza Łukasiewicz – PORT,
47. Stowarzyszenie Nowoczesnej Edukacji Prawnej.

Wyznaczono 30 dni na zgłaszanie uwag w ramach konsultacji publicznych.

Projekt ustawy został skierowany do opiniowania do następujących podmiotów:

1. Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej,
2. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych,
3. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
4. Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji,
5. Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego,
6. Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców,
7. Rzecznika Praw Obywatelskich,
8. Rzecznika Praw Dziecka,
9. Prezesa Prokuraturii Generalnej RP,
10. Prezesa Krajowej Izby Radców Prawnych,
11. Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej,
12. Dyrektora Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej – Państwowego Instytutu Badawczego,
13. Przewodniczącej Krajowej Rady Sądownictwa,

14. Przewodniczącej Rady Dialogu Społecznego,
15. Sekretarza Rady Działalności Pożytku Publicznego,
16. Przewodniczącego Zarządu Głównego Forum Związków Zawodowych,
17. Przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”,
18. Przewodniczącego Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych,
19. Prezydenta Konfederacji Lewiatan,
20. Prezydenta Pracodawców RP,
21. Prezesa Związku Pracodawców Businesss Center Club,
22. Prezesa Związku Przedsiębiorców i Pracodawców,
23. Prezesa Związku Rzemiosła Polskiego,
24. Przewodniczącego Federacji Przedsiębiorców Polskich,
25. Prezesa Polskiego Towarzystwa Gospodarczego.

Wyznaczono 30 dni na zgłaszanie uwag w ramach opiniowania.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2024 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	4,24	4,63	4,73	4,84	4,94	5,07	5,22	5,35	5,52	5,69	5,87	56,1
budżet państwa	0,45	0,50	0,50	0,51	0,52	0,52	0,53	0,54	0,55	0,57	0,59	5,78
JST	0,45	0,50	0,50	0,51	0,52	0,52	0,53	0,54	0,55	0,57	0,59	5,78
ZUS	2,38	2,58	2,66	2,73	2,81	2,90	3,00	3,09	3,20	3,30	3,40	32,05
NFZ	0,68	0,75	0,76	0,77	0,77	0,79	0,80	0,81	0,83	0,85	0,88	8,69
FP + FS	0,28	0,30	0,31	0,32	0,32	0,34	0,36	0,37	0,39	0,40	0,41	3,80
FGPŚ + FEP	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Wydatki ogółem	22,29	22,39	24,23	26,37	28,61	31,20	33,94	37,08	40,42	44,28	48,49	359,30
budżet państwa	22,29	22,39	24,23	26,37	28,61	31,20	33,94	37,08	40,42	44,28	48,49	359,30
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
ZUS	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
NFZ	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
FP + FS	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
FGPŚ + FEP	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-303,2
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-353,52
JST	0,45	0,50	0,50	0,51	0,52	0,52	0,53	0,54	0,55	0,57	0,59	5,78
ZUS	2,38	2,58	2,66	2,73	2,81	2,90	3,00	3,09	3,20	3,30	3,40	32,05
NFZ	0,68	0,75	0,76	0,77	0,77	0,79	0,80	0,81	0,83	0,85	0,88	8,69
FP + FS	0,28	0,30	0,31	0,32	0,32	0,34	0,36	0,37	0,39	0,40	0,41	3,80
FGPŚ + FEP	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

Źródła finansowania

Regulacja spowoduje skutki finansowe dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa, polegające na zwiększeniu wydatków w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.

Wydatki na nowe etaty:

W związku z nowymi zadaniami i koniecznością zapewnienia ich terminowej realizacji (w terminach wynikających z rozporządzenia 2022/2065) przewiduje się utworzenie:

- 11 nowych etatów do obsługi zadań w UOKiK, które będą realizowane z budżetu państwa z części budżetowej 53,
- 30 nowych etatów w UKE, które będą realizowane z budżetu państwa z części budżetowej 76

	<ul style="list-style-type: none">• Przewiduje się także utworzenie 64 etatów w ramach sądownictwa powszechnego, które będą realizowane z części budżetowej 15. <p>Koszty stanowiąc będą podstawę do zwiększenia dotychczasowych limitów wydatkowych. Ewentualne wydatki po stronie ministra właściwego do spraw wewnętrznych zostaną pokryte w ramach corocznie zaplanowanego limitu wydatków w części 42 - Sprawy wewnętrzne, a wejście w życie projektowanych przepisów nie będzie stanowić podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki na ten cel.</p> <p>Ewentualne skutki finansowe wynikające z wejścia w życie przedmiotowej ustawy dla części 05 – Naczelny Sąd Administracyjny, 10 – Urząd Ochrony Danych Osobowych oraz 88 – Powszechne jednostki organizacyjne prokuratury zostaną sfinansowane w ramach dotychczasowych środków finansowych i nie będą stanowić podstawy do planowania oraz ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel w roku wejścia w życie ustawy oraz w latach kolejnych.</p>
<p>Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń</p>	<p>W związku z nowymi zadaniami i koniecznością zapewnienia ich terminowej realizacji (w terminach wynikających z rozporządzenia 2022/2065) przewiduje się konieczność utworzenia 105 nowych etatów do obsługi tych zadań.</p> <p>11 nowych etatów do obsługi zadań w UOKiK, 30 nowych etapów w związku ze znacznym zwiększeniem obowiązków pracowników UKE, które wynikają z przepisów rozporządzenia 2022/2065, w tym dotyczących m.in. rozpatrywania skarg na działania usługodawców, prowadzenia działań kontrolnych, prowadzenia postępowań dotyczących certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów i przyznawania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego lub zweryfikowanego badacza, prowadzenia europejskiej współpracy administracyjnej z Komisją Europejską oraz innymi organami wyznaczonymi do pełnienia roli koordynatora ds. usług cyfrowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, a przy tym ze znacznej liczby podmiotów objętych nowymi obowiązkami.</p> <p>64 nowe etaty w ramach wzmocnienia sądownictwa powszechnego wynikają z rozszerzenia zakresu spraw, które są przewidywane do rozstrzygania przez sądy w ramach projektu ustawy. W celu zapewnienia realizacji całkowicie nowych zadań przez sądy – niezbędnym jest pozyskanie kadry orzeczniczej i urzędniczej. Na szczeblu sądownictwa powszechnego niezbędne jest pozyskanie: 16 etatów sędziowskich, 16 asystenckich i 32 urzędniczych. Trafilyby one – w proporcji: a) do pionu cywilnego na szczeblu sądów okręgowych - 11 etatów sędziowskich, 11 etatów asystenckich oraz 22 etaty urzędnicze, do sądów okręgowych (w proporcji 1:1:2) posiadających siedzibę w miastach, w których siedziby posiadają również sądy apelacyjne, b) do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – 5 etatów sędziowskich, 5 etatów asystenckich oraz 10 etatów urzędniczych. Etaty te są niezbędne dla zachowania sprawności postępowania na wskazanych szczeblach sądownictwa powszechnego, albowiem specyfika spraw objętych treścią projektu ustawy, powoduje wymóg ich szybkiego rozpoznania.</p> <p>Powyższe wzmocnienie sądownictwa powszechnego zostało przyjęte na podstawie szacunków wzrostu o około 5 tysięcy nowych spraw do rozstrzygnięcia przez sądy powszechne, przy założeniu, że sędzia rozpatruje ok. 300 spraw rocznie. Etaty asystenckie i urzędnicze wynikają z konieczności wsparcia sędziów przy rozpatrywaniu nowej kategorii spraw.</p> <p>Wywiązanie się z zadań wymagać będzie rozwinięcia posiadanego obecnie zasobu wiedzy specjalistycznej z zakresu usług świadczonych drogą elektroniczną poprzez zatrudnienie nowych pracowników, zakup sprzętu, jak i potencjalnie modyfikację systemów teleinformatycznych. W przypadku systemów teleinformatycznych przewiduje się wykorzystanie obecnie posiadanych przez UKE systemów kontaktu z obywatelami i przedsiębiorcami (CIK UKE, PUE UKE), co powinno znacząco obniżyć potencjalne koszty wdrożenia wymaganych zmian. W związku z tym, iż obecnie systemy przystosowane są do obsługi znacznej liczby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz skarg lub wniosków ze strony obywateli, nie przewiduje się konieczności rozbudowy infrastruktury technicznej koniecznej do utrzymania wspomnianych systemów.</p> <p>Analiza pracochłonności w zakresie nowych zadań dla UKE:</p> <p>Założenia Liczba dni roboczych w roku - 252 Liczba godzin poświęconych przez 1 pracownika swoim zadaniom w dniu roboczym - 7 Liczba dni urlopowych 1 pracownika w roku - 26</p>

Liczba dni chorobowych 1 pracownika w roku - 10
Liczba dni szkoleniowych 1 pracownika w roku - 7
Liczba roboczogodzin oferowanych w roku przez 1 pracownika - 1463
Roczna pracochłonność zadań obszaru (wg wykazu) - 43 000 godz.
Wyliczona liczba personelu - 29,39
Minimalna liczba etatów personelu - 30

Wykaz najważniejszych zadań:

- certyfikacja podmiotów do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów - 1000 godz./rok
- przyznawanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego - 2000 godz./rok
- przyznanie statusu zweryfikowanego badacza - 500 godz./rok
- postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 - 10 000 godz./rok
- możliwość wytaczania powództwa na rzecz odbiorcy usługi z tytułu naruszenia rozporządzenia 2022/2065 - 500 godz./rok
- możliwość przedstawiania sądowi opinii w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia rozporządzenia 2022/2065 - 1500 godz./rok
- rozpatrywanie skarg, od odbiorców usługi, na dostawców usług pośrednich - 9 000 godz./rok
- nadzór nad wykonywaniem ww. zadań - 3000 godz./rok
- wydawanie wniosków do sądu o usunięcie treści nielegalnych - 6000 godz./rok
- rozpatrywanie wniosków o wydanie nakazu uniemożliwienia dostępu do nielegalnych treści bezprawnie naruszających prawa własności intelektualnej -> 9000 godz./rok
- wydawanie zaświadczenia w celu potwierdzenia autentyczności nakazów, o których mowa w art. 9 i 10 rozporządzenia 2022/2065, wydanych przez organy sądowe lub administracyjne innych państw członkowskich Unii Europejskiej - 500 godz./rok.

Analiza pracochłonności w zakresie nowych zadań dla UOKiK:

Założenia

Liczba dni roboczych w roku - 252
Liczba godzin poświęcanych przez 1 pracownika swoim zadaniom w dniu roboczym - 7
Liczba dni urlopowych 1 pracownika w roku - 26
Liczba dni chorobowych 1 pracownika w roku - 10
Liczba dni szkoleniowych 1 pracownika w roku - 7
Liczba roboczogodzin oferowanych w roku przez 1 pracownika - 1463
Roczna pracochłonność zadań obszaru (wg wykazu) - 16 700 godz.
Wyliczona liczba personelu - 11,41
Minimalna liczba etatów personelu - 11

Wykaz najważniejszych zadań UOKiK:

- prowadzenie postępowań wyjaśniających, postępowań w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 wobec naruszeń interesów konsumentów, kontrole, obsługa spraw na etapie sądowym w razie odwołania przedsiębiorcy od decyzji - 12700 godz./rok
- przedstawianie sądowi opinii w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia rozporządzenia 2022/2065 w odniesieniu do konsumentów - 1500 godz./rok
- nadzór nad wykonywaniem ww. zadań - 2500 godz./rok.

Do wyczenia kosztów zwiększenia zatrudnienia (41 etatów specjalistycznych w UKE i UOKiK) przyjęto jednolite założenia.

Administracyjne kary pieniężne:

Projekt zakłada, że Prezes UKE może nałożyć na dostawcę usług pośrednich obowiązany do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065, w drodze decyzji:

- administracyjną karę pieniężną w wysokości nie większej niż 6% światowego obrotu osiągniętego przez ten podmiot w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary,
- okresową karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającą 5% średniego dziennego obrotu dostawcy usług pośrednich osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary za każdy dzień opóźnienia,
- administracyjną karę pieniężną w wysokości nie większej niż 1% rocznego dochodu lub

	<p>światowego obrotu danego podmiotu w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary.</p> <p>Przedmiotowe rozwiązania wpłyną na wielkość wpływów finansowych do budżetu państwa. Jednocześnie ze względu na istotne <i>novum</i> przedmiotowych rozwiązań określenie nawet przybliżonych skutków finansowych jest utrudnione.</p> <p>Zgodnie z rozporządzeniem 2022/2065 dostawcy usług pośrednich, którzy nie mają siedziby w UE, ale oferują usługi w UE wyznaczają na piśmie osobę prawną lub fizyczną do działania w charakterze ich przedstawiciela prawnego w jednym z państw członkowskich, w których dostawca oferuje swoje usługi. Takie rozwiązanie ma ułatwić egzekwowanie obowiązków rozporządzenia od dostawców z państw trzecich. W myśl rozporządzenia 2022/2065 w przypadku gdy jest to konieczne do wykonywania zadań wynikających z rozporządzenia, koordynatorom ds. usług cyfrowych w odniesieniu do dostawców usług pośrednich podlegających kompetencji ich państwa członkowskiego przysługuje również uprawnienie do przyjęcia środków tj.:1. żądania, aby organ zarządzający tych dostawców bez zbędnej zwłoki zbadał sytuację, przyjął i przedłożył plan działania określający niezbędne środki mające na celu zaprzestanie naruszenia, zapewnił przyjęcie takich środków przez dostawcę i przedłożył sprawozdanie z przyjętych środków; 2. w przypadku gdy koordynator ds. usług cyfrowych uzna, że dostawca usług pośrednich nie spełnił w wystarczający sposób tych wymogów, że naruszenie nie zostało usunięte lub nadal trwa i wyrządza poważne szkody oraz że naruszenie to wiąże się z przestępstwem zagrażającym życiu lub bezpieczeństwu osób – zwrócenia się do organu sądowego swojego państwa członkowskiego z wnioskiem o nakazanie tymczasowego ograniczenia dostępu odbiorców do usługi, której dotyczy naruszenie, lub – wyłącznie gdy nie jest to wykonalne z przyczyn technicznych – do interfejsu internetowego dostawcy usług pośrednich, na którym dochodzi do naruszenia.</p>
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Konieczność poddania się kontroli ze strony właściwych organów, w tym adekwatnej współpracy w ramach wszelkich czynności kontrolnych określonych przepisami. Obowiązek zapłaty administracyjnej kary pieniężnej w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 przez właściwy organ.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Konieczność poddania się kontroli ze strony właściwych organów, w tym adekwatnej współpracy w ramach wszelkich czynności kontrolnych określonych przepisami. Obowiązek zapłaty administracyjnej kary pieniężnej w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 przez właściwy organ.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Zgodnie z rozporządzeniem 2022/2065 obywatele zyskują możliwość wnoszenia skarg do Prezesa UKE na działanie dostawców usług pośrednich.						
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wpływ na przedsiębiorców</p> <p>Dokonując oceny wpływu projektowanych zmian należy zwrócić uwagę, iż precyzyjne oszacowanie skutków przedmiotowych regulacji jest utrudnione, a w przypadku niektórych aspektów na obecnym etapie prowadzonych prac nieosiągalne. Kontrolom wykonywanym przez Prezesa UKE oraz inne właściwe organy podlegać będą nie tylko przedsiębiorcy, lecz wszyscy usługodawcy oferujący usługi pośrednie polegające na świadczeniu usług znanych jako usługi „zwykłego przekazu”, „cachingu” i „hostingu”. Projekt ustawy nie nakłada na te podmioty dodatkowych, wychodzących poza ramy rozporządzenia 2022/2065 obowiązków, a jedynie służy wyposażeniu właściwych organów w kompetencje kontrolne, zmierzające do zapewnienia skuteczności i</p>							

egzekwowalności przepisów rozporządzenia 2022/2065. Tym samym, w związku z wynikiem kontroli przeprowadzonej przez właściwy organ, podmioty zobowiązane do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 mogą być zmuszone do poniesienia wydatków koniecznych do wdrożenia rozwiązań określonych w rozporządzeniu 2022/2065. Szacowane koszty, które potencjalnie będą musiały zostać poniesione przez podmioty zależą od paru czynników, takich jak zasięg oddziaływania usługodawcy (terytorialny, liczba użytkowników korzystających z usług), jak i modelu biznesowego przyjętego przez dany podmiot. Szczegółowe wyliczenia wskazane są w *Impact Assessment* wykonanym przez Komisję Europejską. W zakresie projektowanej ustawy koszty poniesione przez podmioty zobowiązane do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 związane byłyby z hipotetycznymi karami pieniężnymi, do których nakładania uprawniony jest właściwy organ w zakresie swojej właściwości, w przypadku stwierdzenia niewywiązywania się z przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 przez te podmioty. Należy wyraźnie podkreślić, iż nowe obowiązki po stronie przedsiębiorców oraz ewentualne koszty z tym związane wynikają wprost z przepisów rozporządzenia 2022/2065, nie zaś z samego projektu ustawy.

Wpływ na obywateli

Obywatele – jako użytkownicy usług oferowanych przez usługodawców, np. użytkownicy platform społecznościowych, w związku z wejściem w życie rozporządzenia 2022/2065 zostaną wyposażeni w możliwość składania skarg na działalność usługodawców do Prezesa UKE na zasadach określonych w rozporządzeniu 2022/2065. Ponadto, projektowana ustawa przewiduje możliwość dochodzenia odszkodowania za poniesione przez użytkownika straty związane z działaniem usługodawcy w ramach postępowania prowadzonego przed sądem powszechnym.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

Projekt ustawy nie nakłada na podmioty zobowiązane do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 obowiązków wychodzących poza zakres tego rozporządzenia. Wśród obowiązków nałożonych przez rozporządzenie 2022/2065 wymienić należy następujące obowiązki.

A. Obowiązki dostawców usług pośrednich:

1. wyznaczanie pojedynczego punktu kontaktowego umożliwiającego dostawcy bezpośrednią komunikację z organami państw członkowskich oraz Komisją i Radą Usług Cyfrowych;
2. wyznaczanie pojedynczego punktu kontaktowego umożliwiającego odbiorcom usługi bezpośrednią i szybką komunikację z nimi, drogą elektroniczną i w sposób przyjazny dla użytkownika;
3. uwzględnianie w warunkach korzystania z usług informacji na temat wszelkich ograniczeń, które nakładają w związku z korzystaniem z ich usług, w odniesieniu do informacji przekazywanych przez odbiorców usługi;
4. co najmniej raz w roku dostawcy usług pośrednich mają obowiązek podania do wiadomości publicznej w formacie nadającym się do odczytu maszynowego oraz w łatwo dostępny sposób jasne, łatwo zrozumiałe sprawozdania dotyczące wszelkiego moderowania treści, które dokonali w danym okresie;

B. Dodatkowe przepisy mające zastosowanie do dostawców usług hostingu, w tym platform internetowych:

1. obowiązek wdrażania mechanizmów umożliwiających dowolnej osobie lub dowolnemu podmiotowi zgłoszenie im obecności w ich usłudze określonych informacji, które dana osoba lub dany podmiot uważają za nielegalne treści;

2. obowiązek przedstawiania wszystkim zainteresowanym odbiorcom usługi jasne i konkretne uzasadnienie w odniesieniu do ograniczeń nałożonych ze względu na fakt, iż informacje przekazane przez odbiorcę usługi stanowią nielegalne treści lub są niezgodne z warunkami korzystania z usług dostawcy;

3. w przypadku gdy dostawca usług hostingu poweźmie jakiegokolwiek informacje dające podstawę do podejrzenia, że popełniono, popełnia się lub może dojść do popełnienia przestępstwa zagrażającego życiu lub bezpieczeństwu osoby lub osób, ma obowiązek natychmiast informować o swoim podejrzeniu organy ścigania lub organy sądowe zainteresowanego państwa członkowskiego lub zainteresowanych państw członkowskich i przekazać wszystkie dostępne informacje na ten temat;

C. Dodatkowe przepisy mające zastosowanie do platform internetowych (z wyłączeniem dotyczącym mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw):

1. obowiązek zapewnienia odbiorcom usługi, w tym osobom lub podmiotom, które dokonały zgłoszenia, dostępu do skutecznego wewnętrznego systemu rozpatrywania skarg, który umożliwia im elektroniczne i bezpłatne wnoszenie skarg na decyzję;

2. obowiązek informowania o możliwości skorzystania przez odbiorców usługi z pozasądowego rozstrzygnięcia sporów oraz współpraca, w dobrej wierze, z wybranym certyfikowanym organem pozasądowego rozstrzygnięcia sporów w celu rozstrzygnięcia sporu;

3. wprowadzenie niezbędnych środków technicznych i organizacyjnych w celu zapewnienia priorytetowego traktowania zgłoszeń dokonywanych przez zaufane podmioty sygnalizujące;

4. obowiązek zawieszania na rozsądny okres i po wydaniu uprzedniego ostrzeżenia świadczenie usług na rzecz odbiorców usługi często przekazujących oczywiście nielegalne treści;

5. dostawcy platform internetowych, którzy prezentują reklamy na swoich interfejsach internetowych, mają obowiązek zapewniać, aby odbiorcy usługi byli w stanie w sposób jasny, wyraźny, zwięzły i jednoznaczny oraz w czasie rzeczywistym stwierdzić, m.in. że informacje są reklamą;

6. dostawcy platform internetowych, którzy korzystają z systemów rekomendacji, w prostym i przystępnym języku mają obowiązek określać w swoich warunkach korzystania z usług główne parametry stosowane w ich systemach rekomendacji;

7. dostawcy platform internetowych dostępnych dla małoletnich mają obowiązek wprowadzać odpowiednie i proporcjonalne środki, aby zapewnić wysoki poziom prywatności, bezpieczeństwa i ochrony małoletnich w ramach świadczonych przez siebie usług.

8. specjalne obowiązki platform handlowych w zakresie sprawdzania tożsamości osób trzecich („Know Your Business Customer”, KYBC), zgodność w fazie projektowania, kontrole wyrywkowe, informowanie konsumentów o nielegalnym produkcie lub nielegalnej usłudze.

Projekt przewiduje, w przypadku postępowań kontrolnych lub dotyczących certyfikacji oraz nadawania statusów zaufanego podmiotu sygnalizującego lub zweryfikowanego badacza, konieczność wydania decyzji przez Prezesa UKE, co wiąże się z koniecznością zwiększenia liczby dokumentów oraz procedur. Jednakże przepisy dotyczące kontroli, jak i wydawania innych decyzji oparte są na rozwiązaniach obecnie stosowanych w polskim systemie prawnym, zwłaszcza przez Prezesa UKE w postępowaniach innych niż te dotyczące zakresu niniejszego projektu. Tym samym wykorzystanie znajomości praktyk tego typu postępowań skutkować będzie obniżeniem negatywnego wpływu na czas postępowania lub liczbę dokumentów. Zarazem zarówno skargi na działanie usługodawców, kierowane do Prezesa UKE, jak i decyzje związane z certyfikacją oraz nadawaniem statusów zaufanego podmiotu sygnalizującego lub zweryfikowanego badacza, przystosowane są do elektroniczności.

Dodatkowo rozporządzenie 2022/2065 przewiduje powierzenie części obowiązków wynikających z kontroli przestrzegania przepisów tego rozporządzenia Komisji Europejskiej, co wpływa na ostateczny wymiar pracy krajowych organów nadzorczych, ograniczony do działań dotyczących co do zasady krajowych usługodawców. Według projektu ustawa postępowanie zaczynać się będzie od wydania przez właściwy organ postanowienia o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 oraz zawiadomienia o tym stron postępowania. Kontrola będzie mogła być prowadzona przez koordynatora do spraw usług cyfrowych - Prezesa UKE albo Prezesa UOKiK, jako właściwy organ, w zakresie wynikającym z rozporządzenia 2022/2065. Z uwagi na fakt, że kontrola będzie dotyczyła przestrzegania przez podmioty kontrolowane przepisów rozporządzenia 2022/2065, w projekcie ustawy przewidziano jedną wspólną procedurę kontroli bez względu na to, który organ będzie ją prowadził. W przypadku kontroli jest to podyktowane koniecznością zapewnienia stosowania przy kontroli jednolitych procedur i uprawnień organu prowadzącego kontrolę, a także zagwarantowaniem takich samych praw kontrolowanemu bez względu, na to który organ przeprowadzi kontrolę. Prezes UKE oraz Prezes UOKiK są uprawnieni i zobowiązani do

kontroli weryfikacji przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065. Kontrolę wszczyna się z urzędu. W celu zapewnienia pewności prawnej i rzetelności przeprowadzenia kontroli odwołano się do zawartych obecnie m.in. w ustawie – Prawo telekomunikacyjne regulacji wymagających, aby co do zasady kontrole przeprowadzali pracownicy właściwego urzędu (a zatem osoby pozostające w stosunku pracy) po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli. Projektowane przepisy na wzór regulacji obecnie stosowanych, zawartych w ustawie – Prawo telekomunikacyjne oraz ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zawierają katalog czynności, do których przeprowadzający kontrolę jest upoważniony. Są to uprawnienia w szczególności dotyczące dostępu do materiałów, dokumentów, wstępu do obiektów, nieruchomości. Obok tego, ze względu na potrzebę zapewnienia efektywności, sprawności przeprowadzania kontroli, w szczególności w przypadku czynności wymagających eksperckiej wiedzy, wprowadzono regulację dopuszczającą udział w czynnościach kontrolnych również innych osób – posiadających wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli niezbędne są tego rodzaju wiadomości wiedzę specjalistyczną, czy też pracownicy Komisji Europejskiej. Osoby takie będą musiały również dysponować upoważnieniem udzielonym przez organ przeprowadzający kontrolę. Z kontroli sporządza się projekt wystąpienia pokontrolnego. Po zakończeniu postępowania właściwy organ uprawniony będzie:

- wydawać decyzję o uznaniu praktyki dostawcy za naruszającą obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065 i nakazującą zaniechanie jej stosowania, jeżeli stwierdzi naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065. W decyzji tej właściwy organ będzie mógł też określić środki usunięcia trwających skutków naruszenia obowiązków w celu zapewnienia wykonania nakazu, w szczególności zobowiązać dostawcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji;

- wydać decyzję o naruszeniu przez dostawcę usług pośrednich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 i stwierdzającą zaniechanie ich stosowania;

Jeżeli w toku postępowania w sprawie naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 zostanie uprawdopodobnione, na podstawie okoliczności sprawy, że dostawca usług pośrednich:

- 1) naruszył obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065 i zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia oraz usunięcia jego skutków;
- 2) zaprzestał naruszania przepisów rozporządzenia 2022/2065 i zobowiąże się do usunięcia skutków tego naruszenia

właściwy organ może, w drodze decyzji, zobowiązać dostawcę usług pośrednich do wykonania tych zobowiązań.

Należy przy tym zwrócić uwagę, iż ciężar udowodnienia okoliczności, o których mowa w przypadku wydawania decyzji o uznaniu praktyki przedsiębiorcy za naruszającą obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065 i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania spoczywa na dostawcy. Projektowane przepisy określają skutki stwierdzenia nieprawidłowości w następstwie przeprowadzanego postępowania, tj. możliwość nałożenia kary. Regulacją umożliwiającą nałożenie kary na podstawie wyników kontroli w ramach przeprowadzanego postępowania podyktowana jest zapobiegnięciem sytuacji, w której kara groziłaby dopiero za nieusunięcie nieprawidłowości wykazanych w ewentualnym zaleceniu pokontrolnym. Przepisy ustawy nie przewidują realizacji mechanizmu zaleceń pokontrolnych, gdyż w przypadku dostawców usług pośrednich i ich obowiązków przewidzianych w rozporządzeniu 2022/2065, nadrzędnymi wartościami są czas i sprawność działania, ze względu na ciągły, trwający w czasie rzeczywistym charakter naruszania praw odbiorców usługi. Inne rozwiązanie mogłoby skutkować, wbrew celowi przepisów, ewentualną zachętą do nieprzestrzegania przepisów.

9. Wpływ na rynek pracy

Przewiduje się zwiększenie liczby miejsc pracy związane ze zwiększeniem liczby etatów w Urzędzie Komunikacji Elektronicznej, Urzędzie Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz w sądownictwie.

10. Wpływ na pozostałe obszary

<input type="checkbox"/> środowisko naturalne	<input type="checkbox"/> demografia	<input type="checkbox"/> informatyzacja
<input type="checkbox"/> sytuacja i rozwój regionalny	<input type="checkbox"/> mienie państwowe	<input type="checkbox"/> zdrowie
<input checked="" type="checkbox"/> sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	<input type="checkbox"/> inne:	
Omówienie wpływu	Rozporządzenie 2022/2065 oraz projekt ustawy wymuszają dostosowanie w Urzędzie Komunikacji Elektronicznej systemów telekomunikacyjnych ułatwiających rozpatrywanie przez organ spraw oraz utrzymywanie kontaktu z obywatelami. Przewiduje się, iż potencjalne zmiany powinny objąć istniejące już systemy teleinformatyczne wykorzystywane przez Urząd Komunikacji Elektronicznej.	

	<p>W związku z wprowadzeniem możliwości zaskarżenia decyzji UKE w sprawie certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów, przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego oraz przyznania statusu zweryfikowanego badacza – przewiduje się zwiększenie liczby spraw wpływających do sądów administracyjnych.</p> <p>W związku z wprowadzeniem prawa dochodzenia od dostawców usług pośrednich odszkodowania za wszelkie szkody lub straty poniesione w wyniku naruszenia przez tych dostawców ich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 przewiduje się zwiększenie liczby spraw wpływających do sądów okręgowych.</p> <p>W związku z rozpatrywaniem zaskarżeń od rozstrzygnięć właściwych organów w sprawach określonych przepisami rozporządzenia 2022/2065, projektowana regulacja spowoduje zwiększony wpływ spraw do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a co za tym idzie także Sądu Apelacyjnego w Warszawie.</p>
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Wejście w życie ustawy planowane jest po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Nie jest konieczne przeprowadzenie ewaluacji ze względu na charakter wdrożeniowy projektu ustawy, określającego ramy instytucjonalne i proceduralne stosowania rozporządzenia 2022/2046. Zgodnie z art. 55 rozporządzenia 2022/2065 Prezes UKE jako koordynator ds. usług cyfrowych sporządza roczne sprawozdanie ze swojej działalności na podstawie tego rozporządzenia, uwzględniające liczbę skarg otrzymanych na podstawie art. 54 rozporządzenia oraz przegląd działań następczych. Rozporządzenie wprowadza nakład na koordynatorów ds. usług cyfrowych obowiązek podania rocznego sprawozdania do wiadomości publicznej w formacie nadającym się do odczytu maszynowego. Na tej podstawie możliwa będzie ocena stosowania rozporządzenia 2022/2065 w Polsce.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Zestawienie kosztów zwiększenia zatrudnienia dla UOKiK, UKE i MS.	

	Przeciętne wynagrodzenie - urzędnicy	6 500	6 500	6 500	6 500	6 500	6 500	6 500	6 500	6 500	6 500
	Przeciętne wynagrodzenie - sędziowie	22 500	22 500	22 500	22 500	22 500	22 500	22 500	22 500	22 500	22 500
	DWR + Inflacja	0,00	791 343,70	894 483,49	1 004 404,98	1 128 505,05	1 268 116,68	1 425 200,39	1 601 198,09	1 799 163,01	b.d.
	Wynagrodzenie brutto + DWR	8 083 200,00	8 874 543,70	8 977 683,49	9 087 604,98	9 211 705,05	9 351 316,68	9 508 400,39	9 684 398,09	9 882 363,01	b.d.
	Pochodne	1 226 725,83	1 648 791,43	2 838 845,73	4 188 924,99	5 707 314,70	7 415 746,79	9 329 224,17	11 482 225,50	13 904 286,19	b.d.
	Wydatki dla budżetu państwa – łączne koszty wynagrodzeń powiększone o inflację* + DWR + pochodne (19,64%)	9 309 925,83	10 523 335,13	11 816 529,22	13 276 529,97	14 919 019,75	16 767 063,47	18 837 624,56	21 166 623,59	23 786 649,20	26 727 535,40
	Koszty utworzenia stanowiska pracy	576 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
	Suma	9 885 925,83	10 523 335,13	11 816 529,22	13 276 529,97	14 919 019,75	16 767 063,47	18 837 624,56	21 166 623,59	23 786 649,20	26 727 535,40